

Dragi čitatelji!

Nećemo provoditi anketu gdje je tko proveo godišnji (ljetni) odmor, ali sam uvjeren, da je većina Hrvata pošla u svoj uži zavičaj. Susret starijih s rodbinom, prijateljima i znancima budio je ugodne uspomene iz djetinjstva, a oni najmlađi "istrgnuti" iz roditeljskog zavičaja susreću svoje vršnjake i primjetiše kako se jedni od drugih ipak razlikuju. Ni jedni ni drugi nisu za to krivi što im je izgovor drukčiji i što se ne mogu uvijek dobro sporazumjeti. Zato je dobro da stariji ne prekidaju veze sa zavičajem. Osim što čestim ili češćim vezama liječe svoju nostalgiju, uče i svoju djecu i unuke da je to zapravo jedini pravi "grunt" koji pripada njima.

Mnogi su uz uživanje na čistom, bistrom i nadasve ugodno toplom Jadranu, pohodili Međugorje i osvježili svoju dušu u skrušenoj ispovijedi i iskrenoj molitvi. Zašto i ne bi, kad mogu dolaziti ljudi iz cijeloga svijeta, ne kao turisti i znatiželjnici, nego kao iskreni Božji štovatelji!?

I ja sam bio u Međugorju. Molio sam u crkvi sv. Jakova. Iako je bilo rano poslijepodne crkva je bila puna molitelja. Stranaca više nego naših. Zahvaljujući dobroti fra Slavka Barbarića koji je nezamjenjivi "inventar", u Međugorju sam posjetio prostrano "Majčino selo" u Bijakovićima u kojemu su zbrinute nezbrinute majke s djecom, a posebice Zajednicu (Campo di vita) u kojoj živi oko devedeset mladića ovisnika od droge iz desetak država i koji se liječe radom i molitvom. Tablete su nepoznanica. Ušli su u Zajednicu dragovoljno i ostaju tri do četiri godine, odnosno dok se ne izliječe. Iako je s. Elvira utemeljiteljica Zajednice, ona ne živi u Međugorju nego vodi brigu i posjećuje druge zajednice kojih ima i u drugim državama. Svećenik iz Međugorja dolazi nedjeljom i dva puta tjedno slavi sv. misu, a sva druga briga pada na mladiće koji su u Zajednici. Novi član ulazeći u Zajednicu prihvaća pravila Zajednice, što će reći, prihvaća "anđela čuvara" t. j. starijeg člana Zajednice koji je već ozdravio za cjelodnevnog pratitelja. Prati ga i motri na svakom koraku od blagovaonice do radionice i kapelice. Taj nije špijun. On je brat. To se primjetilo u vrijeme misnog slavlja pri davanju međusobnog mira. Nije dovoljan samo pogled ili stisak ruke nego istinski zagrljaj. Na sv. pričest idu svi osim onih koji se pripremaju za pričest, ali i njih svećenik blagoslivlje stavljajući im na glavu ruke. Netko reče da su oni redovnici-samostanci novoga doba. Ne gube vrijeme u gledanju televizije (televizora i nemaju!). Nisu ni benediktinci, ali ih krasi pravilo sv. Benedikta: Ora et labora (moli i radi!). Jedni su u radionici, drugi rade nešto u vrtu, treći opet u kuhinji, a oni stariji grupnim posjetiteljima "svjedoče" govoreći o vlastitom ozdravljenju i životu u Zajednici. Preko cijeloga dana izloženo je Presveto Otajstvo u jednoj kapelici i uvijek je netko pred njim na koljenima. Vrlo su kreativni. Zajednica je djelo njihova rada. Među njima ima pravih umjetnika. Svoje rukotvorine nude posjetiteljima i od toga se uzdržavaju, dakako i od milodara.

Sv. Augustin govori "felix culpa" (sretnoga li grijeha)! Da nije bilo Adamova grijeha, grijeha naših praroditelja, ne bismo imali Bogočovjeka među nama na zemlji! Mogli bismo reći za mnoge mladiće, da ne bijaše njihove ovisnosti o drogi, ne bi nikada došla do izražaja njihova zapretana vjera koja je poslije izlaska iz Zajednice sjajnija od zvijezde Danice. A i mnogi roditelji upravo po njima nađu vjeru. Znamo da ima i mladih Hrvata u Švicarskoj koji su žrtve droge. Željeli bismo im savjetovati da potraže jednu ovakvu zajednicu, kao što to talijanski naziv dobro izražava, da potraže (CAMPO DI VITA) POLJE ŽIVOTA. U protivnom čeka ih uskoro POLJE SMRTI. Koliko god ove riječi grubo zvučale u ušima roditelja čija su djeca žrtve droge, još je grublja stvarnost života njihove djece.

Nije li ovo trenutak podsjetiti roditelje, bračne drugove i obitelji da potraže i sami savjet kako odgajati djecu, prije nego se djeca odluče na "život s drogom", pogotovo, ako njihova bračna i obiteljska zajednica previše škripi. Lakše je spriječiti nego liječiti i jedno i drugo.

I daleko je bezbolnije, pa i sigurnije. Mučan i dug je put dok se jednog mladog čovjeka uvjeri da je za njegovo dobro poći u jednu takvu zajednicu (i) liječiti se.

Jednako ih je teško uvjeriti u potrebu liječenja kao i alkoholičare koji kažu: Svi se opijaju samo se oni ne opijaju. Piti ili ne piti za njih nije uopće problem!

Vaš fra Karlo Lovrić

Godina Boga Oca

Iz sadržaja

Bog, milosrdni i oprosn Otac...	3
Događanja u misijama	4-15,18
Jubilej ljeta Gospodnjega 2000	16
Pročitani smo za vas	19
Umišljenost	20
Pomoć domovini	21
Socijalna služba	22
Pojam slobode kod mladih	23
HDŠ	24
Stranica za povratnike	25
Roditelji, tko vam odgaja djecu?	26
Žrtve svoga učenja	27
Krštenja i vjenčanja	28-29
Naši pokojnici	30
Oglasi u MOVISU	31

- Naslov: Rumeni list (slika fra V. Ereš)
- Ovaj broj MOVISA potpisan je za tisak 20. rujna '99.

MOVIS

IMPRESSUM

HERAUSGEBER: Kath. Kroaten Missionen in der Schweiz
IZDAJU: Hrvatske kat. misije u Švicarskoj

ADRESSE: Schlossgasse 32, 8036 ZÜRICH
ADRESA: Postfach 9057

PRETPLATA: 20.-CHF
na konto:
Schweizerische Volksbank
8001 ZÜRICH
zugunsten von 0563-697433-71 0563
SVB Zürich - Wiedikon
Kroaten-Mission MOVIS
Postfach 9057 - 8036 Zürich

Konto 80-359-2

KOMPUTORSKA OBRADA: Jozo Bubalović

DRUCK: Offsetdruck KÄLIN, Zürich
TISAK: Erscheint vierteljährig
4 puta godišnje

AUFLAGE:
NAKLADA: 15.300

BOG, MILOSRDNI I OPROSNI OTAC - NAŠ UZOR

Činjenica je da pri spomenu Boga Oca mi uspoređujemo Boga sa svojim zemaljskim ocem. No, danas postoji tzv. kriza očinstva, čak neki govore o "debaklu oca" (Tallenbach), pa i o tzv. "bez-očinskom društvu" (Mitscherlich). Sigurno je da je naše ljudsko iskustvo o očinstvu nedovoljno. Stoga Sv. Pavao veli da treba poći obrnutim putem: ne gledati Boga po uzoru na zemaljske očeve, nego zemaljske očeve gledati prema uzoru Boga koji je Otac. On piše za Boga da je "od njega ime svakom očinstvu na nebu i na zemlji" (Ef 3,15). Dakle, Bog pokazuje kakav bi trebao biti svaki otac. A što to na poseban način karakterizira Božje očinstvo? Kakav je on Otac?

Jedino što Isus ističe da kod Boga Oca treba nasljedovati jest milosrdnost: "Budite milosrdni kao što je milosrdan Otac vaš nebeski!" (LK 6,36). Za razliku od Luke Matej tu Isusovu izjavu donosi u sljedećoj verziji: "Budite savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski!" (Mt 5,48). Zanimljiv je kontekst kod oba izričaja, koji pokazuje u čemu je ta milosrdnost odnosno Očeva savršenost koju valja nasljedovati. I kod Luke i kod Mateja ta se Isusova izjava nalazi nakon proglašenja blaženstava i Isusova zahtjeva da treba ljubiti neprijatelje: "Ljubite neprijatelje svoje. Činite dobro i pozajmljujte ne nadajući se odatle ničemu. I bit će plaća vaša velika i bit ćete sinovi Svevišnjega, jer je on dobronam i prema nezahvalnicima i prema opakima" (Lk 6,35). Odnosno: "Čuli ste da je rečeno: Ljubi svoga bližnjega, a mrzi neprijatelja. A ja vam kažem: ljubite neprijatelje, molite za one koji vas progone da budete sinovi svoga Oca koji je na nebesima, jer on daje da sunce njegovo izlazi i nad zlimima i nad dobrima, i da kiša pada i pravednicima i nepravednicima. Jer ako ljubite one koji vas ljube, kakva li vam plaća? Zar isto ne čine i carinici? I ako pozdravljate samo braću, što osobito činite? Zar isto ne čine i pogani?" (Mt 5,43-47).

Očito, taj način kako Otac nebeski postupa prema svima, prema dobrima jednako kao i prema zlima, jest to "osobito" što treba nasljedovati. Inače smo jednaki svim drugim ljudima koji ne poznaju Oca. Budući da je, dakle, on nama, iako zlima, dobar, i od nas traži da budemo jednako dobri prema svima - "ne nadajući se odatle ničemu". Riječ je, dakle, o naklonostima prema našim bližnjima kojoj ne prethodi nikakvo dobro u njima, već to treba biti naprosto naš stil. Ne neka naša reakcija, izazvana ili uvjetovana ponašanjem onih s kojima dolazimo u susret, nego naša dobronam akcija kao takva ničim izazvana niti uvjetovana. Pitanje je to pristupa.

Valja razlikovati boga religija od Boga kojeg je objavio Isus Krist po tome što kršćanski Bog ne traži nikakva dobra djela kojima bismo mi mogli "kupiti" njegovu dobrotu i oproštenje naših grijeha, već je on naprosto dobar prema nama i naše grijeha nam prašta bez ikakvih naših zasluga, tako da to onda uzrokuje našu promjenu i obraćenje.

Piše: dr. Vlado Košić
pom. biskup zagrebački

Prema J. Varoneu, francuskom teologu, valja razlikovati boga religija od Boga kojeg je objavio Isus Krist po tome što kršćanski Bog ne traži nikakva dobra djela kojima bismo mi mogli "kupiti" njegovu dobrotu i oproštenje naših grijeha, već je on naprosto dobar prema nama i naše grijeha nam prašta bez ikakvih naših zasluga, tako da to onda uzrokuje našu promjenu i obraćenje. Primjer za to je Isusov susret sa Zakejem. Da je Isus bio vođen slikom boga religija, Zakej ne bi bio spašen. Međutim, on je došao k njemu i pokazao mu Božju milosrdnu i oprosnu ljubav koja ga je tada promijenila.

Nije li to i za nas putokaz kako trebamo postupati u odnosu na našu braću i sestre koji su posrnuli, koji su zalutali i uopće u odnosu na sve ljude koji trebaju našu pomoć? Najlakše je osuditi, no, ako želimo biti djeca nebeskoga Oca, valja nam spašavati. To pak znači biti milosrdan, odnosno pristupiti drugome s povjerenjem i ljubavlju, rekao bih: dati "bianco" povjerenje, jer samo tako će se i s druge strane roditi povjerenje, ljubav i prijateljstvo. A upravo to mi kršćani trebamo širiti među ljudima da bismo doista svi bili međusobno braća i sestre.

Hrvatska katolička misija

Schlossgasse 32, 8036 Zürich,
Postfach 9057

telefon 01/461 14 46

01/461 18 42

faks 01/461 19 39

misionari: **Fra Karlo Lovrić**
Fra Petar Topić
Fra Stojko Mamić

suradnice: **Katica Svedrović**
Mirjana Juričić
s. Zora Jažo tel. 01 461 85 07
Slavica Mišić

● Raspored misa

- **ZÜRICH:** crkva sv. Josipa, Röntgenstr. 80, svake nedjelje u 8.00 i 12.00 sati.
- **ZÜRICH:** Hottingenstr. 36, svakog petka krunica s misom u 19.30 sati.
- **ZÜRICH:** Misijaska kapelica, Schlossgasse 32, pon. - subota u 07.00 sati
- **WINTERTHUR:** crkva sv. Ulricha Seuzacherstr. 1, svake nedjelje u 10.30 sati.
- **WETTINGEN:** crkva sv. Ante, Zentralstrasse, svake nedjelje u 12.15 sati.
- **HORGEN:** katholische Pfarrkirche, svake nedjelje u 14.45 sati.
- **AFFOLTERN a.A.:** kath. Pfarrkirche, svake 1. i 3. nedjelje u mj. u 17.00 sati.
- **BÜLACH:** kath. Pfarrkirche, kod Spitala, svake 1. i 3. nedjelje u mj. u 17.00 sati.
- **USTER:** kath. Pfarrkirche, Neuwiesenstr. 17, svake 2. i 4. nedjelje u mj. u 14.30 sati.
- **WALD:** kath. Pfarrkirche, svake 4. nedjelje u mj. u 17.00 sati.
- **GLARUS:** kath. Pfarrkirche, svake 2. subote u mjesecu u 19.30 sati.
- **ADLISWIL:** svake 3. subote u mj. u 19.15

Proslavljen kraj školske godine

27. lipnja o.g. proslavljen je kraj školske godine svečanim misnim slavljem u crkvi sv. Ante u Wettingenu. Misno slavlje je predvodio fra P. Topić, a Dječji pjevački zbor pod ravnanjem s. Zore Jažo, obogatio je liturgiju skladnim pjevanjem. Skladno pjevanje ukazuje na brižni i odgovorni rad s. Zore koja održava probe s djecom 1. i 3. nedjelje u 11.30 sati.

Bio je to još jedan vidljivi znak, kako naša Misija prati naše najmlađe u njihovom vjerskom i rodoljubnom rastu. To je vidljivo i kroz potporu nastave u HDŠ, vjeronauk, duhovne obnove, svekolike proslave i uopće brigu za mlade i najmlađe... (mg)

Kratke vijesti

● Svibanj je bio u znaku proslava Majčinog dana. Iako nije bio odaziv kakav zaslužio je ovaj dan (ljudi su u ovom mjesecu mnogo u pokretu), ipak su djeca krasnosloveći i pjevajući rekla majci hvala za svu iskazanu ljubav. Slavilo se u Wettingenu, Zürichu (Spigarten: bila i sv. misa u hotelu), Affolternu a.A., Adliswilu, Horgenu, Winterthuru i Bülachu.

● Svibanj je bio i mjesec molitve. Iz ljubavi prema Blaženoj Djevici Mariji, molili smo svaki dan krunicu u Francuskoj misiji i slavili svetu misu. Svakog četvrtka bilo je poslije mise petnaestminutno klanjanje pred izloženim Presvetim oltarskim sakramentom. Posebice se molilo za sretan ishod ankete o gradnji Hrvatskog katoličkog (pastoralnog) i kulturnog centra u čijem bi sastavu bile i prostorije Hrvatske katoličke misije.

● Proslava završetka školske godine HDŠ u Urdorfu bila je 3. srpnja o.g. Svetu misu slavio je fra Petar Topić s prisutnim učenicima i roditeljima u župnoj crkvi, a prigodni program bio je u župnoj dvorani.

● 10. srpnja slavljen je sveta misa u katoličkoj župnoj crkvi u Thalwilu. Uz učenike i učiteljice HDŠ (Gattikon i Horgen) sudjelovali su i njihovi roditelji u misnom slavlju. Nakon misnog slavlja izveli su učenici vrlo zanimljiv program u Schützenhaus-u u Thalwilu i od svojih nastavnica dobili učeničke knjižice.

● Ispomoć u ljetnim mjesecima. P. Žarko Kraljević, svećenik salezijanac i profesor na katoličkoj gimnaziji u Rijeci i fra Ivan Sesar, franjevac i svećenik student u Rimu bili su na raspolaganju vjernicima našoj Misiji tijekom druge polovice srpnja i početkom kolovoza. Cijelo vrijeme slavljene su četiri mise u različita vremena i na različitim mjestima i vjernici su mogli birati gdje će zadovoljiti svoje vjerničke potrebe. Hvala im.

● Zajednica žena. Ovogodišnji već tradicionalni izlet ŽŽ iz Züricha bio je 5. rujna o.g. Sudjelovalo je tridesetak žena u jednodnevnom posjetu Appenzellu i St. Gallenu. Iz bliza su vidjele i Säntis, ali se nisu penjale. U St. Gallenu su sudjelovale u popodnevnom misnom slavlju sa zajednicom vjernika HKM St. Gallen.

RASPORED VJERONAUKA U HDŠ

FRA KARLO LOVRIĆ

Horgen: 2. i 4. pon. u mj. u 17.30-19.00

Wald: 1. i 3. srij. u mj. u 14.15 - 15.45

Gattikon: 2. i 4. srij. u mj. u 13.45-15.15

Zürich (Hohl): VIII. r. 1. i 3. sub.
u mj. u 10.40 - 12.15

FRA PETAR TOPIĆ

Wettingen: 1. i 3. srij. u mj. u 14.45-16.15

Spreitenbach: 2. i 4. srij. u mj. u 14.45-16.15

Urdorf: 1. i 3. čet. u mj. u 17.45-19.15

Affoltern a. A.: 1. i 3. pet. u mj. u 18.00-18.45

Zürich (Hohl): IV i VII r. 1. i 3. subota
u mj. 9.45-13.00

FRA STOJKO MAMIĆ

Uster: 2. i 4. ut. u mj. 17.45-19.15

Winterthur: 2. i 4. srij. u mj. u 14.45-17.45

Zürich (Ämtler): 2. i 4. čet. u mj. u 14.30-15.15

Bülach: 2. i 4. čet. u mj. u 17.00-17.45

Bülach: 2. i 4. pet. u mj. u 17.00-17.45

Zürich (Hohl): V i VI r. 1. i 3. sub.
u mj. 9.45 - 13.00

S. ZORA JAŽO

Opfikon: 1. i 3. ut. u mj. u 17.45-19.15

Urdorf: 2. i 4. ut. u mj. u 17.45-19.15

Opfikon: 1. i 3. pet. u mj. u 17.45-18.30

Horgen: 1. i 3. čet. u mj. 17.30-18.15

Zürich /Ämtler/: 1. i 3. čet. u mj. u 09-9.45

Zürich (Hohl): II i III r. 1. i 3. sub.
u mj. od 9.45 - 13.00

Prvopriješnici (s. Zora Jažo)

Zürich, Schlossgasse 32: svake srijede
u 15.00

Ministranti (Katica Svedrović)

ZÜRICH: Schlossgasse 32: 2. i 4.
srijede u 16 sati

Krizmanici (fra Petar Topić)

ZÜRICH: Schlossgasse 32: 2. i 4. sub.
u mj. u 17 sati

**Proslava sv. Franje
u Affolternu a. A.
10.10. 1999. u 15.00 sati**

NIKOLINJSKE PRIREDBE

28.11.1999. - Wald u 15 sati

28.11.1999. - Wettingen

28.11.1999. - Horgen

04.12.1999. - Winterthur u 17 s.

04.12.1999. - Obfelden u 17 s.

05.12.1999. - Zürich/Spigarten

05.12.1999. - Bülach u 17 sati

11.12.1999. - Adliswil u 16 sati

11.12.1999. - Glarus u 19.30

12.12.1999. - Uster u 15 sati

Kad je sljedeća krizma?

Iduća krizma u našoj Misiji bit će krajem svibnja 2001. god. Kandidati su 1986. godište i stariji i ako se odmah uključe. Predviđeni su sastanci dva puta mjesečno - 2. i 4. subote u mjesecu u 17 sati u prostorijama naše Misije. Bit će organiziran i jednodnevni susret izvan Misije, kako smo to učinili ove godine u Einsiedelnu. Očekujemo prijavu i poptupunu suradnju na obostranu korist.

KRIZMANICI 1999. GODINE.

29. svibnja 1999. godine pohodio je Misiju dubrovački biskup ordinarij mgr. dr. Želimir Puljić i podijelio sakrament sv. potvrde, četrdeset osmorici mladih, u crkvi sv. Josipa u Zürichu. Na početku slavlja pozdravila ga je u ime krizmanika Katarina Brekalo, a u ime Misije i vjernika voditelj Misije fra Karlo Lovrić. Biskup je s lakoćom uspostavio kontakt s krizmanicima i kumovima kao i njihovim roditeljima obraćajući im se jednostavnim i prijateljskim riječima. Bez žurbe i usiljenosti odvijao se ceremonijal tijekom dvosatnog liturgijskog slavlja. Cvijeće (ikebane) ispred oltara i ukrašene klupe i s jedne i druge strane kroz središnju lađu crkve, te prednje klupe prekrivene bijelim platnom, davali su još ljepši dojam cjelokupnom događaju. Istoga dana podijelio je biskup sakrament sv. potvrde i u Zugu, te u nedjelju u Aarau i Luzernu. U ponedjeljak je posjetio Einsiedeln i uvjerio se i sam u ljepotu onoga što je već čuo o poznatom svetištu i hodočasničkom mjestu. Istoga dana navečer slavio je sv. misu u misijskoj kapelici u Zürichu sa Zajednicom žena, održao kratko predavanje o zahvalnoj ulozi žene i majke ali i problemima koji prate život i rad uopće jednoga čovjeka i uzeo udjela na večeri koju je pripremila ŽŽ iz Züricha.

Krizmanici: **Zvezdan Andrić, Adriana Anić, Krešimir Bagarić, Martina Bartulović, Antonija Baljak, Danijel Batinć, Dragana Batista, Dalibor Božić, Karolina Bratjanščak, Katarina Brekalo, Anton Bubalović, Dražen Buha, Ivan Buterin, Tomislav Buterin, Silvia Čurić, Daniela Dragelj, Valentina Dragelj, Julija Drlje, Toma Filipović, Tomislav Filipović, Ružica Josipović, Vinko Josipović, Marina Jurić, Martina Jurina, Dijana Martinović, Zoran Martinović, Josip Miličević, Mladen Miličević, Danijel Mrkić, Krešimir Parlov, Srećko Pavlović, Tihomir Petrić, Željka Sesar, Matej Smokrović, Tomislav Smokrović, Mario Spajić, Srećko Starčević, Marica Števanja, Sanela Šušnja, Sandra Šušnja, Tina Tavić, Tanja Zubonja, Pero Vasilić, Mate Zrilić, Ivica Žilić, Ružica Stanša, Franjo Stanša, Željko Kovačić**

SREBRNI PIR

Petar i Antunka Petrić iz Neuenhofa (AG) proslaviše 25 godina skladnog bračnoga i obiteljskoga života u krugu svojih sinova Josipa, Mladena i Tihomira, svojih prijatelja i misijske zajednice, u nedjelju, 8. kolovoza 1999. u crkvi sv. Ante u Wettingenu. Misno slavlje predvodio je fra Petar Topić. U propovijedi je istaknuo da su svečari vrijedni članovi naše Misije, redovito na nedjeljnim misnim slavljinama skupa sa svojom djecom, članovi pjevačkog zbora u Wettingenu, redovito petkom na krunici i misnom slavlju u Zürichu, spremni pomoći u svakoj prigodi kada Misija nešto organizira i spremno sudjeluju u karitativnim akcijama.

Svečari su doživjeli, kako sami rekoše, radosnije i svjesnije ovaj dan negoli svoje vjenčanje prije 25 godina (3. kolovoza) u Dubravama pokraj Brčkoga. Njihova molitva za ovaj dan bijaše: "Bože, koji si po uzvišenoj tajni jedinstva Isusa Krista sa svojom Crkvom posvetio naše bračno jedinstvo, blagoslovi nas i danas svojim blagoslovom i Tvoja pomoć neka idalje čuva našu bračnu i obiteljsku zajednicu".

Nakon misnog slavlja radost je nastavljena s prijateljima i uzvanicima na zajedničkom ručku. Čestitamo! Želimo im idalje skladan i sretan bračni i obiteljski život! (pt)

Hrvatski katolički centar

Još uvijek traje anketa o gradnji ili ne-gradnji Hrvatskog katoličkog centra u Zürichu. Pristiglo je otprilike 25% odgovora. Među pristiglim odgovorima 2% ih je reklo NE. I među njima ih ima koji kažu, ako se ipak bude (g)radilo, da će se uključiti.

Mi ne možemo čekati, dok svatko odgovori i pošalje anketni listić, jer se to neće ni dogoditi. Mi ćemo se još jednom svima javiti s drugim anketnim listom u kojemu ćemo zahtijevati, da se svatko izjasni s kolikom svotom bi mogao pomoći eventualnu gradnju Centra. Tek poslije te i takve ankete moći ćemo donijeti odluku. Kakva god bude odluka, bit će svehrvatska. Pojedinci se neće moći pohvaliti da su zaslužni za gradnju ili krivci za negradnju.

Donosimo imena onih koji su zaokružili DA i odmah uplatili na otvoreni konto za eventualnu gradnju Centra, kao i neki koji su rekli svoj DA i za početak poslali simboličnu svotu.

HKKC - UPLATE

J. Prpić (Geroldswil): 100.-, dr. Mirko Mihaljević (Zürich): 100.-, Đurđica Anić (Zürich): 50.-, NN (Zagreb): 50.-, Stjepan Marić (Zürich): 1000.-, Marica Oreški (Kilchberg): 500.-, Batista Anđa (Zürich): 300.-, Miroslav Topčić (Zürich): 1000.-, Katica Lovričić (Zürich): 100.-, Brasnjić Ivan (Zürich): 100.-, Zdenka Buzov (Bülach): 50.-, Ivica Čorović (Zürich): 100.-, Skorupski-Magdić (Winterthur): 50.-, Vuković-Stern (Gutenswil): 50.-, Željka Marušić (Zürich): 100.-, Blaž Samardžić (Dietikon): 23.-, Vladimir Zrna (Uster): 100.-, Nikola Dragelj (Fahrweid): 25.-, Petar Hajdinović (Dübendorf): 50.-, Boja Matoš (Zürich): 500.-, Toni & Tanja Kralj (Baden): 200.-, Lera i Dragomir Tomašić (Spreitenbach): 100.-, Miroslava Lasan (Zürich): 100.-, Blaž Josipović (Winterthur): 50.-, Branka Režan (Zürich): 100.-, J+M. Ravlija (Opfikon ZH): 100.-, Daniela Schacher (Schlieren): 30.-, prof. dr. M. Jung (Thalwil): 100.-, Ž. Volić (Spreitenbach): 50.-, Franjo Babaja (Zürich): 100.-, Mato Andrijić (Zürich): 50.-, Tamara Baldi-Sergi (Langnau a.A.): 100.-, Zdravko Jurić (Wald): 30.-, Suzi Bastijančić (Baden): 20.-, Branko Rožanković (Dietikon): 1182.-, Stipo Čeko (Schlieren): 100.-, Josip Bedić (Steinmaur): 50.-, Davor Spamijh (Dübendorf): 10.-, Ivan Ivanjko (Zürich): 30.-, Marijan Majstorović (Dietikon): 100.-, Jozo Dujak (Zürich): 200.-, Branka i Veselko Mišić (Glatbrugg): 500.-, Ivanković Tomislav (Nusbaumen): 100.-

UBS - HRVATSKI KATOLIČKI CENTAR

Konto Nr. 270-N6613310.1
8003 Zürich-Wiedikon
Kath. Kroatienmission

Hrvatska katolička misija
Kleinriehenstrasse 53, 4058 Basel

telefon/fax 061/692 76 40

misionar: **Fra Berislav Kutle**
suradnica: **Štefica Karabaić**

● Raspored misa

- **BASEL:** crkva sv. Mihaela, Allmendstr. 34, svake nedjelje (ljeti u 17.00, a zimi u 16.00 sati).
- **LIESTAL:** crkva Bruder Klaus, Müllemattstr. 3, svake nedjelje u 13.00 sati.
- **CORNOL:** crkva sv. Vincenta, svke 2. i 4. subote u mjesecu u 17.30 sati.

Kratke vijesti

Petnaesti put u Baselu

Od 30. lipnja do 9. kolovoza o.g. zamjenjivao je misionara u vrijeme ljetnih odmora fra Ljudevit Rupčić koji već 15. put dolazi u Basel. Iako je započeo 80. godinu svoga života, dojmljivo se daleko mlađim i bez ikakvih problema obavlja sve pastoralne poslove, a na znanstvenom planu ne jenjava. Ovih dana mu je izašla knjiga: "MEĐUGORJE". Zapravo, on u šali zna reći: "Došao sam se malo odmoriti". Hvala fra Ljudevitu i u ime svih vjernika kojima je ovoga ljeta bio na usluzi!

Vlč. Zrakić u Misiji

Od subote 29. svibnja do srijede 2. lipnja boravio je u Misiji vel. Đuro Zrakić, svećenik Vrhbosanske nadbiskupije, a 30. svibnja slavio je svete mise u Baselu i Liestalu. Uz svećnički rad piše i knjige. Posebno su pobudile zanimanje dvije knjige: "Svi me vole samo tata ne" i "Ljubav sudski podijeljena". Bila je zgodna prilika da "iz prve ruke" kaže nešto o svojim knjigama i najavi izlazak iz tiska i svoje treće knjige na sličnu problematiku.

Prof. dr. Mato Zovkić

Na svetkovinu Velike Gospe, 15. kolovoza o.g. predvodio je misno slavlje generalni vikar sarajevske nadbiskupije (Vrhbosne) i poznati javni djelatnik Crkve u Hrvata i prof. na Vrhbosanskoj teologiji, mgr. dr. Mato Zovkić.

Sastanak pastoralaca

2. rujna o.g. održan je sastanak hrvatskih misionara u Švicarskoj u Baselu. Sastanak je održan u župnoj dvorani Allmendhaus, sveta misa u crkvi sv. Michaela i bratski ručak opet u dvorani. Bilo je prisutno 13 svećenika i 7 misijskih suradnica. Sastanak je završio oko 17 sati.

Vjeronauk u HDŠ

I ove godine Vjeronauk i nastava HDŠ održavaju se subotom u župnoj dvorani Allmendhaus.

- 3. i 4. r. od 8.00 – 10.30
- 2. r. od 10.30 do 11.45

Djeca koja su za Prvu pričest, a ne pohađaju HDŠ, neka dođu na vjeronauk u dvoranu u 9.15.

Vjeronauk za više razrede bit će kao i prošle godine na oba mjesta gdje se održava i HDŠ.

Krizma u crkvi sv. Mihaela u Baselu

20. lipnja 1999. podijeljen je sakrament sv. potvrde u crkvi sv. Mihaela u Baselu. U nedjeljnoj misi u 11 sati uz krčkoga biskupa mgr. Valtera Župana koncelebrirali su biskupov tajnik vel. Enrico Rodinis i voditelj misije fra Berislav Kutle. Sakrament je primilo 15 dječaka i 21 djevojčica.

U propovijedi je biskup naglasio važnost i ulogu Duha Svetoga i i njegovih sedam darova u životu kršćanskih vjernika. Primanjem ovoga sakramenta krizmanici potvrđuju i prihvaćaju vjeru svoga krštenja, postaju punoljetni i punopravni kršćani i pridružuju se zajednici ostalih kršćana. Biskup je pozvao vjernike na čuvanje poklada vjere koji su nam predali naši pređi i naši roditelji i naglasio važnost nedjeljnih misnih slavlja. Vjernicima je izručio pozdrave naših hrvatskih biskupa, a Crkvu u Hrvata u tuđini pozvao da svoju vjeru svjedoči i živi prakticiranjem vjerničkog života. Crkva sv. Michaela bila je stubokom puna. Liturgijsko slavlje odvijalo se po planu. Zahvaljujući trudu i umijeću vrijednih gospođa oltar i crkva bili su posebno okićeni za ovu zgodu. Zato je ovaj dan jedan od onih koji se dugo pamte.

Krizmanici: **Antonija Anđelić, Josipa Babić, Marija Balinović, Darko Blažanović, Antonija Blažević, Anica Budimir, Marina Čoruša, Ivica Čuro, Daniel Doljanac, Andrea Dunđer, Ivana Đukić, Ivan Galić, Lari Hrabar, Danijela Jelić, Ana Jurendić, Nikolina Jurišić, Ivana Karlović, Ksenija Kocur, Robert Kvasina, Ivana Levarda, Tomislav Marić, Ivana Matić, Katarina Matić, Mario Mijatović, Ilija Mišić, Kristijan Paradžik, Valentina Pokrajčić, Lucija Šikanić, Danijel Radić, Paulina Radoš, Niko Stanić, Katarina Tolić, Anđela Vukadin, Magdalena Vukadin, Marijan Vukadin.**

Folklor i „Dječji zbor“ u Solothurnu

Od Uskrsa ove godine u Solothurnu se pod vodstvom Josipa Borozinija uvježbavaju hrvatski folklorni plesovi za djecu do 12 godina, a s početkom nove školske godine pod vodstvom Magdalene Koštroman sastaje se dječji zbor za istu dob djece, koji njeguje hrvatske duhovne i druge pjesme. Djeca se još uvijek mogu pridružiti ovim dvjema glazbenim skupinama. Uz orguljaše Rudija Batinića u Solothurnu i Slavka Pajtaka u Trimbachu misno pučko pjevanje je na oba mjesta raznovrsno i skladno, a nenametljivo ga predvode mjesni zborovi.

Solidarnost s Kosovom

Naši vjernici koji se okupljaju na sv. misama u Solothurnu i Trimbachu, osim svojih privatnih darova, zajednički su preko švicarskog Karitasa poslali za izbjeglice na Kosovo 1,520 CHF.

Hrvatska katolička misija

Quartiergasse 12, 3013 Bern
 telefon 031/331 56 52
 faks 031/332 12 48
 natel 079/422 74 05
 internet <http://members.tripod.de/HKMBern>

Hrvatski katolički centar
 Seidenweg 3, 3012 Bern

misionari: **Fra Ante Pranjčić**
Fra Šimun Čorić
 suradnica: **Ruža Radoš**

● Raspored misa

- **BERN:** Heiligkreuzkirche, Kastelweg 7, uz Tifenauspital, svake nedjelje u 17.00 sati.
- **BIEL:** Pfarrkirche Christ König, Geysriedweg 31, svake 2. i 4. nedjelje u mj. u 12.00 sati.
- **LANGENTHAL:** župna crkva sv. Marije, svake 1., 3. i 5. nedjelje u mj. u 12.00 sati.
- **TRIMBACH:** crkva sv. Mauricija, svake 2. i 4. nedjelje u mjesecu u 12.00 sati.
- **SOLOTHURN:** crkva sv. Marije, Allmendstr. 60, svake nedjelje u 14.30 sati.
- **THUN:** crkva sv. Marije, Kapellenweg 9, svake nedjelje u 14.30 sati.
- **MEIRINGEN:** župna crkva Guthirt, Hauptstr., svakog 1. utorka u mjesecu u 19.30 sati.
- **INTERLAKEN:** župna crkva Heilig-geist, Schlossstr. 6, svakog 2. četvrtka u mj. u 19.30 sati

Kratke vijesti

- Bijaše ugodno i zabavno na pikniku u organizaciji ZŽ iz Thuna u Guntenu 5. lipnja. Vrlo je bio zapažen nogomet koji su igrale žene protiv muškaraca. Sunce nije dalo kiši da pokvari raspoloženje, a gladni su imali po izboru hranu i piće.
- Iste subote naša vrijedna ZŽ je priredila piknik u Bernu u Bremgartenu. U podne smo proslavili sv. misu, a cijelo popodne smo proveli uz ugodno druženje i pjesmu s većim brojem misijskih članova i djelatnika hrvatskog veleposlanstva.
- Za vrijeme odmora naše misionare su zamjenjivali fra Mate Lukač, župnik iz Waberna i fra Mijo Rogina iz Frauenfelda. Hvala im velika. Priskoče nam u pomoć kad god ih zamolimo.
- Poznati vokalno-instrumentalni sastav "Bonaca" iz Šibenika (šest momaka) gostovao je u našoj Misiji 5. rujna na misama u Thunu i u Bernu. Mogli smo prije samo poželjeti, a taj dan i doživjeti da nam tako lijepo pjevanje uz zvuke mandoline obogati sv. misu i ugodno poslijepodne. Hvala im!

Raspored vjeronauka

- Bern:** - ponedjeljkom II, III. r. u 18,00 sati
 - srijedom IV, V, VI, VII, VIII. r. 15,30
- Burgdorf:** - utorkom od 17,00 sati
- Langenthal:** - srijedom od 17,00 sati
- Thun:** - petkom od 17,00 sati
- Biel:** - nedjeljom od 11,00 sati.

DUVANJSKA VEČER

16.10.1999. u 18.00 sati
 SURSEE- SPORTSKA DVORANA

NAŠI KRIZMANICI

Pripremljeni i s radošću dođoše 19. lipnja 54 mladih. Krčki biskup mons. Valter Župan s tajnikom Encom, uz voditelja Misije fra Antu i bogoslova J. Božića predvodio je misno slavlje i podijelio sakrament svete krizme ili potvrde. Vrijeme lijepo i ugodno, a bernska crkva Sv. križa puna vjernika. Uz misijski zbor pjeva i "Chorus croaticus". Oh, kako je dobro i ugodno kad braća mole i pjevaju zajedno! Na kraju mise krizmanici su dobili Sveto pismo *Novi zavjet* da ga čitaju i da im Evandjelje bude svagdanja hrana.

Ovogodišnji krizmanici:

IVANA AGAČIĆ, ANTONIO ANDRIJANIĆ, TOMISLAV AZINOVIĆ, DIAN BABIĆ, JOSIP BABIĆ, ANTO BARIŠIĆ, MIRKO BARUKČIĆ, KATARINA BOŽIĆ, MARIJANA BOŽIĆ, STJEPAN BREZONJIĆ, MARKO BUBLIĆ, VINCA ČAČKOVIĆ, MARINELA ČALUŠIĆ, DARIA ČUTUK, MIHOVIL DUBAK, ANDRIJA ERCEG, DIJANA ERCEG, MARIJANA FRANJIĆ, JOSIP GADŽA, KATARINA GARIĆ, FILIP GUDELJ, KATARINA HARAMBAŠIĆ, PERO ILAK, MLADEN JAMBREČINA, IRENA KOPČIĆ, SONJA KOVAČEĆ, ANTO KRIŽANOVIĆ, ALEKSANDRA KUKOLJ, MATIJA LOVRIĆ, IVAN MARČIĆ, IVAN MARINIĆ, ANITA MARKOVIĆ, BLANKA MARTIĆ, TOMISLAV MARTIĆ, IVANA MATIJEVIĆ, MARKO MATIJEVIĆ, ARIJANA MIJAČEVIĆ, ANDELKA MILIĆ, ZORAN NAMLIĆ, DALIBOR ORŠOLIĆ, ZLATKO PAVLIĆ, KATARINA PAVLOVIĆ, MARTINA PAVLOVIĆ, DRAGICA RADOŠ, IVAN RADOŠ, MARA RADOŠ, MARIJA RADOŠ, SOFIJA RADOŠ, DRAŽEN RADOŠEVIĆ, MARKO STIPIĆ, MIŠEL TOMIĆ, MANUELA VADLJA.

POSAVINA NIČE IZ PEPELA

I tko bi mogao zaboraviti tu plemenitu zemlju Bosansku posavinu i u njoj marljive ljude Hrvate - Posavljake. Prije domovinskog rata u Bosanskoj posavini je živjelo preko 160.000 hrvatskog puka, a kršćanski život je cvjetao od Dervente do Brčkoga u 48 katoličkih župa.

Neljudi obuzeti mržnjom srušili su sve znakove postojanja drugih. U cijeloj B i H je srušeno tisuću objekata Kat. Crkve, a u samoj Bosanskoj posavini oko 200 (župnih crkava, filijalnih crkava i kapelica, gro-balja, samostana, župnih ureda i dvorana). Rušenje je bila poruka neljudi o mržnji i isključivosti. Rušitelj je htio uništiti zdanja i duh ljudskog srca. Htio je ugasiti svaku nadu za povratkom onih kojima to pripada. Ali ta nada progovara iz svakog cvijeta i grma oko srušenog kamena, cigle i betona.

Poznati samostan i župa Plehan je građen prije 118 godina (1874., a crkva 1898. godine). Bila je to najava kraja turskog zuluma i cvjetanje hrvatske kulturne baštine do razaranja suvremenih barbara u srpnju 1992. god. Za dva mjeseca napadači, vođeni JNA uputili su 3.000 projektila, zatim raketirali samostan i crkvu i najposlije stavili 2 tone eksploziva. Tako su sraznili sa zemljom vjersko, kulturno, prosvjetno i umjetničko središte Hrvata oko Dervente. Sama plehanska župa je imala oko 8.000 vjernika. Svi su prog-nani diljem svijeta.

Kad je 30. srpnja fra Ante posjetio Plehan

s gvardijanom fra Ivanom našao je 15 domaćina koji su dobrovoljno pokrili bivšu fratarsku štalu i pripremaju je kao prvi stan za frate povratnike. Taj prvi krov je značajan i jak poziv svim Plehančanima: Dođite! Počnimo iznova.

U znak potpore i ohrabrenja da bi se ugledali i drugi krovovi, ostavio im je 15.000 DM. U istom danu je posjetio i pitomo mjesto-župu sv. Josipa u G. Dubici. S vjernim pukom, te fratri-ma Ivicom i Mariom je slavio sv. misu na otvorenom, pokraj te-melja srušene crkve sv. Josipa iz 1856. god. Od 5.000 prognanih vjernika vratilo ih se već polovica. Sretni su što su u svojoj Dubici, započinjući novi život i novu crkvu sv. Josipa gdje će svjedočiti, ispovijedati i hraniti svoju kršćansku vjeru. U znak kršćanske solidarnosti i u ime naše Misije fra Ante im je ostavio za kamenu i živu crkvu 20.000 DM, da porušeno ne bude nadgrobni spomenik već svjedok budućnosti, da žrtva naših mučenika ne bude uzaludna već sjeme novih živih crkava hrvatskog puka. Još 1995. godine fra Ante je pisao u *Večernjaku*: "Posavina će niknuti iz pepela". Hvala Bogu, to sad doživljavamo: *Posavina niče iz pepela*.

Hrvatska katolička misija
Paradiesstrasse 38, 9000 St. Gallen

telefon 071/277 83 31
faks 071/277 83 36

misionar: **Fra Vladimir Ereš**
suradnica: **Nevenka Mišić**

●Raspored misa

- ST. GALLEN:** kath. Pfarrkirche St. Fiden, Greithstrasse, svake nedjelje u 17.30 sati.
- JONA:** kath. Pfarrkirche (St. Franziscus) u Kempratenu, svake nedjelje u 12.00 sati.
- WIL:** Kapuzinerkirche (St. Antonius), svake 2. i 4. subote u mjesecu u 18.30 sati.
- BALGACH:** kath. Pfarrkirche, svake 1. i 3. subote u mjesecu u 18.30 sati.
- HEIDEN:** kath. Pfarrkirche, svake 4. subote u mjesecu u 16.30 sati.
- NIEDERUZWIL:** kath. Pfarrkirche, svakog 1. petka u mjesecu u 19.00 sati.
- APPENZELL:** Kapuzinerkirche, Hauptgasse 49, po dogovoru

Kratke obavijesti

Proslava Nikolinja

Jona, - 10.12.1999.
Gossau - 11.12.1999.

Uz prigodni program i podjelu nikolinjskih darova zabavljat će grupa iz Frankfurta "Statu Cro" a pjevat će Mate Bulić.

Vjeronauk s mladima započinjemo 21. rujna u prostorijama "Bana" u St. Gallenu, a u Joni prema dogovoru, a za prvopričesnike i krizmanike javit ćemo naknadno, također i za vjeronauk u HDŠ.

Probe folkloru u Joni su poslije nedjeljne mise, a u St. Gallenu prema dogovoru.

Ljetna zamjena

Fra Filip Zubak, franjevac iz Bosne Srebrne i dugogodišnji profesor na klasičnoj franjevačkoj gimnaziji u Visokom na kojoj su maturirali i neki franjevci svećenici koji sada djeluju u Švicarskoj, bio je na usluzi vjernicima tijekom ovoga ljeta u našoj Misiji. Hvala mu!

Krizmanici u St. Galenu 1999.

Krizmanici: Katarina Alilović, Josip Babić, Bojana Barbarić, Franjo Barić, Hrvoje Barić, Darko Bilić, Josipa Bratić, Marina Bratić, Marko Brnić, Blažen Čolić, Ivana Čolić, Dragan Čović, Ivana Čović, Ružica Čović, Alen Ćuk, Mario Ilić, Slavko Ilić, Filip Ivandić, Ivana Ivas, Petar Ivas, Anto Jelušić, Ružica Jelušić, Ana Jularić, Ivan Kocić, Veronika Kos, Anela Krijan, Ana Levačić, Marko Lubina, Ivana Mandić, Marijana Mandić, Bonita Marijanović, Ivana Marijanović, Marijana Pandžić, Ivan Perić, Ilija Petrović, Ivo Petrović, Željko Petrović, Domagoj Prskalo, Ivan Radić, Marko Smoljo, Marko Stipić, Hrvoje Stojanović, Marija Šunić, Brankica Vidović, Nicole Vukša, Ivo Zeba, Jozo Zeba, Peja Zeba, Zrinka Tomasović, Drago Žuljević, Jelena Žuljević.

Fra Vlado posjetio Podmilačje

Fra Vlado je ovoga ljeta iskoristio svoj odlazak i odmor u domovini i za posjet svetištu sv. Ive u Podmilačju (Jajce). Tom prigodom predao je upravitelju svetišta fra Peri Jurišiću deset paketa misne odjeće i kompletne postaje Križnoga puta. Predao mu je i prikupljeni novčani dar vjernika iz Misije, a svote su već navedene u prošlom i sadašnjem broju na stranici humanitarne pomoći. Fra Pero se preporučuje i ubuduće. Crkva se gradi u izvornom obliku. Svaka pomoć dobro dođe. Svi koji mogu i žele nešto uplatiti mogu to učiniti

preko misijskog poštanskog računa s naznakom za Podmilačje. HKM St. Gallen Pošt. konto 90 20868

Molitveni izlet žena

Krajem lipnja o.g. Misija je imala tradicionalni molitveni izlet žena.

Dvjestotinjak žena i majki krenulo je u marijansko svetište Wigratzbad kod Lindau u Njemačkoj, o kojem vode brigu hrvatske sestre "Služavke Kristove". Doček kakav se može samo poželjeti. Pošli smo najprije u crkvu u kojoj nas je pozdravio upravitelj svetišta dr. Gläser i u njoj se kratko pomolili. Bila je mogućnost i za sv. ispovijed. Misno slavlje predvodio je fra Vlado Ereš, a žene su krasno pjevale uz pratnju s. Ivanke. U propovijedi fra Vlado je istaknuo ulogu žene i majke ne samo u društvu i obitelji nego i u crkvi: "Vi ste čuvarice naših ognjišta, obitelji, crkve, potomstva..."

Nakon ručka te posebice doživljenog Križnoga puta i zajedničkog fotografiranja krenuli smo autobusima svatko u svoj dom, na svoje radno mjesto već razmišljajući o idućem izletu.

Hrvatska katolička misija
Lädelistrasse 30, 6000 Luzern 11
Postfach 250
telefon 041/240 73 25
faks 041/240 51 34
misionar: **Fra Stanko Banožić**
suradnica: **s. Berhmana Galić**

● Raspored misa

- **LUZERN:** crkva sv. Karla, St. Karlstrasse, svake nedjelje i zapovjedne svetkovine u 12.00 sati.
- **ENGELBERG:** Pfarreiheim, u blizini kolodvora, svakog 1. četvrtka u mj. u 20.00 sati.
- **SARNEN:** Dorfkapelle, u sredini mjesta, svake 2. i 4. nedjelje u mj. u 9.00 sati.
- **SCHENKON:** kapelica u Begegnungszentrumu, svakog 1. i 3. petka u mj. u 19.30 sati

Misijske obavijesti

Dječji zbor

Početkom ove školske i vjeronaučne godine počeli smo formirati misijski dječji pjevački zbor. Zbor je već počeo s radom i želja nam je da se brojčano poveća zato molimo sve zainteresirane da se što prije prijave i uključe u redovite probe. Uvjeren sam da ima mnogo djece koja su nadarena za pjevanje i bila bi velika šteta da taj Božji dar ostane neiskorišten.

Izbor misijskog vijeća

10. listopada 1999. u misiji će se održati izbori za misijsko vijeće. Molimo sve one koji žele biti birani u novo misijsko vijeće da se na vrijeme prijave!

Nikolinje 1999.

4. prosinca u Pfarreiheim der Kath. Kirchengemeinde u Ebikonu s početkom u 18.00 sati.

Zajednica Duvnjaka u Švicarskoj organizira **DUVANJSKU VEČER** 16.10.1999. u 19.00 sati
u Stadthalle Sursee - Luzern

Hodočašće Bruderu Klausu

Misija je i ove godine (subota, 28.08.99.) hodočastila Bruderu Klausu u Sachseln / Flüeli. Budući da je prije i poslije podne padala kiša pribojavali smo se da će broj sudionika biti malen. Hvala Bogu, mnogi vjernici iz naše Misije kao i iz Misije Zug došli su i program se odvijao po planu. Prije početka sv. mise u 18.00 sati u župnoj crkvi u Sachselnu nazočne je pozdravio presjednik misijskog vijeća gosp. Zdravko Kraljević, a misno slavlje je predvodio fra Stanko Banožić. Poslije sv. mise smo u mimohodu sa zapaljenim svijećama krenuli prema Flüeli. U veselom raspoloženju, uz pjesmu i molitvu stigli smo na svečani trg ispod kapelice Flüeli. Tu smo se molili i pjevali pred Presvetim olatarskim sakramentom. Blagoslov s Presvetim predvodio je fra Rade Vukšić - misionar iz Zuga. Naši pjevači koji su došli skoro u punom sastavu, na poseban način su uljepšali ovo hodočašće. Oko 20.45 sati zaputili smo se svojim domovima u želji i nadi da ćemo se i sljedeće godine naći zajedno na ovom svetom mjestu, ali u još većem broju.

Fra Valdo Buntić pohodio našu misiju

Ovog ljeta Misiju je pohodio i u njoj ostao nekoliko tjedana fra Vlado Buntić – duhovni pomoćnik u župi Humac kod Ljubuškog - i na taj je način omogućio fra Stanku odlazak na odmor u domovinu. Fra Vlado je svoj teološki studij završio upravo u Luzernu i zato mu se nije bilo teško snaći. Kako sam reče, bilo mu je veoma lijepo, a kako čujem i vjernici su bili prezadovoljni njegovim boravkom i radom. To je upravo najbolja preporuka za iduće ljeto. Fra Vlado, velika hvala za sve što si učinio i dođi nam opet!

Raspored nastave u HDŠ

LUZERN

subota, dvije grupe od 9 - 13 sati
u Moosmatt-Schulhaus

EMMEN

ponedjeljak, jedna grupa od 17.00 - 19.00
srijeda, dvije grupe od 14.00 - 18.00
sati četvrtak, jedna grupa od 17.00 - 19.00
u Gersag-Schulhaus

SURSEE

utorak, jedna grupa od 17.30 - 19.00
u Alt St. Georg-Schulhaus

SARNEN

petak, od 17.00 - 19.00 sati

Vjeronauk

U svim gore navedenim školama za sve grupe održavat će se povremeno vjeronaučna pouka, a prvopričesnici će imati još dodatni vjeronauk u našem HC.

Slavlje sv. krizme

30 svibnja o.g., u crkvi St. Paul-Luzern, dubrovački biskup dr. Želimir Puljić podijelio je mladima (njih 31) sakrament sv. potvrde. Slavlje je proteklo u veselom i svečanom raspoloženju, čemu je mnogo doprinio i lijepi sunčani dan. S biskupom su koncelebrirali fra Stanko Banožić, fra Rade Vukšić i fra Ilija Šaravanja. Na početku slavlja biskupa i sve nazočne pozdravio je voditelj misije fra Stanko Banožić, a potom su predstavnici krizmanika Snježana Tunjić i Stipan Beljan pozdravili biskupa. Na koncu slavlja u ime roditelja biskupu je zahvalio gosp. Ivić Žilić. Krizmanicima želimo skladan rast u dobi i mudrosti! Neka svojim životom budu vjerni i neustrašivi Kristovi svjedoci!

Krizmanici: **Ivan Anđelić, Martina Anđelić, Ivana Batinić, Mladen Djaković, Dragana Dujak, Gordan Golub, Ilija Harambašić, Kruno Jelanić, Sandra Jeleč, Kristijan Jović, Marina Jović, Josip Jularić, Stjepan Jurendić, Darijo Juričić, Dijana Katić, Dragan Kozina, Mirela Marinović, Mario Mustapić, Dario Nikolić, Josip Ramljak, Daniela Slišković, Ilija Suvalj, Krešimir Šimić, Zdravko Tadić, Snježana Tunjić, Marko Volić, Marija Žilić, Stipan Beljan, Kristijan Pranjić, Anita Petrić, i Marko-Vlatko Slavica.**

Hrvatska katolička misija

Rue de la Borde 25, 1018 Lausanne
telefon 021/647 07 57

misionar: **Fra Ivan Matijašević**
suradnica: **Vlatka Pavlinović**

● Raspored misa

● **LAUSANNE:** župna crkva St. Esprit, 21, ch. du Boisy, (nedaleko Olimpijskog stadiona), bus br. 2, svake nedjelje u 18.00 sati (zimski u 17.00 sati).

● **FRIBOURG:** kapelica župne crkve S. Pierre, svake 1. i 3. nedjelje u mj. u 10.15 sati.

● **NEUCHÂTEL:** kapelica Hopital la Providence, svake 1. i 3. subote u mj. u 18.00 sati.

● **YVERDON:** kat. župna crkva, S. Pierre, svake 2. i 4. nedjelje u mj. u 12.15 sati.

● **GENEVE:** župna crkva S. Nicolas de Flue, Montbrillant 57, svake 2. i 4. subote u mj. u 18.00 sati

Misijske obavijesti

Dar za crkvu sv. Ive

Na poticaj naših vjernika u Neuchatelu (misijskog vjećenika Nike Vujice) pokrenuta je akcija prikupljanja novca za izgradnju nove crkve sv. Ive u Jajcu (Podmilačje). U svim mjestima gdje se slavi sv. misa na hrvatskom jeziku u našoj Misiji prikupljeno je 2.020 CHF i predano župnom uredu u Podmilačju. Hvala svim darovateljima. Nije mnogo, ali nije ni malo. Zar se ne kaže: Zrno po zrno pogača, kamen po kamen palača. I naš kamen (dar) bit će ugrađen u tu "palaču" (crkvu).

Svetište sv. Ive u Podmilačju jedno je od najstarijih u BiH. Potječe iz 15. st. kada je sagrađena i stara crkva u gotičkom stilu. Preživjela je i pad Bosne 1463. i pad Jajca, kraljevskog grada, 1528. Uz crkvu sv. Mihovila u Varešu bila je to jedina preostala crkva iz Srednjega vijeka. 1993. svetište (crkva i sve uz crkvu) zapalila je i do temelja razorila srpska (ne)vojska. Spašen je jedino čudotvorni kip sv. Ive.

Hvala fra Anti

Tijekom druge polovice srpnja i u kolovozu o.g., a u odsutnosti mjesnog misionara, bio je na ispomoći u Misiji fra Ante Gavrić. Ovoga ljeta diplomirao je na sveučilištu u Fribourgu i tijekom mjeseca listopada, najkasnije do Božića vraća se u Hrvatsku u svoj matični dominikanski samostan u Zagrebu. Ove godine izabran je u njegovoj provinciji novi provincijal (o. Frane Prcela), a fra Anto je izabran za jednoga od njegovih savjetnika. Čestitamo!

Hvala Ti, fra Anto, i u ime Misije za svu ljubav i rad tijekom ovih godina. Sretan Ti povratak i ugodan i blagoslovljen boravak u Lijepoj našoj!

Prva sv. pričest

U našoj novoj crkvi (Duha Svetoga) u Lausanni, 6. lipnja o.g. pristupiše prvi put k Stolu Gospodnjem tri dječaka i dvije djevojčice. Evo njihovih imena: Ivan Bauer, Luka Trošić-Ivanišević, Damir Majstorović, Mara Šimić i Marina Majstorović. Njima su se pridružili Alen Crnić i Daniela Dollezil koji se pripremaju za sv. krizmu i kasnije za sakrament braka. Za ovu zgodu okupilo se i više vjernika. Pjevanje je predvodila gđa Jelena Brica. Čestitamo prvopričesnicima i njihovim roditeljima!

Sveta krizma

Večernjem misnom slavlju u Lausanni, na blagdan sv. Ivana Krstitelja, predsjedao je mgr. Vladimir Stanković, djelitelj sv. potvrde, bivši i u ovom dijelu Hrvatima dobro poznat, dugogodišnji ravnatelj Hrvatske inozemne pastve, uz suslavljenike fra Iliju Živkovića, tajnika BK Hrvatske i direktora Hrvatskog katoličkog radija u Zagrebu, te mjesnog misionara. Šestoro vjernika kandidata primilo je sakrament sv. krizme: Mario i Jelena Brdarić, Alen-Adam Crnić, Jure Delić, Daniela Dollezil i Pero Zubković.

Kod prinošenja darova krizmanici su predali svećeniku uz hostije i vino i grudu rodne zemlje, klasje, pogaču, bukaru vina, Bibliju, a fra Ilija je te prinose popratio odgovarajućim molitvama. Uz ove krizmanike u Lausanni primilo je još petero mladih iz naše Misije sakrament sv. potvrde u Bernu 19. lipnja o.g.: Anto Barišić, Štefan Brezonjić, Vinca Čačković, Filip Gudelj i Tomislav Martić. Čestitamo!

Novi biskup u Fribourgu

Prije predstavljanja novoga biskupa evo nekoliko podataka o biskupiji LGF (Lausanne, Geneve, Fribourg).

Biskupija obuhvaća područje dviju biskupija: Lausanne i Geneve. Tijekom stoljeća mijenjao se njezin izgled. Od 1924. postaje samostalna biskupija LGF.

Prva biskupija u Švicarskoj uspostavljena je u 3. st. i prvo sjedište bijaše Windisch, zatim Avenches i krajem 6. st. Lausanne. Biskupija Lausanne bijaše u sastvu nadbiskupije Lyon (Francuska) do 600-te godine, a do 1801. u sastvu nadbiskupije Besancon. U 7. st. zauzimala je područje Lemanskog jezera od L Aubonne zapadni dio kantona VD pa do Wallisa i s druge strane Solothurna. To znači da joj je pripadao i kanton Bern do 1864. g. U vrijeme reformacije biskup nalazi utočište u Besanconu. A kad je 1924. uspostavljeno primirje između Svete Stolice i Konfederacije prvim biskupom je bio mgr. Besson. 1945. nasljedio ga je mgr. Francois Charrier. Od 1970. do 1996. vodio je biskupiju mgr. Pierre Mamie. Jedva dvije godine vodi biskupiju mgr. Amedee Grab, jer je imenovan churskim biskupom ordinarijem poslije promaknuća biskupa Wolganga Hassa u nadbiskupa u kneževini Liechtenstein.

Od kolovoza 1968. do 13. ožujka 1999. čekao se nasljednik. Toga dana Ivan Pavao II imenovao je dr. Bernarda Genouda biskupom ordinarijem LGF. Ustoličenje je bilo na Duhovski ponedjeljak uz sudjelovanje mnoštva vjernika u prepunoj katedrali sv. Nikole u Fribourgu, ali i pred samom katedralom. U slavlju, kao koncelebranti, bila su i dvojica hrvatskih svećenika: fra Karlo Lovrić u svojstvu nacionalnog delegata, a fra Ivan Matijašević kao misionar u toj biskupiji.

Biskup je rođen u malom mjestu Chattel-Saint-Denis FR. Od petero djece u obitelji dvojica su svećenici, on i brat mu Michel. Gimnaziju je završio u St. Mauricu u Wallisu, a teologiju u Fribourgu. Doktorirao je iz filozofije i predavao na sveučilištu. Imenovanje ga je zateklo na mjestu rektora teologije u Fribourgu. Budući da je bio i župnik i pomoćnik na župi, poznati su mu i pastoralni problemi.

Biskupija je prošle godine brojala 563 svećenika – biskupijska i redovnička – u pastoralu. Od toga je 66 stranih svećenika koji rade u misijama – jedan od njih je i hrvatski svećenik. Imaju 13 stalnih đakona u župama. Kanton Fribourg ima 169.986 katolika. Kanton VD ima 239.926 stanovnika, a 35.75% priznaju se katolicima. Kanton Geneve ima 195.246, a 29,1 % prizna se katolicima. Kanton Neuchatel ima 65.914, a katolicima se priznaje 9,8%. (im)

Hrvatska katolička misija

Gartaweg 15, 7203 Trimmis GR

Postfach 35

telefon/fax

081/353 16 86

natel

079/418 20 67

misionar:

Fra Ante Medić

● Raspored misa

- **CHUR:** Heiligkreuzkirche, Masanserstrasse, nedjeljom i zap. blagdanom u 17.00 (zimi u 16.00)
- **BUCHS:** kath. Pfarrkirche, svake nedjelje i zap. blagdana 12.15 sati.
- **SARGANS:** u kripti župne crkve, svake nedjelje i zap. blagdana u 10.00 sati.
- **FLIMS:** župna crkva, svake prve srijede u mjesecu u 15.00 sati.
- **DAVOS:** kath. Pfarrkirche, svake 2. i 4. subote u mjesecu u 19.30 sati.
- **RABIUS:** kath. Pfarrkirche, svakog 4. petka u mjesecu u 20.00 sati.
- **AROSA:** kath. Pfarrkirche, (Božić, Uskrs, ljeto) svakog 3. utorka u 20.00 sati.
- **PONTRESINA:** kath. Pfarrkirche, (Božić, Uskrs, ljeto) svake 3. srijede u mjesecu u 15.00 sati.
- **ST. MORITZ:** u kapelici u Dorfu, (Božić, Uskrs, ljeto) svake 3. srijede u mjesecu u 22.00 sata.

Misijske obavijesti

- Slavlje svete mise u **Churu** u zimsko vrijeme bit će u **16.00 sati**.
- I ove školske godine imat ćemo vjeronauk u HDŠ: ponedjeljak **Lenzerheide**; utorak **Landquart**; srijeda **Buchs/SG, Sargans**; četvrtak **Thusis** i petak **Chur**. Točno vrijeme održavanja dobit ćete od učiteljice **Irene Hrkač**. Molio bih roditelje da uzmu k srcu ono što su obećali kod krštenja svog djeteta: *biti mu prvi i pravi sjedok vjere*, tj. biti mu prvi vjeroučitelj. Ja ću Vam u tome pomagati, ali za mene je vrijeme prekratko i stoga dajem djeci pisanog materijala koji će kod kuće "proučiti" djeca i roditelji. Ove godine obrađivat ćemo temu **Deset zapovijedi**, taj temeljni zakon svih zakona! Bit će prikazivan u pet nastavaka film **Deset zapovijedi**. Djeco i roditelji, ne propustite ovu jedinstvenu priliku.
- Ove godine nismo imali **ni jednog prijavljenog krizmanika**, a za dogodine prijava traje do Božića. Potrebno je pribaviti krсни list ili potvrdu o krštenju.

Marijan Ević spreman za odlazak

Erika Hautmann - čudo Božje ljubavi

Za godišnjicu Gospinih ukazanja koncem lipnja ove godine u Međugorju je u pratnji para Airi i Vinka Sablijo boravila velika dobročiniteljica hrvatskoga naroda i našoj javnosti već poznata Erika Hautman, Njemica s prebivalištem u Kneževini Liechtenstein. Zahvalna Bogu za dar svete vjere i za mnoge druge milosti koje je primila, i ovom zgodom je dijelila "šakom i kapom", kako naš narod kaže, ono što se još može podijeliti. Dobro odvaguvši velike potrebe našega naroda darovala je u humanitarne svrhe samo u novcu 185,000.- DM. Da, samo u novcu, rekoh, jer Erika, čudo Božje ljubavi, dijeli i sve drugo što je Bog preko nje bližnjima namijenio. Iako nazočna u Međugorju, njezinu ljubav osjetite i ovaj put mnogi diljem Lijepe naše, od Vukovara do Jadrana. Kako se ljubav ljubavlju vraća, sada smo mi na redu. Bog nas osposobio da joj doista mogemo uzvratiti. Hvala Ti, draga Erika!

O, Bože, kako sam malena!

Neposredno poslije pomrčine sunca jedan je reporter upitao jednu djevojku što ona misli o ovom prirodnom događaju? Što je mislila dok je sunce bilo potpuno prekriveno?" Duboko je uzdahnula i rekla: "**O, Bože, kako sam malena!**" To me je potaklo da vam prevedem jedan dio iz knjige "Wo der Dornbusch brennt," *Carla Correta* po naslovom: "Bog nemogućega".

Svemoć bitno pripada Bogu. Meni naprotiv malenkost, nevolja, nemoć. Od toga ja imam tako mnogo da je nemoguće za ništa biti koristan.

Mi si moramo jednom predstaviti ovaj divovski kapital - glavicu, mi ga moramo korisno uložiti. Je li to moguće da ova poplava prljavštine, nazvana grijeh, koja svijet skoro od samomog početka čovječanstva preplavljuje i povremeno poprima gigantske, zatrašujuće razmjere, za Božju svemoć treba biti beskorisni materijal?

Je li moguće da su slabosti u tako općim oblicima kao iscrpljenost, starost, bolest, zabluda, pogreške, smrt samo kao jedan teret koji me pritišće, bez ijedne skrivene snage u sebi da nosim? Gomila krhotina ovog svijeta, ne služi ničemu više? Hoće li zlo, bol, tuga, žalost, nevolja nadvladati i doživjeti poniženje Božja ljubav?

Ima trenutaka kad nas Bog vodi na krajnje granice naše nemoći i tek tada shvaćamo svoju malenkost i svoje NIŠTA.

Mnoge i premnoge godine borio sam se protiv svoje nemoći, protiv svoje nesposobnosti, protiv svojih slabosti. Većinom sam ih prekrivao, vješto sakrivao i nastupao u javnosti s lijepom maskom sigurnosti.

Oholost je koji nemoć neće, ponos, koji malenkost ne prihvaća. To mi je Bog stalno udjeljivao. I sad se više protiv nje ne borim. Sad pokušavam sebe prihvatiti i sebe vidjeti kakav jesam, bez ikakvih prekrivača, snova ili romana.

Ja mislim da je to jedan korak naprijed. Kad bih ga upravo sad učinio, nekada, kad sam katekizam napamet učio, tada bih dobio četrdeset godina.

Soju nemoć sad potpuno polažem pred svemoć Božju: Brdo mojih grijeha pod sunce njegova milosrđa, ponor mog poniženja ravno u ponor njegove neizmjernosti.

I meni se čini da je došao trenutak jednog susreta s njim kojeg do sada nisam poznavao, jedno sjedinjenje kojega nikada nisam iskusio, predusretljivost njegove ljubavi koju nikad nisam osjetio. Upravo to je moja nevolja da njegova moć privlači moje rane koje ga zovu, moje NIŠTA, dopusti da njegovo SVE nada mnom zablista.

I to se događa!

Nakon devet godina neprekidnog boravka u Davosu Marijan Ević prisilno s obitelji morao je napustiti Švicarsku 15. srpnja 1999. godine. Njegov poslodavac je razočaran da nema malo mjesta razumu, a njegov pravnik ne može shvatiti zašto obitelj Ević mora van.

O ovom slučaju opširno su pisale novine Bündner Zeitung od 9. srpnja 1999. g. na 7. stranici. Posljednjih dana i mjeseci Marijan Ević (39) nije imao lagan san jer mu se mnogi planovi nisu ostvarili. S obitelji 15. srpnja mora napustiti Švicarsku. Žena mu je bila pred slomom živaca, sin Ilija (16) mora se oprostiti od svojih školskih kolega i bliznake Jelena i Marija koje su ovdje rođene 1988. god., ne znaju šta se sve to događa, zašto moraju napustiti rodno mjesto?

Godine 1987. Marijan je pobjegao iz Bosanskog Šamca k ženi Slavici u Švicarsku, u Davos, gdje je i sam nekoliko godina radio kao sezonac. Nakon što je dobio zabranu boravka, godine 1992. 13. srpnja postavlja zahtjev za azil i s obitelji biva smješten u centar za azilante. U veljači 1993. (BFF) Ured za izbjeglice odbija mu molbu, ali zbog ratnog stanja u BiH privremeno može ostat. Godine 1997., 30. travnja, kao i ostalim prognaničkim obiteljima iz BiH, ukida mu se boravak. U studenom 1998. odbija se žalba njegova odvjetnika *Petra Bielera* i produžuje mu se boravak do 15. siječnja, pa onda konačno do 15. srpnja 1999. godine. Odvjetnika P. Bielera i njegovog poslodavca *Martina Adanka* čudi prebacivanje odgovornosti kantonalnih službenika na odgovorne u Bernu i obrnuto. Takvo ponašanje i odluka razočaralo je njegova poslodavca koji kaže: "To je za mene jedno strašno razočaranje, da nema mjesta razumu."

Hrvatska katolička misija
Zürcherstrasse 179, 8500 Frauenfeld
telefon 052/722 46 79
faks 052/722 46 79
misionar: **Fra Ante Perković**
suradnica: **Suzana Bralić**

● Raspored misa

- **FRAUENFELD:** crkva Klösterli, svake nedjelje u 12.00 sati.
- **SCHAFFHAUSEN:** crkva sv. Petra, St. Peterstrasse, svake nedjelje u 17.30 sati.
- **KREUZLINGEN:** Bernrainkirchlein, Bernrainstr. 69, osim prve, svake nedjelje u mj. u 10.00 sati.
- **ARBON:** Galluskapelle, pokraj župne crkve, svake 1. i 3. subote u mjesecu u 19.00 sati.
- **MÜNSTERLINGEN:** Klosterkirche, svake 1. nedjelje u 10.00 sati.

Kratke vijesti

● Završetkom školske godine 1998/99. završila je svoj mandat učiteljice u HDŠ u Schaffhausenu, Kreuzlingenu i Scherzingenu gdje Ružica Luketić i vratila se u domovinu. Za svog boravka u našoj Misiji je lijepo surađivala. Bila je član crkvenog pjevačkog zbora u Schaffhausenu. Za sve lijepo i plemenito čim je naše ljude u Misiji, roditelje i djecu zadužila, iskreno zahvaljujemo. Želimo joj Božji blagoslov i uspjeh u plemenitom radu s djecom i u domovini!

● Novi učitelj iz domovine za HDŠ u Schaffhausenu, Kreuzlingenu i Scherzingenu još nije stigao, iako je školska godina već počela. Ne zna se ni kad će. Roditelji i djeca, njegovi budući učenici, žele da to bude što prije. Misionar također. Jer o njegovu dolasku i početku nastave u HDŠ, ovisi i početak vjeronauka u nekim od tih mjesta.

● Za vrijeme ovogodišnjeg odmora našeg misionara, sv. misu s našim vjernicima u Schaffhausenu su slavili fra Stipe Biško, misionar iz Konstanz i njegov ferijalni zamjenik fra Miljenko Šteko iz Rima. Od srca i velika hvala na bratskoj pomoći!

● Brigom HKM i Hrvatske zajednice iz Schaffhausena u petak su, 17. rujna, u dvorani sv. Petra u Schaffhausenu, Hrvati tog mjesta mogli uživati u višestruko nagrađivanoj komediji ART, francuske autorice Jasmine Reza. Predstavu koja traje sat i pol vremena bez pauze izvodila su trojica najboljih u hrvatskom glumištu: Boris Buzančić, Vanja Drach i Relja Bašić. Istinski su nas razvedrili i kulturno obogatili. Zahvaljujemo!

Važna obavijest

Misija priređuje godišnji humanitarni koncert u Reckensaal (Thayngen) u subotu 30. listopada ove godine. Početak je u 20. h. Ulaznica je 25 CHF. Dolaze gosti iz domovine: MIROSLAV ŠKORO s pratećom grupom. Koncert je namijenjen prvenstveno mladima. **DOĐITE!!!**

Jesam li se odmorio?

J oš jedno ljeto je za nama. Godišnji odmor je završen. Opet su na dnevnom redu redovite radne obaveze. Ona siva svagdašnjica. Jesam li za nju spreman? Zavisi od mnogo čega. A najviše od toga jesam li se uistinu odmorio. Jesam li svoj godišnji odmor kao kršćanin proveo? Kako se to kršćanski postiže pokušao nas je naš mjesni, baselski biskup Kurt Koch prije ferija upozoriti i pozvati. Sumnjam da su mnogi od naših čitatelja taj pastirski zov imali prigode čuti ili čitati. Nije na odmet ni poslije ferija ga poslušati i dozvoliti da odjekne u našoj duši. Donosimo ga u slobodnom hrvatskom prijevodu.

Stan u životu ljudi igra važnu ulogu. U našoj kulturi je to pojam za stalno nastanjena čovjeka, za razliku od nomada, koji je stalno u pokretu. Jedan od najneobičnijih fenomena naše moderne kulture je otkriće nomadskog elementa u čovjeku. Svakog vikenda pokreću se lavine ljudi, izlaze iz gradova i sela, da bi se u nedjelju navečer prezatrpanim cestama vraćali svojim kućama. A kakvo je tek stanje kad započne godišnji odmor? Ceste tako nabujaju da čovjeku izgleda da je cijeli svijet na putovanju.

U modernim zemljama auto je postao pojam slobode i samoodređenja. A cesta je upravo za vrijeme ferija najčešće mjesto boravka ljudi. Zar se tu ne opaža jedan znak da se ljudi u svojim stanovima ne osjećaju "kod kuće"? Mnogi ljudi svoj stan više osjećaju kao svagdašnji zatvor, nego kao udomljenje. Zato čovjek u bijegu na kotačima traži daljine i novi nepoznati svijet, kojeg mu njegov stan nije u stanju pružiti.

Ne leži li u toj godišnjoj "seobi naroda",

nešto vrlo duboko skriveno u čovjeku? Ona biblijska istina da je naš život proputanje i da nam je ovaj naš svijet uvijek za jedan broj premalen da bi smo se u njemu mogli osjećati "kod kuće". Biblijski ljudi se uvijek osjećaju "tuđinci" i "putnici" u svijetu (1 Pet 2,11). Priznaju da su "stranci i gosti" na zemlji (Heb 11,13). Osjećaju da su ovdje u "progonstvu" daleko od Gospodina, gdje mogu naći svoju pravu domovinu (2 Kor 5,6). Zato ne poznaju na ovom svijetu "nijedan grad gdje bi mogli opstati", nego traže budući (Heb 13,14). A taj budući se zove Jeruzalem (nebeski). Kršćanski živjeti kako nam to naviješta Ivanovo Otkrivenje znači: "svoj šator na nebu razapeti".

Ne opaža li se tek na godišnjem odmoru onaj nemir ljudskog srca za koje sv. Augustin veli da je nemirno, sve dok svoj mir u Gospodinu ne nađe? Jer konačno je samo On u stanju darovati mu te daljine i nepoznata prostranstva, koje na feriju tražimo. Zar onda ne bi bilo poželjno i dobro upravo na odmoru za Boga naći vremena? A On nikada nije na odmoru (odsutan). Upravo je tada najspremniji i najraspoloženi za razgovor s nama, dok oslobođeni od svagdašnjih obaveza uživamo svoj mir na svom odmoru. Traženje Boga je kupanje koje nas najdjelotvornije osvježava i oživljuje. To je potpuno slobodno, bezbrižno plivanje prema svome izvoru, u svoj smisao, k svome cilju. Traženje Boga je najveća avantura koju na feriju možemo poduzeti. Veća i zanimljivija od bilo kojeg uspona na bilo koji vrh ovoga svijeta.

Jesam li u tom pravcu pokušao išta učiniti na svom ovogodišnjem odmoru? Je li moj ovogodišnji odmor bio istinsko traženje mira i smiraja u jedino mogućem Miru? Jesam li plivao prema svome izvoru? Jesam li imalo više smisla za svoj život potražio i našao u svom jedinom Smislu, u svom Bogu? Jesam li se u tom smislu vratio na svoje radno mjesto, u svoju svagdašnjicu bogatiji, odmoreniji? Otvoreniji i spremniji za nastavak sadašnjeg svoga života... Pitanja pljušte. Čujem li uopće ta pitanja? Mogu li na njih dati svoj pozitivan odgovor?

U protivnom slučaju odmora uopće nisam imao. Moja svagdašnjica postaje još učma-lijom i nepodnošljivijom. Lijeka tome potražiti ipak još nije prekasno. Propušteno se još da nadoknaditi.

Gospodin još uvijek strpljivo čeka na moj novi početak.

Hrvatska katolička misija
 Laurenzenvorstadt 71, 5000 Aarau
 Postfach 3132
 telefon 062/822 04 74
 telefon/faks 062/822 57 75

misionar: **Fra Ilija Šaravanja**
 suradnica: **Pera Lukić**
 orguljašica: **Klaudija Golubar**

● Raspored misa

- **AARAU/BUCHS:** crkva sv. Ivana, Bühlstr. 8, svake nedjelje u 9.30 sati.
- **MENZIKEN:** crkva sv. Ane, Mühlebühlstr. 5, svake nedjelje u 12.15 sati.
- **WOHLEN:** crkva sv. Leonharda, Chilegaesli 2, svake 4. nedjelje u mj. u 17.00 sati.
- **ZURZACH:** crkva sv. Verene, Hauptstr. 42, svake 2. nedjelje u mj. u 17.00 sati.
- **BRUGG:** crkva sv. Nikole, Bahnhofstr. 4., svake 1. subote u mjesecu u 19.15 sati.
- **FRICK:** crkva sv. Petra i Pavla, Rampart 1, svake 3. subote u mjesecu u 19.00 sati.
- **ZOFINGEN:** crkva Krista Kralja, Mühletalstr. 15, svake 1. 3. i 5. nedjelje u mjesecu u 16.00 sati.
- **RHEINFELDEN:** crkva sv. Josipa, Hermannkellstr. 10, svake 4. subote u mj. u 17.45 sati.

Vjeronauk u Misiji

Započeli smo s ovogodišnjim vjeronaukom. Održavat će se kao i dosadašnjih godina u hrvatskim dopunskim školama. **Aarau** - tri grupe - dvije grupe u ponedjeljak a jedna u utorak; **Oftringen** - tri grupe - dvije grupe u ponedjeljak a jedna u utorak; **Rheinfelden**, dvije grupe ponedjeljkom; **Kleindöttingen** - tri grupe, dvije grupe četvrtkom, a jedna petkom; **Zurzach** - dvije grupe petkom; **Wohlen** - dvije grupe srijedom; **Menziken** četvrtkom kad stigne iz domovine učiteljica, a predviđene su dvije grupe. Već je predana molba za otvaranje HDŠ u **Teufenthalu**. Nadamo se pozitivnom odgovoru i tu ćemo imati vjeronauk. Molimo roditelje i djecu, da olako ne izostaju od škole i vjeronauka. Ove godine se primjetilo da oni krizmanici koji su prije četiri godine išli na vjeronauk i u hrvatsku školu puno bolje znaju hrvatski i gradivo iz vjeronauka od drugih koji nisu išli.

Mladi će imati svoje redovite sastanke:
Menziken: po dogovoru,
 a u **Aarau** drugom subotom u mjesecu.

Na satu vjeronauka

Kratke vijesti

● **Za vrijeme** godišnjeg odmora misionara fra Ilije u Misiji je boravio i radio fra Ante Tomas - duhovni pomoćnik u župi Seonica. Izražavam mu veliku zahvalnost u nadi da će nas opet posjetiti.

● **Proslava patrona** župe Menziken - Sv. ANE bila je 29.08.1999. posebno obilježena. Domaćini Švicarci i župno osoblje pozvali su i Hrvate na svečanu proslavu. U crkvi i liturgiji na sv. misi bilo je nas više od 150 odraslih osoba. Fra Ilija je zahvalio župnoj - crkvenoj općini, župniku župnom osoblju što nam daju na raspolaganje crkvu i dvoranu da bi mogli svake nedjelje slaviti sv. mise i održavati u dvorani naše sastanke a posebno sastanke, za mlade. Zajedništvo se nastavilo i u dvorani na ručku. Svim našim aktivnim sudionicima, a bilo ih je mnogo, iskrena hvala na trudu i radu. Utržak s ovog susreta je na raspolaganju župnom uredu u karitativne svrhe.

MISIONAREVO KRATKO RAZMIŠLJANJE O MISIJI

Krajem ove 1999. godine navršava se pet godina života i rada u našoj Misiji. Vrijeme upoznavanja između misijskog osoblja i zajednice tj. članova Misije je pri kraju. Iskustvo iz drugih misija pokazuje da oni programi koji su postavljeni i održani u prvim godinama kasnije se manje-više ponavljaju. Sada na prijelazu u 2000. godinu i u slavljenju velikog Jubileja potrebno je liturgijska slavlja, karitativnu djelatnost, vjeronauk i razne misijske proslave staviti na čvrste noge.

Da bi život i rad u Misiji što bolje funkcionirao, pozivamo sve aktivne članove da iznesu misijskom osoblju svoje konstruktivne prijedloge, a posebno one koji su spremni svoja mišljenja i ostvariti.

Još uvijek aktualno

Mišljenja smo da je bilo puno dobrih programa:

1. Na prvom mjestu ističemo vjeronauk bilo da je održan u Hrvatskim dopunskim školama ili u župnim-misijskim prostorijama. Prošle godine je bilo 293 djece. Svi su dobili pismene materijale, a više od dvjesto krizmanika ili mladih dobilo je i katekizme. S tom praksom nastaviti ćemo i ubuduće.

2. U Buchsu, Menziken i Wohlenu već je ministriralo više od 20 djece. Molimo svu djecu i njihove roditelje koji su imali Prvu sv. pričest da se prijave u ministrante i da dolaze redovito na sv. misu.

3. Misionar je posjetio sve obitelji koje su ga pozvale na blagoslov stana. Nažalost, da bi se ubuduće izbjegle nesuglasice izjavljuje misionar fra Ilija da nije nitko tražio da bi bio vodič za blagoslov stanova bilo kojeg sela ili mjesta nekom drugom svećeniku. Misionar je tražio samo da se svatko tko želi blagosloviti stan- obitelj najavi u Misiju.

4. Sv. mise subotom su vrlo slabo posjećene. Postavlja se pitanje treba li subotom imati svetu misu ili ne za nekoliko osoba koje su svake nedjelje ponovo na svetim misama? Dragi vjernici, od vašeg dolaska ili nedolaska u crkvu ovisit će dalje održavanje svetih misa.

5. Dvorane i parkiranje automobila oko njih, posebno za Nikolinje i Majčin dan, postale su pravi crkveni problem, ne samo Misije već i mjesne župe kao i općine. Što tu učiniti? Očekujemo konstruktivne prijedloge.

6. Molimo sve iz okolice Aarau da se petkom priključe redovitoj molitvi u misijskim prostorijama a dva puta mjesečno poslije molitve i probi pjevanja.

Biskupov posjet

Jubilarni 2000-te godine biskupi dr. Kurt Koch i pomoćni biskup Martin Gächter žele posjetiti sve dekanate, župno-misijsko osoblje kao i predstavnike vjernika Švicarce i strance. Cilj ovih posjeta je stvoriti zajednicu aktivnih kršćana u biskupiji i to je dio procesa u biskupiji: „Als Getaufte leben - Aufbruch des Bistums Basel ins Dritte Jahrtausend“. To je pastoralni posjet i odnosi se na rad u liturgiji, navještanju Riječi Božje, te služenju braći u nevolji - đakonija. Za ovu prigodu trebalo bi posebno izraditi plan kako organizirati privatni i obiteljski život prema Evanđelju koji će se u praksi očitovati u Crkvi i još više izvan Crkve. Ovi susreti održat će se jubilarni 2000-te godine u kantonu Aargau u svih 7 dekanata od kolovoza do konca prosinca. U svakom dekanatu predviđena je zajednička sveta misa kojoj će predsjedati biskup. On očekuje i krizmanike da bi im podijelio sakrament sv. potvrde. Osnovane su u svim dekanatima komisije koje će izraditi detaljni program. Molimo naše hrvatske vjernike ukoliko uđu u program i žele zastupati našu misijsku zajednicu da budu u kontaktu s misijskim osobljem.

svećenik Fra Ivan Bebek
 stan: rue du Lac 132, 1815 Clarens
 telefon/faks 021/964 11 46
 natel 079/436 59 91

● Raspored misa

- **VISP:** stara župna crkva/Dreikönigskirche, svake 2. i 4. nedjelje u mj. u 11.00 sati.
- **ZERMATT:** katolička župna crkva, svake 2. srijede u mjesecu u 15.00 sati (u sezoni).
- **SAAS FEE:** katolička župna crkva, svakog 2. četvrtka u mjesecu u 15.00 sati (u sezoni).
- **LEUKERBAD:** katolička župna crkva, svakog 2. petka u mjesecu u 20.00 sati (u sezoni)
- **SION:** kapelica samostana Soeurs Hospitalieres, Ch. de Pellier 4, svake 2. subote u mjesecu u 17.30.
- **COLLOMBEY:** kat. žup. crkva, Rue des Dents-du-Midi, svake 3. subote u mjesecu u 19.00 sati.
- **AIGLE:** katelica S. Joseph, Ch. du Sillon 3, svake 4. subote u mjesecu u 19.30 sati.
- **GRÄCHEN:** katolička župna crkva, po dogovoru u 15.00 sati.
- **LES DIABLERETS:** katolička crkva, po dogovoru u 20.00 sati.
- **VILLARS S/OLLON:** katolička župna crkva, po dogovoru u 20.00 sati.

Umjesto Montheya Collombey

Još u jesen g. 1993. prešli smo sa slavljenjem sv. misa iz župne crkve u Montheyu u mjesnu kapelu za starije osobe (Home les Tilleuls, av. de l'Europe 93). Tu smo najprije slavili misu u 19.00 sati. Kasnije, kad smo dobili i dvoranu za sastanak nakon mise, početak mise je pomaknut jedan sat naprijed. Uistinu tu smo imali prikladan kutak za naša bogoslužja i druženja. Kapela je bila i lijepa i dovoljno velika. Usluge časne sestre Benedicte (Kongregacija S. Joseph d'Anney) i kasnije gđe Nichele (obje danas pokojne) bijahu pružane s pažnjom i ljubavlju. Imali smo i prikladno parkiralište. Ipak, naš boravak u večernjim satima nije ponekad doprinosa miru i redu starijih osoba toga doma. Zato nam je uprava doma, koncem mjeseca lipnja o.g., uskratila gostoprimstvo. Tu smo posljednju misu slavili u subotu 17. srpnja, a onda potražili novo mjesto. Susretljivošću župnika župe Collombey (ujedno i Muraz) vlč. Bernarda Dubuisa dobili smo župnu crkvu za naša bogoslužja, a ljubaznošću gđe Marie-Rose Pythoud dvoranu za naša druženja. S našom misom u Collombeyu započinjemo već u subotu, 18. rujna u 19.00 sati. A za potrebno pri našem druženju nakon mise brinut će se, kao i dosad, g. Viktor Tutić (Lavey-les-Bains) s obitelji. Nadamo se da će i Collombey biti prikladno mjesto za okupljanje hrvatskih vjernika (na relaciji Martigny-Monthey-Val d'Illeiez i Monthey-Vouvry) kao što je to godinama bio Monthey. A svi su izgledi da će biti i prikladnije. **Neka nam se to i obistini!**

POVRATAK U SVOJU DALMACIJU

Polovicom rujna ove godine vraćaju se nakon višegodišnjeg života i rada u zapadnoj Europi u Sinjsku krajinu suprugi Jozo Bodač i Ana r. Katić iz mjesta Lavey-Village (VD). Osam godina provedoše u zapadnom Berlinu, a 24 u romanskoj Švicarskoj. U zapadni svijet odoše kao mladić i djevojka, Jozo iz Otoka i Ana iz Brnaza kod Sinja. Upoznaše se u zapadnom Berlinu. U Švicarskoj se dobro snađoše. Svojom marljivošću i poštenim pristupom poslu, a Jozo još i svojim simpatičnim humorom, steklo sebi mnogo prijatelja, pa i među Švicarcima. To se moglo vidjeti kad su Jozo i Ana slavili 25. obljetnicu braka 1997. godine. Ipak je srce ostalo u Dalmaciji. Na nju se stalno mislilo, u nju se često odlazilo i s velikom čežnjom očekivao povratak. U to se ime u njoj i ušteđevina raspoređivala: za obnavljanje gospodarstva u Otoku, za podizanje nove kuće u Brnazama i za kupnju stana na otoku Braču. I, evo, dočekaše trenutak sretnog povratka koji je planiran za 15. rujna o.g. Doduše, bit će to pomiješano s dobrom dozom sjetne jer im u Švicarskoj ostaju djeca (Mario i Marijana) te Jozin brat s obitelji.

Odlazeći u tuđinu Jozo i Ana su sa sobom ponijeli čvrstu vjeru u Boga i odanost Gospi Sinjskoj. I u tome su ustrajali. I to su pokazivali na djelu, posebice redovitim pohađanjem sv. mise u našoj misijskoj zajednici u Aigleu. Uistinu su znali u svemu dati prvenstvo Bogu. To pokazuje i sljedeći primjer: kad su u svibnju o.g. mladi Hajdukovci iz Splita nastupali na međunarodnom turniru nogometnih nada (igrača do 18 godina), Jozo je istog dana (subota 22. 5.) bio Hajdukov vatreni navijač (ta Dalmatinac je!) na utakmici, predvečer bio na uobičajenoj misi u Aigleu, a uvečer opet sa suprugom Anom na večeri i zabavi

organiziranoj u povodu odlaska Hajdukovaca u St-Mauric. Eto, tako nam Jozo i Ana bijahu odani Bogu i Crkvi. Zaista će nam nedostajati u vjerničkoj zajednici u Aigleu. No, drago nam je da će sada, u miru, moći s većim žarom prakticirati svoju vjeru i u njoj nalaziti snagu i oduševljenje za dane koji su pred njima. A i nas preporučivati zagovoru Gospe Sinjske što nam obećaje kad smo se s njima rastali nakon mise u Aigleu 28. 8. 1999. Neka im je za to unaprijed hvala! **I neka ih u rodnoj Dalmaciji, po zagovoru Gospe Sinjske, prati obilje Božjeg blagoslova za koga su dali lijepo svjedočanstvo dok su živjeli s nama!**

Vjersko osvjedočenje Zvonimira Bobana

Već nam je i otprilike bilo poznato da je hrvatski nogometni reprezentativac Zvonimir Boban (rođen 1968. u Imotskom, bivši igrač zagrebačkog Dinama, a sada Milana) bio osvjedočeni vjernik. No, drago nam je bilo i ponovno čuti (točnije pročitati) neke njegove izjave o potrebi vjere u Boga, odlaska u crkvu i čitanju Biblije koje je nedavno priopćio u časopisu **Močila**, a Glas Koncila prenio neke od njih. U nadi da će te izjave biti zanimljive i poticajne čitateljima MOVISA, a posebice mladima, prenosimo ih ovdje iz Glasa Koncila od 22. kolovoza 1999. Govoreći o svojoj vjeri g. Boban je rekao: „Svaki čovjek u svom životu mora vjerovati jer bez vjere je i duša prazna. Ja sam praktični vjernik katolik koji vjeruje i moli se Bogu. Ne prođe dan kada liježem niti dan kada se dignem iz kreveta, a da se ne pomolim dragom Bogu. Tek potom osjećam snagu i mirnoću za život. Moja obitelj, supruga Leonarda i kćerka Marija su takve, moji roditelji i braća su takvi, moji korijeni su takvi. Vjerovati u Boga za mene prije svega znači ljubiti i poštivati svako ljudsko biće. Božjih stvari se držim i po njima živim. U svoje slobodno vrijeme najviše čitam. A znate što najviše čitam? Bibliju! To je knjiga nad knjigama, kršćanska, kulturna, povijesna... Ona je temelj svega. U njoj mi je najdraže Ivanovo evanđelje. Ne bi smjelo biti mladog čovjeka koji nije pročitao Bibliju. Posebice u današnje vrijeme kada mnogi poroci našu mladost odvođe u neželjenim pravcima. Čitanjem Biblije stekli bi potrebitu snagu da se svemu znaju othrvati i krenuti pravim putem. Znam da mladima danas trebaju izlasci i diskači. I ja sam izlazio u mladim danima. Ali uvijek treba paziti da se to ne pretvori u nešto negativno i bolno, kako za mlade tako i za njihove roditelje. Zato su i roditeljska briga i odgovornost veliki. Mora se razgovarati s djecom o svemu i pravilno ih usmjeravati. A u tome na vidnom mjestu treba biti vjera u Boga i odlazak u crkvu. To je naša realnost i preduvjet za čist i pošten život.”

Hrvatska katolička misija

Aegeristrasse 11, 6340 Baar
telefon 041/760 48 03

misionar: **Fra Rade Vukšić**

● Raspored misa

● **ZUG:** crkva Gut Hirt, Baarerstr. 62, svake nedjelje u 11.00 sati.

● **ALTDORF:** kapelica sv. Josipa, Missionshaus, St. Josefs-Weg 15, svake nedjelje u 18.00 sati.

● **PFÄFFIKON:** Pfarrkirche, Mühlematte 3, svake 2. i 4. nedjelje u mjesecu u 14.30 sati.

● **EINSIEDELN:** Studentenskapelle, pokraj balzillike, svake 1. i 3. subote u mj. u 19.30 sati.

● **SCHWYZ:** Kapuzinerkirche, Herrengasse 33, svake subote u 17.00 sati.

Sv. Ivo u Pfäffikonu SZ

U nedjelju, 27. lipnja proslavljen je blagdan Rođenja sv. Ivana Krstitelja (sv. Ive) u nazočnosti 600 vjernika u župnoj crkvi u Pfäffikonu SZ. Misno slavlje je predvodio fra Marko Štekić, suupravitelj svetišta sv. Ive u Podmilačju uz asistenciju misionara domaćina i fra Stanka Banožića. Na početku mise fra Marko je blagoslovio zastavu sv. Ive, zaštitnika hrvatskih vjernika u Pfäffikonu i okolici. Malo poduža propovjednikova riječ izrečena je na jednostavan i razumljiv način što su prisutni nagradili burnim pljeskom. Misno slavlje pratio je na orguljama g. Ivo Maduna iz Affolterna a. A. a pjevao zbor iz Pfäffikona.

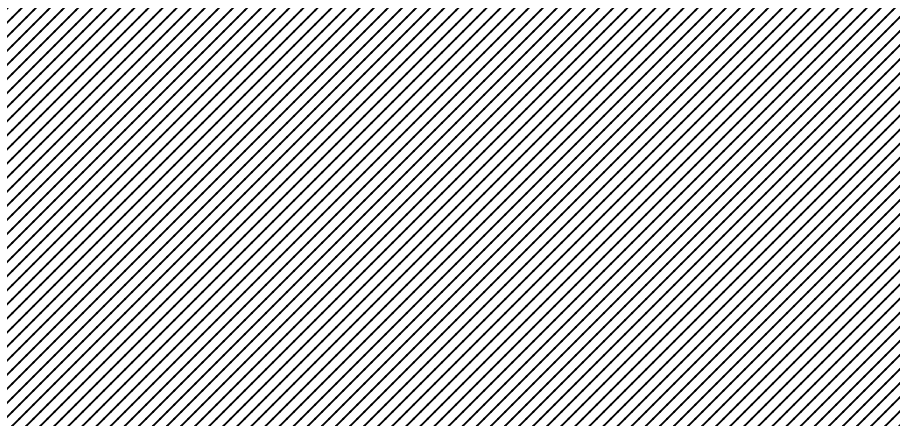
Nakon mise slavlje je nastavljeno u dvorani i u dvorištu jer je dvorana bila premala za toliki broj posjetitelja. Misijsko vijeće pripremilo je ukusne čevapčiče, bilo je i dobroga pića i zabavljalo se do kasnih večernjih sati uz pratnju više glazbenih grupa. Bila je to vrlo uspješna proslava sv. Ive. Prava patronska proslava uz narodno veselje! Sav prihod (10.400 CHF i 240 DM) od proslave (misna kolekta, darovi, utržak od jela i pića) predan je fra Marku za obnovu svetišta sv. Ive u Podmilačju. Svim sudionicima i darovateljima velika hvala, a MV Pfäffikon iskrene čestitke na dobroj organizaciji proslave. Proslava će biti tradicionalna, prva nedjelja poslije blagdana sv. Ive.

Nikolinjske proslave

04. 12. 1999. - Schwyz/Brunnen
04. 12. 1999. - Erstfeld
08. 12. 1999. - Zug
12. 12. 1999. - Pfäffikon SZ

KRIZMA

U subotu, 29. svibnja o.g. mgr. dr. Želimir Puljić, biskup dubrovački podijelio je sakrament sv. Potvrde 28-ici kandidata u crkvi sv. Mihovila u Zugu. Evo njihovih imena: Ivana Barišić, Slaven Ćosić, Jelena Dodig, Tomislav Dodig, Nikolina Đotlo, Zoran Đotlo, Josip Knezović, Danijel Križan, Danijela Križan, Juro Lekić, Paul Jurišić, Filip Marijanović, Andrea Nikolić, Milijana Nikolić, Gabrijela Pervan, Siniša Radat, Alen Rako, Kristijan Salar, Štefan Sušac, Lucija Šapina, Goran Stojak, Slaven Stojak, Josip Štrbac, Antonio Vujević, Josip Vujević, Mario Zeba, Silvija Zeljko i Marijana Džandara.

HODOČAŠĆE U EINSIEDELN

Misija je organizirala 4. rujna o.g. 2. hodočašće GOSPI VELIKOG ZAVJETA u Einsiedeln. Time smo se priključili proslavi 20. obljetnice Solinskih slavlja 1979. - kada smo slavili 13 stoljeća povezanosti s Isusom Kristom - kada smo se pod knezom Branimirom stavili pod zaštitu Majke, milosti pune "NAJVJERNIJE ODVJETNICE HRVATSKE".

Hodočašće je započelo pobožnošću Križnoga puta na brdo Kalvarija, a predmolio je fra Marijan Dadić, župnik iz Gornje Tramošnice. Čitanja postaja preuzela su po dva čitača iz svih pet mjesta gdje se održava sv. misa u Misiji. U povorci je bilo oko 300 vjernika, a ozvučenje je bilo vrlo dobro. U povorci je viđeno prvi put i pet misijskih zastava: Dobrog Pastira, sv. Josipa, sv. Ante, sv. Ive i Gospe Velikog Zavjeta.

U 18 sati misno slavlje predvodi u Jugendkirche fra Marijan Dadić, fra Stanko Banožić, domaći misionar fra Rade Vukšić i g. Stanko Martinović, đakon u Erstfeldu. Nakon misnog slavlja krenula je povorka s upaljenim svijećama prema bazilici gdje smo s pjesmom i molitvom završili liturgijski dio hodočasničkog programa, a nešto od toga snimila je i švicarska televizija.

U Dorfzentrumu priređen je i kulturno zabavni program. Nastupile su grupe: "Bonaca" iz Šibenika, folklorne grupe "Duvanjske rose" iz Berna i "Duga" iz Zuga. Odaziv nije ispunio očekivanja, jer je ovoga puta nogomet bio privlačniji od zaista zlatnih glasova šibenske Bonace i vještih koraka, gusala i gange... naših folklorša. I ove su godine pješačili hodočasnici iz Zuga,

Altdorfa i Steinena, kao što to čine redovito na sveopćem hrvatskom hodočašću u Einsiedelnu. Iz Zuga su pješačili: Jela i Kristijan Milardić, Pava Mandić, Mario Mikulić, Josip Kresovljak i Mara Ivoš (70 godina). Iz Steinena: Milko Ćosić a iz Altdorfa grupa od 11 hodočasnika na čelu sa Stankom Martinovićem.

Proslava sv. Ante u Schwyzu

Sv. Ante Padovanski vrlo je omiljen u hrvatskom narodu. Hrvatski vjernici iz Schwyza i okolice uzeli su ga za svoga zaštitnika. Zbog hrvatskog hodočašća u Einsiedelnu 13. lipnja o.g. proslava sv. Ante u Schwyzu bijaše 19. lipnja u kapucinskoj crkvi. Odaziv vjernika bio je dobar. Za vrijeme misnoga slavlja misionar je blagoslovio i zastavu sv. Ante. Poslije mise nastavljeno je slavlje u dvorani uz večeru koju je pripremilo Misijsko vijeće iz Schwyza.

Otvorite vrata Kristu!

SVRHA I NARAV JUBILEJA ILI SVETE GODINE

Veliki jubilej je posebni poziv na bolje razumjevanje otajstva utjelovljenja Sina Božjega, koji je došao spasiti sav ljudski rod; poticaj na produbljenje i učvršćenje spoznaje da Bog ljubi svakoga čovjeka bez razlike i da se vječna Riječ Očeva, Sin Božji, Isus Krist, zbog te ljubavi utjelovio i rodio kao čovjek i sve ljude pozvao da ljube braću i sestre kao što ih On sam ljubi. Rekao je: „Ljubite jedni druge kao što sam ja ljubio vas“ (Iv 13. 34). Također je kazao: „Sve što želite da ljudi vama čine, činite i vi njima“ (Mt 7. 12).

Svaki je čovjek prigodom obljetnice rođenja Isusa Krista pozvan na razmišljanje o Bogu koji je ljubav. Ljubav te vodi k Njemu i pruža ti nutarnji mir. Jesi li ti, koji si kršten u ime Oca i Sina i Duha Svetoga, i koji se priznaješ nasljedovateljem Kristovim, barem trenutak zastao i upitao se čemu služi i kamo smjera Jubilej? A odgovor je sljedeći: „Evo sad je vrijeme milosno, evo sad je vrijeme spasa“ (2 Kor 6. 2).

Jubilej ili Sveta godina je:

*vrijeme duhovne obnove;

*vrijeme posebnoga osobnog susreta s Isusom Kristom, Spasiteljem;

*vrijeme nesebične ljubavi Boga prema nama i nas prema Bogu, te nesebične bratske ljubavi i naše ljubavi prema braći ljudima.

ZAŠTO JE LJETO GOSPODNJE 2000. JUBILEJSKO?

„Vrlo je znakovito da se gotovo posvuda vrijeme računa od Kristova dolaska na svijet“*

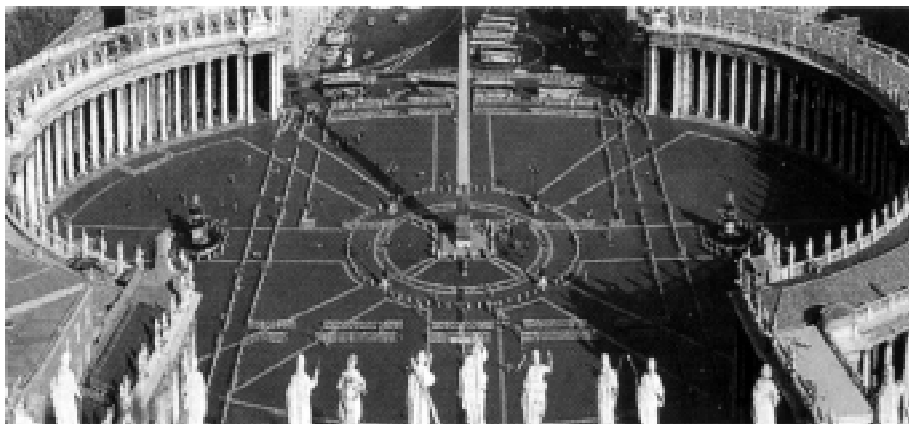
Jubilej u kršćanima naših dana mora učvrstiti vjeru u Boga, koji se objavio u Kristu, poduprijeti nadu usmjerenu na iščekivanje života vječnoga i ponovno oživjeti djelotvornu ljubav zauzetu u služenju braći“.

Što se može reći o ljudskome društvu na svjetskoj razini u ovo naše elektrotehničko doba?

Lako se žaliti na zla koja biju svijet. Što si ti osobno učinio i što bi kršćani zajedno morali učiniti da prevlada dobro ili da se barem djelomično uklone zla iz suvremenoga svijeta? I još nešto: kakvo je svjedočenje kršćana u današnjemu svijetu?

„Kršćani se na pragu novoga tisućljeća moraju ponizno, pred Gospodinom, upitati o odgovornosti koju i oni imaju za zla našega doba“.

Ne zaboravi da će svijet postati bolji onoga trenutka kad se ti sam počneš popravljati. Obnovu svijeta svatko mora početi od sebe samoga. Jubilej je prigoda koju ti Gospodin daje da obnoviš svoj život i pružiš svjedočanstvo svoje djelotvorne vjere, obilježene ufanjem i prožete ljubavlju.

*/Ove i druge riječi u navodnicima, osim ako nije drugačije označeno, uzete su iz apostolskoga pisma „Tertio Millennio adveniente“ Ivana Pavla II. o jubileju ljeta Gospodnjega 2000.

ZNAČENJE JUBILEJSKOGA ZNAKA

Jubilejski znak rječito izražava sveopćost kršćanske poruke. Središnji dio znaka, modro obojen, označuje zemaljsku kuglu koja je gotovo ovijena i nad kojom se izdiže slavni znak ljudskoga spasenja: križ Kristov. Pet različito obojenih likova golubicâ označuje pet kontinenata. Iz samoga se središta Križa razlijeva svjetlo, koje označuje Isusa Krista, „istinsko svjetlo svijeta“, na kojega upućuju i riječi ispisane na latinskom jeziku uz rub modroga polja: „Christus heri, hodie, semper“, što u prijevodu na hrvatski jezik znače: „Krist jučer, danas, uvijek“.

Međusobna isprepletenost pet golubičinih likova označuje duh jedinstva i zajedništva djece Božje i pomirenje svih naroda u Kristu Isusu. Križ na jubilejskomu znaku podsjeća da je Isus na Križu umro za sve ljude, a trobojne crte, koje oblikuju sam Križ, podsjećaju na Božje Otajstvo: na otajstvo Presvetoga Trojstva.

KRŠĆANINOVO SLAVLJENJE JUBILEJA

„Kršćani će se u jubilarnoj godini obnovljenim zanosom vjere suočiti s ljubavlju Oca, koji ljubi svojega Sina, 'da nijedan koji u Njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni' (Iv 3. 16)“.

Potrebno je:

1. ozbiljno ispitati svoje kršćansko življenje: Kako se odnosim prema svom životu? Koja je svrha mog života? Govorim da sam kršćanin, ali može li se to zaista reći gledajući moj način življenja i moja djela? Je li moja vjera živa? Kako gledam na druge ljude i žene i kako se odnosim prema njima? Prisjećam li se riječi Evanđelja: „Što koristi čovjeku ako sav svijet dobije, a sebe samoga izgubi ili sebi naudi?“ (Lk 9. 25);

1. Svrha i narav jubileja ili svete godine
2. Zašto je ljeto Gospodnje 2000. jubilejsko
3. Značenje jubilejskoga znaka
4. Kršćaninovo slavljenje jubileja
5. Uvjeti za postignuće jubilejskoga oprosta
6. Povijest jubilejâ
7. Poruka Velikoga jubileja ljeta Gospodnjega 2000.

2. iskreno se pokajati: Nitko pred Gospodinom ne može glumiti. Pred Njim se svatko ima za što kajati. „Radost je svakoga jubileja posebno radost zbog oprostjenja grijeha i radost obraćenja“.

„Anđeli se Božji raduju i zbog jednoga obraćena grješnika“ (Lk 15. 10);

3. čvrsto odlučiti: „Ustat ću i poći svojem Ocu...“ (Lk 15. 18), kao odgovor na pozive i poticaje: „Obratite se i vjerujte Evanđelju“ (Mk 1. 15); „Dođite k meni svi vi koji ste izmorni i opterećeni i ja ću vas okrijepiti... Uistinu, jaram je moj sladak i breme je moje lako“ (Mt 11, 28. 30).

UVJETI ZA POSTIGNUĆE JUBILEJSKOGA OPROSTA

Oprost je oslobađanje od vramenitih kazni koje nam Bog udjeljuje za već otpuštene grijeha za koje nas je lišio svake krivice. Jubilej je godina „milosti“, kojoj je svrha unutrašnja obnova svakoga pojedinca. U buli Ivana Pavla II. „Incarnationis mysterium“, kojom je proglašena Sveta godina, navedeni

su sljedeći uvjeti za postignuće jubilejskoga oprosta:

1. sakramentalna ispovijed: put k istinskomu obraćenje srca;
2. sveta pričest: „Ljeto Gospodnje dvijetisućito bit će na poseban način euharistijsko“;
3. hodočašća: podsjećaju nas da je „sav kršćaninov život poput velikoga hodočašća u Očev dom“;
4. molitva na papinu nakanu: Vjeronanje, Oče naš, Slava Ocu, Zdravo Marijo i drugo;
5. pohod kojoj crkvi ili svetištu: koje su za to odredile zakonite crkvene vlasti;
6. djela milosrđa ili dobrâ djela: u korist bolesnikâ, utamničenikâ, osamljenih staraca i starica, osobâ s raznim oštećenjima, napuštene djece, mladeži koja se suočava s teškoćama, posebno s raznim oblicima ovisnosti, kao i svakoga pojedinog brata ili sestre u nevolji, jer je u svakomu od njih nazočan sam Krist, i sve što njima učinimo, činimo zapravo Kristu (usp. Mt 25, 34-46).

POVIJEST JUBILEJÂ*

„Crkva živi već dva tisućljeća“. Jubileji se ili svete godine u Crkvi slave sve od 1300. Ustalo se običaj da ta slavlja budu svakih 25 godina. Ti se jubileji zovu redoviti. Iz posebnih se razloga mogu proglasiti i izvanredni jubileji ili svete godine.

Redoviti jubileji ili svete godine

- 1300. Bonifacije VIII.
 - 1350. Klement VI.
 - 1390. Urban VI. i Bonifacije IX.
 - 1400. Bonifacije IX.
 - 1425. Martin V.
 - 1450. Nikola V.
 - 1475. Pavao II. i Siksto IV.
 - 1500. Aleksandar VI.
 - 1525. Klement VII.
 - 1550. Pavao III. i Julije III.
 - 1575. Grgur XIII.
 - 1600. Klement VIII.
 - 1625. Urban VIII.
 - 1650. Inocent X.
 - 1675. Klement X.
 - 1700. Inocent XII. i Klement XI.
 - 1725. Benedikt XIII.
 - 1750. Benedikt XIV.
 - 1775. Klement XIV. i Pio VI.
 - 1825. Lav XII.
 - 1875. Pio IX.
 - 1900. Lav XIII.
 - 1925. Pio XI.
 - 1950. Pio XII.
 - 1975. Pavao VI.
 - 2000. Ivan Pavao II.
- Isus reče: „Ja sam vrata“

VRATA su Isus Krist i „na njih ulaze pravedni“ (Ps 118 (117), 20) i taj „ulazak“, otvaranjem vlastitih „vrata srca“, vodi u život.

Jubilej Ljeta Gospodnjega 2000. počinje na Badnju večer 24. prosinca 1999. kada će papa u bazilici svetoga Petra u Vatikanu otvoriti Sveta vrata.

Isti će čin papini osobni izaslanici ponoviti i u ostale tri patrijarhalne bazilike u Rimu.

Sveto bogoslužje u povodu početka Jubileja služit će se također u Jeruzalemu i u svim stolnicama diljem svijeta.

PORUKA VELIKOGA JUBILEJA LJETA GOSPODNJEGA 2000.

„Glavna je svrha Jubileja ojačati vjeru i kršćansko svjedočenje“. Te riječi sve ljude, bez izuzetka, odlučno potiču:

1. bolje upoznati Presveto Trojstvo: Oca i Sina i Duha Svetoga, te povijest i djelo spasenja i Majku Spasiteljvu - Bogorodicu ili Gospu.

Ne može se nekoga ljubiti ako ga se ne poznaje. Potrebno je zbog toga:

a) čitati Bibliju ili Sveto pismo: „Uistinu, sve što je nekoć napisano, napisano je nama za pouku, da strpljivošću i utjehom koju daje Pismo, trajno imamo nadu“ (Rim 15, 4);

b) bolje upoznati katolički nauk: „proučavajući Katekizam Katoličke Crkve“;

c) sudjelovati u sv. bogoslužju: u slavljenju sv. mise ili euharistije i drugih sakramenata, posebno sakramenta pokore ili ispovijedi, te u moljenju Časoslova;

2. svjedočiti svoju vjeru:

a) dosljednim osobnim kršćanskim življenjem u obitelji, u društvu, na radnome mjestu, u crkvenoj zajednici: „Bit ćete mi svjedoci...“ (Dj 1, 8); „V iste sol zemlje... Vi ste svjetlo svijeta“ (Mt 5, 13-14);

b) djelima milosrđa ili dobrim djelima: „Vjera bez djela mrtva je“ (Jak 2, 26);

c) prikazujući Bogu vlastite patnje i životne tegobe i ujedinjujući ih s Kristovim spasiteljskim Križem: „S Kristom sam razapet. Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist“ (Gal 2, 19-20); „Sve mogu u Onome koji me krijepi“ (Fil 4, 13)

„Marijo, Majko Otkupiteljeva,... koja si prije dva tisućljeća darovala svijetu utjelovljenu Riječ, upućuj čovječanstvo novoga tisućljeća prema Onome koji je 'svjetlo istinsko, koje dođe na svijet prosvijetliti svakoga čovjeka' (Iv 1, 9)“.

Objavila Vatikanska izdavačka knjižara
V - 00120 Cittr del Vaticano
Priredili: Pietro Principe - Martin Vidović
Tisak I: G: E: R: Rim

Da ne bi dolazilo do poklapanja termina!

◆ **34. dvodnevno hrvatsko hodočašće u** Einsiedeln je 17. i 18. lipnja 2000.

◆ **24. Rumeni list - susret hrvatske mladeži u** Einsiedelnu 9. rujna 2000.

◆ **Očekujemo** od hrvatskih udruga i nogometnih klubova, da na te dane ništa ne organiziraju u Švicarskoj i da se sami uključe u program.

◆ **Molimo roditelje** da na taj dan ne zahtijevaju krštenje svoga djeteta i ne organiziraju krstike, a mlade da na te dane ne planiraju vjenčanje. Ako se ipak netko želi u tišini vjenčati - želi započeti bračni život sa sakramentom braka - moguće je i te dane. A svi drugi dani, ukoliko to dopuštaju crkveni propisi, odnosno liturgijsko vrijeme, mogu se birati. Ipak, savjetujemo Vam, radi dobre koordinacije, najprije porazgovarajte sa svojim svećenikom misionarom da se možete uvjeriti da i njemu odgovaraju Vaši termini.

◆ **Dobro je najaviti** vjenčanje i nekoliko mjeseci ranije, posebice prije nego dovede mladić djevojku pod svoj krov (djevojka mladića pod svoj krov) da se možete dobro pripremiti. Budite bez brige, ako je izbor bio pravi, neće Vam ga/je nitko ukrasti.

Hrvatska katolička misija

Via Locarno 36, 6616 **Losone**
telefon/fax 091/ 792 22 18
natel 079/ 239 86 78
misionar: **Fra Petar Ljubičić**

● Raspored misa

- **ASCONA:** crkva u Collegio Papio, svake nedjelje u 9.30 sati.
- **BIASCA:** Chiesa parrocchiale, svake nedjelje u 11.30 sati.
- **GIUBIASCO:** Chiesa san Giobe, svake nedjelje u 18.00 sati.
- **LOCARNO:** Chiesa Nuova, via Cittadela 17, svakoga ponedjeljka i četvrtka u 20.00 sati.
- **LUGANO:** Cristo Risorto, via Brentani 1 (kod groblja), svake subote u 19.00 sati.

Misijske obavijesti

VJERONAUČ U HDŠ

- Ascona,** (subota) u 13.00 - 17.30
(dvije skupine 1. - 8. razreda).
- Bellinzona,** (ponedjeljak) u 17.30 - 20.30
(dvije skupine 1. - 4. razreda).
- Biasca,** (srijeda) u 13.00 - 15.00
(dvije skupine 1. - 8. razreda).
- Lugano-Masagno,** (četvrtak) u 16.00-19.30
(6. 7. i 8. razred); (subota) u
14.00 - 18.30
(dvije skupine 4. - 8. razreda).

Proslava Nikolinja

- **Minusio, 11. prosinca 1999.** u Oratorio S. Giovanni Bosco, via Motta 10 u 17 sati za Locarno, Asconu, Losone i okolicu.
- **San Antonino, 18. prosinca 1999.** Sala Multiuso u 19 sati za Bellinzonu i Biascu

Njih je četvero. Blizanci su. Danijel i Danijela, Roberto i Monika, Andrijanić (Vrbovac-Odžak). Trenutni zavičaj im je Ticino. Svake nedjelje i ponedjeljka su na misi.

PROŠLA JE GODINA DANA OD OSNIVANJA MISIJE TICINO

U Ticino su počeli Hrvati dolaziti prije 30 godina. Kako je njihov broj rastao, jako se osjećala potreba za slavljenjem svete mise na hrvatskom jeziku. Prije punih deset godina 1989. Ivan Drinjak s još nekoliko entuzijasta lijepi plakate i obavijesti da se svi koji to žele nađu zajedno 7. lipnja iste godine da proslave prvu sv. misu u Biasci. Došao je misionar iz Züricha (fra Karlo Lovrić) i slavio svečano misu na kojoj se okupilo 80 ljudi. Za početak dobar broj. Sljedeća misa bila je na Petrovo. Bilo je nazočno preko sto vjernika.

Već 1990. nastaje misija Graubinden-Ticino. Za misionara je došao fra Ante Medić. Od tada je svake nedjelje sv. misa u Biasci u 11,30. Fra Anti nije bilo lako. Misija je bila prostrana. Ipak je on uveo redovite mise u Asconi, Locarnu i Luganu.

Od 1. srpnja 1999. godine počela je misija Ticino pisati svoju povijest kao samostalna misija. Mise se redovito slave u Luganu svake subote, u Asconi, Biasci i Giubiasci svake nedjelje. Budući da skoro 70 % vjernika radi po hotelima, restoranima i nešto po bolnicama, pruža se mogućnost svima da budu na misi svakoga ponedjeljka ili četvrtka. Do sada je pronađeno 810 obiteljskih adresa. Sigurno ih još ima. Misija broji više od 3.200 vjernika. Prije osnutka misije poznato je bilo nešto više od 500 adresa. Više od stotinu bilo je neispravnih, tj. onih koji su se vratili u domovinu, neki su već umrli, a neki promijenili kanton. Više od polovice je pronađeno novih.

Blagoslovljeno je više od 700 obitelji. Neke obitelji je pohodio i blagoslovio mjesni župnik. Kršteno je 50 djece. Vjenčano je 10 parova. Krizmano je 36 osoba. U misiji su bile dvije duhovne obnove koje je vodio fra Ante Barišić.

Malo sjete iz 1989. Mnogi, tada djeca, su i školu završili. Mnogi su i brak sklopili i sada sa svojom djecom dolaze na mise od Biasce do Lugana. Mnogi... Jesu li svi živi i mogu li se prepoznati na slici?

SJETILI SMO SE BRAĆE I SESTARA U NEVOLJI

Prognoj siromašnoj obitelji Josipa Čabraje koja trenutno živi u Okučanima darovali smo 2.000 CHF; prognaniku iz Jablanice Tadiji Topiću 2.000 CHF; Mariji Boras iz Zagreba za operaciju 1.000 CHF; obitelji Ilije Gašića iz Slavenskoga Broda (8 djece) 1.000 CHF; Obitelji Mare Pamić iz Zagreba 1.000 CHF; Ruži Perković iz Slobodnice 1.500 DM; Milanu Jukiću 500 CHF; Ivanki Brajković 1.000 CHF; jednoj siromašnoj obitelji 2.000 CHF; prognoj albanskoj katoličkoj obitelji koja sada živi u Ticinu 1.000 CHF; prognaniku Makedoncu 1.000 CHF; siromahu prolazniku 500 CHF; fra Viti Smoljanu za siromašne 2.500 CHF; fra Anti Barišiću za siromašne 1.000 CHF i lijekove 500 CHF.

Zamoljeni od župnika fra Dragana Majića župe Savski Nart iz Dugoga Sela za pomoć obitelji Tihomira Mijatovića kojemu su otkazali bubrezi, poslali smo 4.000 CHF, 2.000 CHF je darovalo misijsko vijeće Bellinzona-Biasca. Niki Mariću iz Rame za transplataciju bubrega 2.000DM.

Budući da su u našoj misiji uglavnom vjernici iz Posavine, darovali smo za izgradnju porušениh crkava: Gornja Dubica 3.000 CHF; filijala Zorice 2.000 DM; Svilaj 3.000 CHF, Odžak 3.000 CHF.

Liječiti rane iz djetinjstva

Iz knjige: **Kako oprostiti**, Jean Mobourquette

Najteže je prepoznati i identificirati rane koje sežu u daleku prošlost djetinjstva. Čovjek ih se više ne sjeća, ali ni okolnosti koje su ih uzrokovale. Od njih su ostale najčešće samo neka ukočenost ponašanja i neke obrambene reakcije, odsjevi starih trauma koje najmanja uvreda probudi.

Razočaranja iz djetinjstva nastavljaju proizvoditi svoje učinke na nesvjestan način i mnogo godina kasnije. Često susretnem osobe koje, usprkos svojoj dobroj volji, priznaju da nisu sposobne oprostiti ni obične sitnice. Ta ih nesposobnost da oprostite ponižava i čini da se često osjećaju vrlo krivima. Jedna mlada žena povjerala mi je da nije sposobna oprostiti svome svekru. Njegova "neizmjerana" pogreška bila je što je ostao dva dana u svoje snahe, a bio je pozvan samo na obiteljsku večeru. Na samu pomisao da mu oprostiti žena se spotala o jako nutarnje odbijanje. Ipak se i sama prekoravala da nerazmjerno uveličava njegovu pogrešku: "To je malenkost", govorila je sebi, "morala bih prestati ljutiti se na nj". Kao posljednje sredstvo zatražila je od mene sastanak. Pozvao sam je da ocrta što je moguće točnije narav svoje povrijeđenosti. Odgovorila mi je: "Imam dojam da nisam važna u njegovim očima budući da se oglušio na poruku moga poziva". Predložio sam joj tada da ostane sa svojim osjećajem "da nije važna" zatim da se u duhu vrati u svoju prošlost puštajući da se u njoj pojavi sve ono što se spontano poveže s tim osjećajem. Ganuta do suza, sjetila se jednog događaja iz svog djetinjstva i pripovjerala mi je kako joj je u dobi od osam godina majka obećavala tijekom cijele godine da će je povesti na ponoćku, no kad se probudila na Božić, majka joj je rekla da je još premala da bi mogla prisustvo-

vati ponoćnoj misi. To djetinje razočaranje, koje je uostalom potpuno zaboravila, blokiralo je, kao dalek odjek, njezinu volju da oprostiti svome svekru. Zato je tek nakon što je predočila podrijetlo osjećaja "da nije važna" uspjela oprostiti najprije svojoj majci i, nakon nekog vremena, svome svekru.

Bez iskre nema vjere

Iz knjige: **MEĐUGORJE**, dr. fra Ljudevit Rupčić

„Posebno je velika i dalekosežna šteta što se po mnogim katoličkim zemljama ispovijedi praktički dokida. To ima golemih loših posljedica i po Crkvu i po svijet. U Međugorju je obratna praksa. U njemu se u jednom danu ispovjedi kojih desetak tisuća i više ljudi. U tom ih ponekad poslužuje preko dvije stotine svećenika iz cijelog svijeta. Svatko, pristigao ne znam odakle i govorio bilo kojim jezikom, ima mogućnost da se ispovjedi. I golema većina hodočasnika rado iskorišćuje tu priliku. Treba li pitati: Zašto to čine u Međugorju, a ne negdje bliže, pogotovo poslije četrdeset, pedeset i više godina kako su se posljednji put ispovjedili? Ako nijedna ispovijed ne dolazi bez posebnog poticaja milosti Duha Svetoga, onda ta izvanredna ispovijedna brojnost može govoriti samo u prilog posebnog zahvata Duha Svetoga u Međugorju. Bez iskre nema vatre, a kako bi moglo biti požara bez nje? Ako manje dolazi od Duha, pogotovo veće dolazi od njega. Još nikad izjava, tobože istinita, da se u Međugorju Gospa ne ukazuje nije ni jednoga jedinoga čovjeka na svijetu navela da se ispovjedi bilo gdje i kada, a izjava da se Gospa doista tamo ukazuje potakla je milijune i milijune ljudi na ispovijed upravo u

Međugorju. Zar i tu ne vrijedi Isusova riječ, da se po plodovima poznaje stablo (usp. Mt. 7,20)? Zato Međugorje ima svjetsko značenje. Djelovanje Duha Svetoga u njemu blagotvorno utječe na ljude, njihove odnose i djelovanje, a po tom i na vanjski svijet. On obnavlja lice zemlje.

Nijekanje autentičnosti Gospinih ukazanja i njihovih plodova, koji su zapravo plodovi Duha Svetoga, sigurno se ne temelji ni na vjeri ni na razumu, nego na načelu: To ne smije biti, dakle ga nema.“

Najnovija knjiga **MEĐUGORJE (Vrata nebeska i početak boljeg svijeta)** ugledala je svjetlo dana početkom ovoga ljeta. Napisao ju je čovjek koji je "Međugorje" promatrao izbliza od samoga početka, odnosno od srpnja 1981. godine. Prva knjiga na hrvatskom koja je izišla o "međugorskim događanjima" bila je upravo njegova knjiga. Već tada je kao

iskusni teolog i bibličar upozorio crkvenu i političku javnost da se s ozbiljnim treba ozbiljno postupati. Ta knjiga mu nije donijela nikakve političke poene. Naprotiv, oduzeta mu je putovnica (yupasoš) i nije mogao putovati u inozemstvo. Ova najnovija knjiga ne govori toliko o Međugorju koliko o ozbiljnosti trenutka i potrebi čitanja znakova vremena. Govor je više o okolnostima u kojima je "Međugorje" nastalo. Ne zaboravimo da se prije "Međugorja" nazirao kraj 70-godišnjeg jugoslavenstva krajem sedamdesetih i početkom osamdesetih godina, ali nitko na Zapadu to nije želio priznati. "Međugorje" je najavilo slom toga i takvog sustava i danas smo toga svjedoci. Propala je i nauka na kojoj je bio izgrađen taj sustav. Najavljena je i ratna katastrofa koju je bilo moguće spriječiti postom i molitvom, ali to je očito zanemareno. Rat se "dogodio", a posljedice su vidljive. A da nije bilo "Međugorja" tko zna kakve bi tek tada bile?!

Tko je fra Ljudevit Rupčić?

Rođen je 1920. godine u Hardomilju (Ljubuški). God. 1939. stupio je u Franjevački red u Hercegovačkoj provinciji a g. 1946. postao je svećenikom. Teološki studij završio je 1947. g. u Zagrebu. Doktorirao je 1958. a habilitirao 1971. na istom fakultetu. Od 1958. do 1988. predavao je novozavjetnu egzegezu na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu, a neko vrijeme i na bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Pod bivšim jugokomunističkim režimom tamnovao je 1945. i 1947. i od 1952. do 1956. Dulje vrijeme (1968-1981.) bio je član Teološke komisije pri BKJ. Preveo je Novi zavjet s izvornika na hrvatski jezik. Prijevod je doživio brojna izdanja. Pisac je objavio mnogo knjiga, studija i članaka na hrvatskom, njemačkom, talijanskom, francuskom i engleskom jeziku i održao mnoštvo predavanja na brojnim

kongresima i simpozijima po Europi i Americi.

Kako vidite, riječ je o ozbiljnom čovjeku i svećeniku, teologu i stručnjaku koji neće staviti na papir riječ prije nego ju je nekoliko puta odvagao. Knjigu mogu razumjeti i lagano čitati i oni koji nisu fakultetski obrazovani. Dovoljno je da su spremni tražiti Istinu. Ova knjiga u svakom slučaju mogla bi doprinijeti tome. Može se naručiti u HKM Zürich i u svakoj drugoj misiji po cijeni od 25 CHF. Dobro dođe i kao prigodni dar za 40., 50. ili ini rođendan!

Možete im se približiti tek ako blagonaklono priznate njihovu neupitnu superiornost, a odreknete se vlastita ponosa. Naprosto, umišljenici očekuju od Vas da se ophodite i ponašate prema njima onako kako to oni samoprijegorno rade naspram svojih malobrojnih idola. Umišljenici ne podnose kod drugih sve ono do čega je njima samima najviše stalo! Naprosto su alergični na oštroumnost, samokritičnost, vlastiti ponos, tuđe...

Piše: Marijan Markotić

UMIŠLJENOST!

Jedno od učestalih obilježja ljudskoga karaktera je svakako *umišljenost*. Biti umišljen znači biti ohol, uobražen, napuhan, arogantan. Umišljen čovjek je lako prepozantljiv po svome držanju: "Prvo Božja, pa moja!" U mnogim slučajevima je čak i obrnuto: "Prvo moja, pa Božja!" Umišljenik se ne postavlja i ne odnosi ravnopravno prema drugima, već u svim prigodama strašno drži do toga da barem za glavu bude viši od drugih, da "odskaače". Njegov je pogled usmjeren prema visini, veličini, svemoći, (sve)znanju i bolesnom perfekcionizmu, a nipošto prema sebi jednakima. Oni su, ionako, obični smrtnici, nezalice, masa koja u njegovim očima nije nitko i ništa.

Umišljen čovjek namjerno i izazovno ukazuje na slabost, nespretnost, nesposobnost i zaostalost drugih, s ciljem da prikrije *svoje* slabe strane; realizira sebe sama uzdižući se do neba, da bi u najosjetljivijim stvarima ponizio, povrijedio druge. Istodobno sve skupa vješto postavi i predstavi (tj. "proda") kao svijest o vlastitoj vrijednosti, kao nešto što uopće nema potrebe dokazivati, jer je – biva - na "opće dobro". No, vjerovali ili ne, umišljenost najbolje "funkcionira" kod neukih, površnih, ograničenih i jednoumnih ljudi.

Najznačajnija komponenta umišljenosti je ogromna doza duhovne, mentalne i,

dakako, međuljudske samodostatnosti, uobraženosti, bahatosti. Prividno, ona se zalaže za "prosvijećenost" neuka puka, dok u stvari, vjeruje i trudi se svim silama da to tako ostane. Naime, tu se nema što dodati niti oduzeti... Stoga, umišljenost unaprijed isključuje mogućnost učenja, promjene, samokritičkog preispitivanja vlastitih stavova, uvjerenja ili postupaka. Dapače, ono što se ne može izravno i u potpunosti kontrolirati, ne podupire se, nego se bezlično omalovažava! Iza maske nepogrešivosti i "moralnoga prava" da bude zadnja mjera stvari i događaja, ne stoji ništa drugo doli bahatost, sebeljublje i samodopadnost, kao konačni rezultat posvemašnjega kompleksa manje vrijednosti. Nadalje, kod umišljenosti je uvijek prisutan osjećaj ugroženosti, rivaliteta, te trajna potreba za isticanjem i dokazivanjem. Umišljenik ne traži bez razloga istomišljenike, obožavatelje,

izvanredne zasluge, ili se slučajno usudite postaviti na istu razinu!

Umišljenici ne trpe rivale jednake sebi. Ako Vam i pomognu, iziđu u susret, to je prvenstveno zato da se dokaže njihova svekolika nadmoć (i Vaša podređenost), da - eto - dobrodušni slon nije zgazio puža... A u Vašim očima se može dogoditi samo jedno: porast će njihov ugled i Vaš osjećaj duga, zahvalnosti. Zaboga, piramida bez vrha ne bi bila piramida! - vele oni.

Umišljeni ljudi su u pravilu grubi, nepristupačni, ograđuju se izdaleka, boluju od formalnosti, ne nastupaju javno ukoliko nemaju glavnu riječ. Kada se obraćaju drugima zapravo govore o sebi. Ne bave se banalnim sitnicama, ne upuštaju se u svakodnevne razmirice, nisu ljudi obična profila. Ako su tu - mora biti po njihovome; ako ih nema - ionako su drugi krivi. S prezirom i neskrivenim zadovoljstvom predbacit će što se *njih* nije pitalo.

Možete im se približiti tek ako blagonaklono priznate njihovu neupitnu superiornost, a odreknete se vlastita ponosa. Naprosto, umišljenici očekuju od Vas da se ophodite i ponašate prema njima onako kako to oni samoprijegorno rade naspram svojih malobrojnih idola.

Umišljenici ne podnose kod drugih sve ono do čega je njima samima najviše stalo! Naprosto su alergični na oštroumnost, samokritičnost, vlastiti ponos, tuđe "ja"; sumnjičavi su i krajnje rezervirani prema pridošlicama, konkurentima, te svemu onome što izlazi iz zadanih okvira. Zaziru od bilo kakvoga oblika kontrole, spontane intuicije, prirodne inteligencije, pučkoga humora, iznenadnih promjena. Njihova fasada je besprijejkorna, njihovi nastupi samouvjereni, odrješiti, od onih koji neistomišljenicima i protivnicima odmah daju do znanja tko su i što su.

Protiv umišljena čovjeka gotovo se nemoguće boriti. Svaki pokušaj da ga se spusti na zemlju je uzaludan. Dapače, to je gubitak energije u prazno.

Pa ipak, krila umišljenosti načinjena su od voska. Stoga bi umišljenika trebalo još više odgurnuti u visinu - kako bi se krila sama istopila na suncu (kako to redovito biva...).

Umišljenik nikada ne dovodi sebe u pitanje. Ta i kako bi?! Jer, kada bi se zamislio nad svojim držanjem, bio bi to početak kraja umišljenosti.

Zato se, i Vi, dragi čitatelji, dobro zamislite - da se ne umislite.

Jer, ako se umislite, vjerojatno se više nećete moći zamisliti!

podanike! On se u ogledalu toliko zagleda u se, da se više ne odmiče... Ako pak otkrije da nešto u njegovu liku ili nastupu nije savršeno, odmah promijeni ili razbije ogledalo.

Kada se umišljenost udruži sa duhovnom ili zemaljskom moću/vlašću i novcem, imamo kult ličnosti i struktura, "glavešine", "karizmatike", koji misle da su narodu "bog i batina", Zakon i Objava. Duboko uvjereni da se narod odgaja tvrdom batinom i slijepim poslušom, bezdušno gaze po tuđoj nemoći i očaju. Umišljenici će Vam sve oprostiti, samo ne ako posumnjate u njihovu stvarnu veličinu,

HKM BERN

Dragi vjernici i opet ste mislili na siromašne. Od 1.siječnja do 1.rujna 1999.godine fra Ante je uručio novčanu pomoć na razne strane: od Osijeka (30.000 DM) preko Posavine (35.000 DM) do izbjeglica u Albaniji (5.000 DM), prijevoz 40 kreveta i drugog polovnog namještaja časnim sestrama karmelićankama iz Sarajeva - Stup, i pojedinačnih pomoći, sve skupa u iznosu 65.321.- CHF. Prikupili smo u spomenutom vremenu 39.374.- CHF. Uplatnicom preko banke poslali ste 22.416.- CHF, kod misa smo skupili 13.500.-, od zavjeta 2.458.- i od pića 1.000.- CHF.

Hvala Vam svima! Neka milosrdni Bog prati Vas i Vaš rad svojim blagoslovom.

HKM SION

I ovog smo ljeta novčanim darovima naših vjernika obdarili neke koji su potrebni tuđe pomoći. To su, uglavnom, crkvene ustanove pogođene posljednjim ratnim neprilikama: Časne sestre karmelićanke, prognanice iz Šarengrada sada u Remetama/Zagreb (1.000 CHF), župi Dobretići /Jajce (1.000 CHF), samostalna kapelanija Masna Luka / Hercegovina (1.000 CHF), katolička župa Lac /Albanija (500 CHF), župa Gornja Tramošnica (500 CHF), župa Gornja Dubica (500 CHF), župa Potočani (500 CHF) i župa Turić (300 CHF). Nek im bude s blagoslovom.

HZK GAREVAC

Osnovan je 1992. godine u Schwyzu i opravdao svoje postojanje društvenim i humanitarnim radom.

Klub poduzme godišnje barem jednu akciju pod motom: "Dobro je činiti dobro". Klub okuplja preko 220 članova. Godišnje organiziraju dva puta zabave u karitativne svrhe, u Schwyzu ili u Brunnenu. Pozivaju nas na iduću zabavu 9. listopada ove godine. A da svaki plod njihove zabave ide u karitativne ciljeve vidimo i iz dosadašnjeg pomaganja siromašnih u domovini gdje su uputili oko 20.000. - CHF.

Od 1974. - 1997. poslali su M. Jeleču 1.589.40 CHF; 1995. g. za operaciju ratnog invalida J. Marića 12.000. -; 1997. za siromašnu djecu Hrvatske i Bosne i Hercegovini 5.000. -; 1997. ugroženim obiteljima 4.000. -; 1998. ugroženim obiteljima 7.200. -

Gospodin M.V. Perak je otvorio i Web-Internet stranicu za ovaj klub, pa svatko od vas se može bolje upoznati sa radom ove vrijedne udruge, koja može biti poticaj i drugima.

<http://members.tripod.de/klub> ili
Zavičajni klub Garevac
<http://vereine.freepage.de/klub>
Postfach 744, 6430 Schwyz

HKM LUZERN

Goranu Zdjelaru za operaciju 5.880 CHF i 150 DM, Fra Vlatku Soldi u Albaniji za izbjeglice s Kosova 5.000 CHF, Nikici Mariću za operaciju 2.000 DM, časnim sestrama u domovini 2.500 CHF, župnicima u domovini 2.600 CHF, siromasima u domovini 2.000 CHF, studentima u Zagrebu 500 CHF i potrebnima u Luzernu 250 CHF. Hvala svima koji su svojim darom omogućili da tolike razveselimo!

HKM ZURICH

Dragica Zečević (Slavonski Brod): 400.- CHF, rkt. župni ured (Okučani): 1500.-, Jadranka Pasječnik (Slav. Brod): 1000.-, Ivan Krizmanić (Suhopolje):300.-, Domagoj Šebalj (Vinkovci):500.-, Hrvoje Pavić (Slav. Brod):1000.-, Vesna Jelušić (Split):660.-, Karin Mandić(Rijeka):210.-, Antonela Kasić(Metković) za operaciju: 500.-, č. sestre Karmel:500.-, Saša Tubundžić (Slav. Brod):350.-, Marija Jurić-Orlić (Slav. Brod):200.-, rkt. ž.ured (Cetingrad):1000.-, Petar Jurić (Vinkovci-prolaznik):103.-, siromašne ob. Š. Brijeg:850.- sirom. ob. Metković:850.-, J. Brajković (Mostar):260.-, Švicarski karitas za postradale u potresu u Turskoj:1000.-, Damir Bašić (Slav. Brod):200.-, M. Jurić-Orlić (Slav. Brod):250.-, Galetović (Slav. Brod):250.-, Manda Katavić (Slav. Brod):300.-, Fabijan Matković (Brajkovići):1000.-, za siromašne u Brajkovićima vjernici iz Winterthura: 880.-, J. Pasječnik (Slav. Brod):200.-, Jurić-Orlić (Slav. Brod):200.-, Marija Tomić (Slav. Brod):650.-

"Mi gradimo crkvu već dvije godine isključivo prilozima darovatelja. Sagradili smo kriptu u kojoj sada slavimo misu. Namjeravamo krenuti dalje, jer je čekajući nećemo nikada završiti. Svjesni smo da mnogo dobrih ruku može mnogo napraviti te smo s Božjom pomoći krenuli u akciju. Preko 4000 izbjeglica iz BiH našlo je svoj dom u Okučanima. Crkva je jedino mjesto gdje se ljudi okupljaju. Stoga je vrlo važno ne stati s gradnjom iz psiholoških razloga, jer je ova crkva znak opstanka i ostanka..." (fra Božo Blažević, rkt. župni ured Okučani)

HKM ST. GALLEN

Časne sestre (Bijelo Polje): 2000.- svetište sv. Ive (Podmilačje): 3000.-, siromašnoj obitelji (Lj.B.):500.-, potrebitim obiteljima ovoga ljeta: 2000.-, Niko Marić (Uzdol):500.-

MIGRATIONS- INVALIDEN UND RENTNER SERVICE CENTER

Ako ste žrtva prometne nezgode, na poslu i izvan posla i time zadobili tjelesno i duševno oštećenje ili ste izgubili člana obitelji, obratite se za pomoć u ostvarivanju Vaših prava na mirovinu i odštetu bez obzira gdje i kako je nezgoda prouzročena:

**odštete za duševna i tjelesna oštećenja
osobne i obiteljske mirovine
potraga za zaboravljenim
mirovinskim računima
provjera, primete li i jeste li
primali sve na što imate pravo**

Ugovorite termin

pismeno: **Josip Prpić**, MIR SC GmbH,
Postfach, 8954 Geroldswil
(dovoljno je navesti vaše ime i prezime s telefonskim brojem)

telefon/fax **01 748 51 58**

ponedjeljak, utorak, srijeda od 10.00-11.30

MIGRATIONS- INVALIDEN UND RENTNER SERVICE CENTER

KONGRESSZENTRUM
Hotel Spirgarten

Direktion: **Leo Demarmels**

Ako Vam je potrebna dvorana po Vašem ukusu i mjeri, dođite u Hotel Spirgarten.

Dvorane u ugodnoj atmosferi od 10-700 osoba za:

- Krstitke
- Prve pričesti
- Krizme ● Svadbe
- Udruge/Firme
- Rođendane
- Seminare
- Sjednice

Naš *Chef de Service*, gospodin **Stjepan Marić**, stoji Vam na usluzi. **Rezervirajte blagovremeno!**

Dobro došli!

Herzlich Willkommen!
Leo Demarmels & Mitarbeiter

Am Lindenplatz ● 8048 Zürich-Altstetten
tel. 01/438 15 15 ● fax 01/438 15 38

Hrvatskih katoličkih misija u Švicarskoj
Hrvatska socijalna služba pri SKAF-u
9479 BUCHS, Bahnhofgebäude, Postfach
 telefon 081/756 51 47 i 081/756 13 55
 faks 081/756 61 08
 soc. radnice: **Blagica Alilović**
Ljiljana Olujić-Galić
6963 PREGASSONA, Via Merlecco 8
 tel: 091/936 30 20
 soc. radnica: **Vera Podpečan**
5400 BADEN, Theaterplatz 1
 tel: 056/221 74 88
 soc. radnica: **Rajka Baumgartner-Kraljić**

OTKAZ - BOLOVANJE

Strah mnogih zaposlenih je što im je činiti ako za vrijeme bolovanja dobiju otkaz ili ako za vrijeme otkaznog roka obole ili se unesreće?

Zaštita od otkaza

Dobije li posloprimac za vrijeme radne nesposobnosti koja je nastala usljed bolesti ili nesreće otkaz, prvo što je činiti je ispitati je li otkaz pravno dozvoljen. To znači da treba vidjeti je li vrijeme zaštite od otkaznog roka na temelju dužine radnog odnosa već isteklo. Zaposlena osoba je zaštićena od otkaza u slučaju bolesti samo 30 dana bolovanja u prvoj godini namještenja, 90 dana od 2. do 5 godina namještenja i 180 dana ako je radni odnos trajao duže od 5 godina kod istog poslodavca (čl. 336c OR).

Zato dobiveni otkaz u spomenutom periodu ne važi. Ukoliko je poslodavac dao otkaz prije početka bolovanja, otkazni rok se odgđa sve dotle dok osoba ne bude 100 % sposobna za rad ili nakon isteka zaštite od otkaza. Otkazni rok u pravilu završava krajem mjeseca. Međutim, ako radnik da otkaz, a u međuvremenu oboli ili nastrada, otkazni rok se ne produžava.

U slučaju da radnik napravi neki prekršaj, koji opravdava momentani otkaz, poslodavac ga može smjesti otpustiti s posla, pa u ovakvim slučajevima zaštita od otkaza ne vrijedi. Ako je sklopljen radni ugovor na određeno vrijeme, primjerice od 1.3. - 30.9.1999. ugovor se ne produžava iako je

radnik do daljnjeg radno nesposoban.

Postoji mogućnost razriješenja radnog ugovora po međusobnom dogovoru, što znači da se ne treba pridržavati zakonskih ili ugovorenih pravila. Ugovor se razrješava s dogovorenim datumom i s time prestaje, ali ne i zakonom zajamčena prava na koja ima posloprimac do jednog mjeseca iza razriješenja radnog ugovora (čl. 341 OR). Ako posloprimac potpiše da se odriče svih daljnjih traženja, i to napravi slobodno bez prisile poslodavca, onda više nema pravo na nikakva potraživanja iz bivšeg radnog odnosa.

Osiguranje u slučaju bolovanja - Taggeldversicherung

Oboli li namještenik u prva tri mjeseca namještenja na temelju Obveznog prava (OR) poslodavac mu nije dužan platiti nikakvu plaću. Ako je radio 3 - 12 mjeseci namještenja poslodavac plaća samo 3 tjedna. Nakon jedne godine namještenja plaćanje ne regulira Obvezno pravo (OR) nego postoje tri poznate skale (bernska, baselska i züriška) po kojima se poslodavci ravnaju kada isplaćuju plaće za vrijeme bolovanja. Bernska skala se najčešće koristi. Ova skala predviđa u drugoj godini namještenja plaću za 1 mjesec, u 5-oj godini plaću za 3 mjeseca, a preko 20 godina namještenja u istom poduzeću plaću za 6 mjeseci.

Iz navedenih primjera je jasno koliko je važno - iako nije obvezno - imati osiguranje u slučaju bolovanja - Taggeldversicherung. Nakon završetka radnog odnosa osiguranje vrijedi još samo 30 dana, zato se mora dok još osiguranje teče sklopiti pojedinačni ugovor o osiguranju za dnevnicu ako se želi i dalje ostati osiguran kod istog osiguranja. Bolesne osobe skoro da i nemaju mogućnost sklopiti osiguranje za dnevnicu kod nekog drugog osiguranja.

Zdrave osobe mogu birati osiguranja. Preporučljivo je prije sklapanja ugovora raspitati se o uvjetima kod raznih osiguranja.

Dužina otkaznog roka

Snastupom 100% radne sposobnosti ili nakon isteka zaštite od otkaznog roka, bez obzira na zdravstveno stanje namještenika, poslodavac može dati otkaz ili već dostavljeni otkaz prije nastupanja bolovanja postaje ponovno važećim. Dužina otkaznog roka je navedena u radnom ugovoru, a ako nije, vrijedi opći radni ugovori ili pak pravilo Obveznog prava. Po čl. 336 a-b OR otkazni rok u prvoj godini rada traje 1 mjesec, a od 2. do 9 godina 2 mjeseca, a od 10. godine namještenja 3 mjeseca.

Ako netko zbog bolesti ostane nekoliko dana kod kuće za vrijeme probnog radnog vremena, probno vrijeme mu se produžuje za toliko dana koliko je bio odsutan; što znači da i nakon isteka službeno dogovorene dužine probnog vremena poslodavac može dati otkaz od 7, a ne mjesec dana. Poslodavac nije dužan platiti dane bolovanja za vrijeme probnog posla kao ni za prva tri mjeseca radnog odnosa.

Blagica Alilović

Projekt der Eidgenössischen Ausländerkommission
im Rahmen des Lehrstellenbeschlusses des Bundes

Informativna predavanja na hrvatskom jeziku

Sigurno želite saznati nešto više o švicarskom sustavu obrazovanja i mogućnostima poslije obvezne osnovne škole!?

Divno! To je upravo jedan od ciljeva EKA-projekta BZM (Poboljšanje obrazovne mogućnosti mladih Hrvata i Hrvatice u Švicarskoj). Mlade i njihove roditelje pozivamo na predavanja.

Što želim postati? Zarađujem li pri izučavanju strukovnog zanimanja i koliko?

Je su li švicarske diplome priznate u Hrvatskoj?

Kada moram početi s traženjem mjesta za naukovanje?

Koje uvjete moram ispuniti ako se želim upisati u gimnaziju?

Ako mi je potreban savjet, kome se mogu obratiti?

Na ova i slična pitanja odgovore možete dobiti poslije predavanja.

Rokovnik predavanja

02. listopada 1999.

13.30 - 16.00, Chur u dvorani koja se nalazi uz crkvu Heiligkreuzkirche, Masanserstrasse, 7000 Chur

09. listopada 1999.

10.00-12.30, St. Gallen Pfarreizentrum St. Fiden, Greithstr. 10, 9000 St. Gallen (u blizini Kantonsspitala)

20. studeni 1999.

10.00-13.00, Luzern Kroatische Katholische Mission, Centar, Lädelistr. 6, 6000 Luzern

27. studeni 1999.

10.00-13.00, Basel Basler Berufsinformation, Basel-Stadt Rebgasse 14, 4005 Basel

15. siječanj 2000.

14.00-17.00, Wettingen Pfarrsaal Katholische Kirche St. Anton, Zentralstr. 59, 5430 Wettingen

22. siječanj 2000.

10.00-12.30, Zürich

12. veljača 2000.

10.00-13.00, Brig

19. veljača 2000.

14.00-17.00, Bellinzona

11. ožujak 2000.

13.00-15.30, Bern

Projektleiterin

Biljana Käser / EKA

Monbijoustrasse 91, 3003 Bern

Tel. 031 325 83 42, Fax 031 325 80 21

e-mail: biljana.käser@bfa.admin.ch

**EMISIJA NUDI PRAVE I BLAGOVREMENE
INFORMACIJE ZA NAŠE LJUDE:**

- zakonima i najnovijim odredbama
- osiguranjima
- aktualnim događanjima u Švicarskoj

uključite
Budite kompatibilni **DRS 2** svake subote u 17.00 sati

DRS 2 „Pola sata za Vas“
emitira na hrvatskom jeziku svake subote u 17.00

**Beratungs- und
Therapiestelle in kroatischer Sprache**
 Universitätstrasse 89, 8006 Zürich
 telefon 01/364 04 74 faks 01/364 05 45
 psiholog i obiteljski terapeut: **Marijan Markotić**
 uredovno vrijeme: ponedjeljkom i utorkom od
 8.00 do 12.00 i od 13.00 do 17.30 sati i srijedom
 od 13.00 do 17.30 sati.
 Postscheckkonto Nr.: 34-364021-2

POJAM SLOBODE KOD MLADIH

Pojam, definicija, a napose interpretacija ljudske slobode znatno se razlikuju od čovjeka do čovjeka, a pogotovo kada je riječ o mladima. Dok su bili djeca, mladi su potpuno ovisili o svojim roditeljima. Rastući, postupno se osamostaljuju i uče preuzimati vlastitu odgovornost za svoje ponašanje, postupke i odluke. U razvojnim godinama pojam slobode se nerijetko poistovjećuje s apsolutnom slobodom, tj. "mogu raditi što hoću". U tome smislu, sloboda je prvotno shvaćena kao sloboda **od** nečega (pasivan, obrambeni stav), a ne sloboda **za** nešto (aktivno, stvaralačko raspoloženje).

Stoga je važno zastati na trenutak te se zamisliti nad izvornim značenjem riječi "sloboda". Slobodan je onaj koji nije ničiji rob, koji nije u vlasti drugih osoba ili institucija, nema zapreka, nije ničim vezan, koji živi na prirodan način (usp. V. Anić, Rječnik hrvatskog jezika, str. 662). Nadalje, sloboda znači mogućnost samostalnog, neovisnog odlučivanja i djelovanja, mogućnost samoodređenja, nesmetanoga rada u nekoj oblasti ljudske djelatnosti. Dakle, **pojam slobode pretpostavlja sposobnost samostalnoga odlučivanja i visoki stupanj samoodgovornosti.**

Jednostrano poimanje slobode kod mladih uglavnom se odnosi na "prava" (izlasci, društvo, džeparac, izleti, itd.), a tek djelomično ili nikako na dužnosti (preuzimanje odgovornosti i posljedica vezanih za zloporabu slobode).

Najučestaliji stavovi

Nabrojat ćemo nekoliko najučestalijih stavova prisutnih kod mladih glede jednostranoga poimanja slobode:

→ Tata i mama me ne razumiju, oni su protiv mene.

→ Njihov se (zatvoreni) mentalitet potpuno razlikuje od našega (otvorenoga).

→ Ako mi ne dopuste, ja ću si uzeti slobodu. I tako i tako, ne mogu mi ništa!

→ U suprotnome, ja ih ucjenjujem: ako mi ne dopustite to i to, ja ću napraviti ovo ili ono.

→ Svi drugi smiju i tako rade! Pa, zašto i ja ne bih smio?

→ Ako mi ne dopustite, ubuduće vam neću reći ni gdje sam, ni s kim sam, niti što radim! Pitamo se: zašto je to tako? Općenito, osjećaj samostalnosti i samodostatnosti je jedno od

bitnih obilježja ljudske osobnosti. Mladi se nipošto ne žele odreći stečene slobode, jer se boje da ne izgube mukotrpno stečeni slobodni teren. Njihovi obrambeni stavovi su ponekad toliko radikalni, pa čak i provokativni, da roditeljima naprosto stane pamet!

Položaj roditelja

Za roditelje je ovo odgojno razdoblje nedvojbeno jedno od najdelikatnijih uopće. S jedne strane svjesni su da djeca - prije ili kasnije - moraju hodati na vlastitim nogama; s druge pak strane željeli bi ih poštediti i zaštititi od mogućih rizika, neuspjeha, razočaranja, opasnosti. Imaju li na umu stupanj nezrelosti, prevelike zahtjeve, kombinirane npr. s neprimjermim ponašanjem ili lošim uspjehom u školi, veliko "NE!" je programirano. U tome slučaju roditelji se pozivaju na red, disciplinu, autoritet, moć. Ako ni to nije dovoljno, stupaju na snagu zabrane, kontrola, pa čak prijetnje i nasilje. Oni roditelji koji su odavna prekinuli dijalog s djetetom boje se izravne konfrontacije, prigovora na račun vlastitih propusta, pa se prebrzo mire sa sudbinom puštajući dijete da radi što hoće. Jer, "ionako nema smisla..." Budući da za vlastitu nemoć netko mora biti "kriv", traže sve moguće razloge, na prvome mjestu "prokletu tuđinu".

Prevelika kontrola i uporaba sile/nasilja u ovim godinama su rijetko kada učinkoviti. Dapače, u najviše slučajeva kontraproduktivni. Traženje krivca izvana nije ništa drugo nego bježanje od suočavanja s obiteljskom situacijom. Roditelji "izgore" u prevelikoj želji da se spasi dijete, tako da se na koncu od šume ne vidi stablo, tj. osoba.

Pronalaženje vlastitoga identiteta

Jedno od paradoksnih obilježja razvojnih godina je trajna napetost, učestala svada između djece i roditelja, ljubav i mržnja koje se izmjenjuju kao travanjско sunce i oblaci...

U pozadini svega stoji golema potreba mladih da se *razlikuju* od svojih roditelja (što nipošto ne znači da ih ne vole!), tj. stjecanje vlastitoga identiteta. Razlikovati se na psihičkome planu ne znači drugo doli napustiti sigurnu roditeljsku luku i otisnuti se na otvoreno more. U takav rizik se upuštaju samo oni koji su sigurni da se nakon oluje ili brodoloma mogu vratiti na sigurno. Najčešći problem odraslih je da takve razvojne korake doživljavaju kao osobnu uvredu, izazov ili gubitak roditeljskog autoriteta. U biti, roditelji *moraju* biti protiv radikalnih stavova barem iz dva razloga: 1) da bi zaštitili djecu od mogućih opasnosti; 2) da mladi čovjek postupno nađe samoga sebe, svoj identitet.

Odgojne mogućnosti

Razvojne godine treba, dakle, promatrati u širem okviru, tj. kao prijelazno razdoblje na putu osamostaljivanja. Stoga, sveukupni odgoj bi trebao ići u smjeru učenja i postupnoga preuzimanja osobne odgovornosti, kako za sebe, tako i za druge. Od prvobitnoga stava "slobode od", trebalo bi doći do stava "slobode za". Tako shvaćena sloboda uvažava mišljenje, potrebe, zahtjeve i očekivanja drugih članova obitelji, a ne svodi se na puki egoizam kao krajnji oblik zloporabe slobode. Naravno, do takvoga stava moguće je doći jedino kroz razgovor i dogovor, uzajamno povjerenje i poštivanje. Premda unaprijed znamo da ne postoji idealna ravnoteža između vlastitih i zajedničkih potreba, njih je potrebno barem donekle uskladiti ako se želi živjeti pod istim krovom. U tome smislu roditelji trebaju jasno dati do znanja da kuća nije hotel te da nitko ne može raditi što hoće odn. ponašati se kao da drugih uopće nema. Reda mora biti, a roditelji su po svojoj ulozi i funkciji, odgovorni za red. Nadalje, još jedna važna točka je pitanje zdravoga autoriteta. Zadaća roditelja je - sukladno uzrastu i stupnju zrelosti djeteta - postaviti vanjske, zadnje okvire, povući jasne granice preko kojih se ne ide. Unutar tih okvira, granica moguće je pregovarati o više ili manje slobodnoga prostora. On će u konkretnome slučaju ovisiti o stupnju povjerenja, o uporabi ili zloporabi slobode, o spremnosti i zrelosti za naredni korak itd. Konkretno: odgojne mogućnosti sastoje se u vještome uspostavljanju odnosa ovisnosti između stupnja slobode ("prava") i ponašanja odn. školskoga uspjeha mladića/djevojke (dužnosti). Pomaganje i preuzimanje određenih zadataka u svakodnevnome životu, zalaganje i dobri rezultati u školi, primjerno ponašanje, osobna inicijativa, znati uvjeriti roditelje bez puno riječi, samo su neke od najznačajnijih kvaliteta koje roditelji očekuju od mladih.

Konačno: s vremenom djeca moraju shvatiti da im roditelji neke stvari ne dopuštaju tek zato što je lakše reći "Ne", nego upravo zbog njih samih. Djeci je potrebno oboje: i zdravi autoritet i osobna sloboda.

Marijan Markotić

Hrvatska dopunska škola

Löwenstrasse 22, 8021 Zürich
 telefon/fax 01/212 65 44
 Radno vrijeme: ponedjeljkom i petkom od 9.00 do 13.00 / 14.00 do 17.00
 srijedom i četvrtkom od 9.00 do 12.30 sati

Školska godina 1999./2000.

Školska godina 1999./2000. započela je u Švicarskoj 23.08.1999. Škole u kantonima kojima su ljetni praznici počeli i završili ranije počele su s radom tjedan dana prije navedenog datuma, a škole u Ticinu i francuskom dijelu Švicarske početkom rujna.

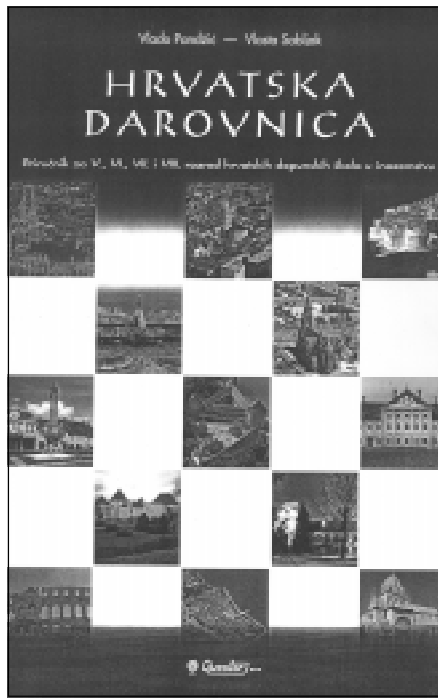
◊ Nažalost, nastava u svim školama nije počela na vrijeme. Na kraju prošle školske godine u domovinu su se vratile učiteljice R. Luketić i B. Vranjić, a i povećao se broj škola. Slažući raspored za ovu školsku godinu došlo je do promjena učitelja i učiteljica u nekim školama, a Ministarstvo prosvjete i športa je zamoljeno da pošalje 4 učitelja/ice iz Hrvatske za potrebe HDŠ u Švicarskoj.

Budući da učitelji još nisu dobili vize, gdje god je to bilo moguće organizirane su zamjene. Za škole Schaffhausen i Menziken još nema zamjena pa molimo roditelje i učenike za strpljenje i razumijevanje.

◊ Od ove školske godine u cijeloj Švicarskoj upisujemo u hrvatsku školu učenike od 2. razreda jer Švicarske školske vlasti preporučuju pohađanje dopunske nastave nakon što učenici savladaju početno pisanje i čitanje. Preporuka se odnosi na sve kantone, ali u svima nije bila jednako provođena što je dovelo do problema pri mijenjanju škole i kantona.

◊ Od 9.9.1999. održava se nastava za hrvatsku djecu u Porrentruyu, kanton Jura. Nastava se održava četvrtkom u College Thurmann. Učiteljica je Mirjana Porobić. Zajednica Hrvata u Porrentruyu nije velika i nemaju hrvatskih udruga. Nadamo se da će hrvatska škola okupljati ne samo djecu, nego i roditelje i tako pomoći da ostanu vezani uz svoju domovinu, ali i jedni uz druge.

◊ I ove školske godine učenici 2. - 5. razreda dobit će vježbenice iz hrvatskog jezika, učenici 4.r. zemljovide RH, a 5.r. zemljopisni atlas. Iz tiska je upravo izašao priručnik za 5.,6.,7. i 8. razred hrvatskih škola u inozemstvu HRVATSKA DAROVNICA autora V. Pandžić i V. Sabljak. Udžbenik prati nastavni program za dopunske škole u inozemstvu i koristit će se četiri školske godine. Podijeljen je po razredima, a nastavni sadržaji su kombinirani - povijest, zemljopis, jezik, filmska, likovna i glazbena kultura. Ovaj i grafički lijepo uređen udžbenik daje svojevrsan pregled hrvatske kulturne baštine i rado će ga osim učenika sigurno

pregledati i roditelji. Udžbenik će dobiti svi učenici 5.-8. r. koji pohađaju HDŠ u Švicarskoj, a kao i ostali spomenuti nastavni materijal bit će nabavljen iz roditeljskog doprinosa.

Još nekoliko riječi o prošloj školskoj godini

Iako je nova školska godina u punom jeku, osvrnut ćemo se kratko na završetak prošle školske godine.

◊ U Spreitenbachu je 25.-27.6.1999. prigodom otvaranja nove osnovne škole održana velika svečanost u kojoj je sudjelovalo 70 nacija koje tamo i žive. U prostorijama novootvorene škole dobili su mogućnost da predstavljaju svoju zemlju. Hrvate su predstavljale Hrvatska kulturna zajednica - ogranak Baden-Zürich i HDŠ iz

Spreitenbacha, a na otvorenju škole svirali su tamburaši Fale iz Schaffhausena. Na prigodnoj izložbi prikazane su zanimljivosti o Hrvatskoj, nastavni materijal i udžbenici, narodne nošnje i turističke ljepote. Uz ukusne kolače mama iz Spreitenbacha i zakusku na otvorenju koju su priredili predstavnici HKZ Baden Zürich, mnogi su upoznali ne samo našu Hrvatsku nego i nas Hrvate koji smo svakodnevno među njima. ◊ U Ruemlangu i Oberglattu osnovano je za viši stupanj osnovne škole (Oberstufenschulen) Vijeće roditelja u kojem su predstavnici roditelja raznih nacionalnosti. Hrvate predstavlja gospodin Jure Kelava na čiju inicijativu je 10.7.1999. i održan susret na kojem su se zanimljivim programom predstavile grupe stranaca i Švicarci. Marko Bogadi i Karlo Perić predstavljali su Hrvate i odsvirali na violinama niz hrvatskih pjesama.

◊ Iako je s radom počela nešto kasnije, u novootvorenoj školi u Pfaeffikonu SZ (Baech) 39 učenika završilo je 2. srpnja uspješno školsku godinu. U toj školi roditelji su se potrudili da za svoju djecu organiziraju završnu večer na jezeru uz igru i razonodu, što su djeca s oduševljenjem i primila. Tako su u dobrom raspoloženju djece i roditelja uručene učeničke knjižice, a osmim razredima osim svjedodžbi i Gramatike hrvatskog jezika za sjećanje na hrvatsku dopunsku školu. No, ovo nije jedina akcija ovih roditelja. Prigodom Majčinog dana organizirana je zabavna večer uz svečani program, a novcem koji je skupljen od ulaznica učenicima HDŠ plaćen je izlet u Europa park. Roditelji su jako zadovoljni da je i u Pfaeffikonu osnovana hrvatska škola i naglašavaju pri tome važnost škole za njihovu djecu, ali i za njih jer im omogućava da se redovito susreću i budu zajedno. Briga i požrtvornost ovih roditelja za svoju djecu i školu u svakom slučaju je za pohvalu i može biti uzor i drugima.

M. Dragić-Sinjaković

Izlet u Europa park

Bilo je to u subotu, 19. lipnja 1999. Mi, učenici HDŠ u Pfaeffikonu, naša učiteljica i desetak roditelja bili smo na jednodnevnom izletu u Europa parku koji se nalazi u Rustu, u Njemačkoj.

Platili smo polovicu cijene ulaznice jer smo na priredbi koju smo pripremili za Majčin dan u suradnji s fra Radom i Hrvatskom katoličkom misijom skupili dosta novca. Roditelji su platili punu cijenu.

Put je bio ugodan. Krenuli smo iz Pfaeffikona SZ u 6 sati. Vozili smo se u velikom „Mc Donald's“ autobusu. Mogli smo gledati video filmove i slušati glazbu. Stali smo nekoliko puta i slikali se. Bilo nas je 60 putnika, a vožnja je trajala tri i pol sata. Kada smo stigli u zabavni park podijelili smo se u grupe, a sa svakom grupom bio je jedan roditelj (za svaki slučaj). Bilo je predivno. Stalno smo se vozili na raznim vrtljivcima - „Achterbanima“ i sl. Oko 17 sati, kada je bilo vrijeme povratka, svi smo se nevoljko vraćali do autobusa. Htjeli smo da se taj dan produži barem za još nekoliko sati. Iako pomalo umorni od napornog dana, uspjeli smo zadržati veselo raspoloženje i pri povratku kući. A roditelji su nas, makar nakratko, ostavili da budemo „živahni“. Napokon, bio je to naš dan!

Ana Biljaka, 6.r. Pfaeffikon

JEDNA DOBRA IDEJA ZA PETNAESTU OBLJETNICU FOHS-a

Evo navršava se 15 godina FOHS-a kroz kojih je više od tri stotine i pedeset nas darovatelja svojim prilozima pomagalo školovati u domovini svake godine 15 do 20 većinom talentiranih studenata. O tim djelatnostima FOHS-a i našim najnovijim planovima govorit ćemo više na našoj tradicionalnoj večeri 30. 10. 1999. u dvorani Heiligkreuzkirche (Kastelweg 7) u Bernu, na koju sve dobročinitelje i prijatelje najsrdačnije pozivamo.

Tom prigodom Upravni odbor FOHS-a je odlučio u dogledno vrijeme:

- a) prestati tražiti novčane priloge za ovu plemenitu akciju, a ipak
- b) osigurati da FOHS nastavi djelovati i kad nas više ne bude.

To znači, odlučili smo pravno zasnovati barem skromnu Zakladu FOHS-a čija se glavica ne bi nikada trošila, a svake bi se godine od njenih kamata pomagalo školovati određeni broj studenata. Procjenjujemo da bismo to uz pomoć Vašu i Vaših prijatelja mogli učiniti za par godina ovako:

-Od Vas i Vaših prijatelja rado ćemo još samo sljedećih par godina primati svaki, pa i najmanji dar u tu svrhu

(UBS, 2000 Neuchatel, **Fond en faveur d'étudiants croates, Nr. C. 290-600440.J1M**).

-Pojedinci, obitelji ili udruge koje su već dosad znali pomoći FOHS i koji žele postati osnivatelj Zaklade FOHS-a i tako doživotno ući u njen Upravni odbor, dovoljno je da kroz sljedećih par godina daruju za Zakladu ukupno 1.000 ili više CHF.

-Pojedinci, obitelji i udruge koji dosad nisu imali prilike pomoći FOHS, a sad se žele uključiti u ovu plemenitost, jednako će vrijediti kao osnivatelj Zaklade FOHS i doživotno ući u njezin Upravni odbor, ako za par sljedećih godina daruju za Zakladu ukupno 2.000 ili više CHF.

U ime FOHS-a, Vaši, dr. Šimun Šito Ćorić, dr. Vlado Šimunović, dr. Zarko Dolinar

Važna obavijest!!

Položaj, problematika i perspektiva iseljenika

U suradnji s nekoliko švicarskih institucija Savjetovalište je pokrenulo projekt pod nazivom: „Integrationsprojekt der Kroatengemeinschaft im Kanton Zürich und in der Region Baden-Wettingen“. Projekt je zamišljen u obliku niza radnih susreta s roditeljima i mladima sa spomenutih prostora na sljedeće teme:

- Iseljenički proces
- Značenje i posljedice iseljeničtva
- Promjene obiteljske strukture i načina života u iseljeničtvu
- Životne perspektive u iseljeničtvu (posebice drugoga naraštaja)
- Sudjelovanje u javnom životu švicarskoga društva

Ciljevi projekta

1. potaknuti roditelje na razmišljanje i konstruktivnu diskusiju glede aktualnih problema u iseljeničtvu na socijalnoj, obiteljskoj i pojedinačnoj razini;
2. upoznati švicarske institucije s postojećim razlikama vezanim za našu kulturu, mentalitet, strukturu obitelji i način rješavanja problematičnih situacija.

Mjesto i vrijeme susreta: Winterthur, Zürich i Wettingen (tijekom ove školske godine).

Informativni materijali s točim rasporedom susreta i detaljnim obavijestima slijede uskoro. Za moguća pitanja možete se obratiti na gosp. M. Markotić, tel. 01/364 04 74

Povratak

Bilo je svečano u Garevcu, velikoj župi kod Modriče i u mnogim župama Bosanske Posavine na blagdan Sv. Ilije, 20. srpnja 1999. Na mjesnom groblju uz nazočnost više od osamsto prognanih župljana slavljen je sv. misa koju je predvodio mons. Ivo Tomašević, predstavnik Vrhbosanske nadbiskupije, a koncelebrirali su privremeni upravitelj župe vlč. Josip Janjić, dekan modričko-doborski Mijo Nikolić i trojica mjesnih svećenika Pero i Fabijan Stanušić te Vlado Jagustin.

U propovijedi se mons. Tomašević osvrnuo na vjernog Božjeg proroka Iliju Tišbija i njegovo progonoštvo u vrijeme kralja Ahaba, najbezbožnijeg vladara među svim izraelskim vladarima. Pod njegovom su vlašću Izraelci počeli štovati idole, klanjati se Baalu, a Ahabova žena Isebela (poganka) nagovarala je kralja da se klanja Baalu i zatre one vjerne koji se klanjaše Jahvi - Bogu Izraelovu. Prorok Ilija prizivaše narod da se ne obazire na Baala - poganskoga boga, nego da se obrate Jahvi živome Bogu, radi čega bi prognan, pa je živio u pustinji, slijedeći upute Jahve Boga Izraelova. Po Iliji se potvrdio Jahve kao pravi i jedini Bog kad je na njegovu molitvu uskrisio udovičina sina, te plamenim ognjem spalio junca, žrtvu paljenicu, položenog na porušenom žrtveniku koji je Ilija preuredio za tu prigodu, plamen što proguta paljenicu, drva, kamenje, prašinu pa čak i vodu nalivenu u kanal, dok su Baalovi svećenici uzalud čekali na Baalov plamen. Hod po suhom posred razdvojene rijeke Jordana, uznesenje Ilijino u plamenim-nebeskim kolima potvrdili su Božju dosljednost spram sluga svojih.

Bila je to zgodna usporedba s prognanim vjernicima koji trebaju snažno vjerovati i moliti Oca Nebeskoga, koji će uslišiti svaku molitvu i učiniti sve ono što je korisno za čovjeka, „...i sve što načini bi dobro“. Izraelci imaše vjerno-ga proroka Iliju po kome su shvatili da je Jahve pravi Bog, a mi imamo našu Majku, Bogorodicu koja moli za nas kod Gospodina i za naš povratak. Bogu je sve moguće, po Bogu su i danas moguća čuda kao nekoć.

U vrijeme pružanja liturgijskog mira, misno slavlje se pretvorilo u snažno

Župna crkva u Garevcu

zajedništvo, zagrljaje, plač, tako da su svi na trenutak zaboravili da misa još traje. Bilo je to na neki način intuitivno obvezivanje da treba ići tamo gdje i pripadamo, da ponovno budemo svoji na svome, što je svojom visokom dušobrižničkom sviješću potvrdio i vlč. Janjić koji i sam priprema konkretne planove za svoj povratak, prvo u Vidovice, pa onda u Šamac otkuda će obavljati sve pastoralne potrebe župe Garevac. Nakon mise vjernici su se rasporedili po grobovima svojih bližnjih, gdje su blagovali od onoga što su sa sobom ponijeli, da se, makar simbolično, prisjete „Ilina“ mjesnog blagdana, garevačkog zaštitnika. U svima je vrla nada, vjera i želja da sljedeće „Iline“ slave u svojoj kući.

Povratka će biti onoliko koliko budemo molili za nj i koliko ga budemo željeli. Jedan prognanik se već vratio, a njih dvadesetak čekaju da im se odobri povratak u Garevac koji je u posljednjih trideset godina Crkvi darovao četrnaest svećenika. Snažne zidine garevačke crkve izazovno prkose izdržljivošću i postojanošću, čekajući na potpuni povratak svoje vjernike koji su je do 1992. redovito punili na nedjeljnim misama. Da je mogući povratak na vidiku vidi se i po nezainteresiranosti u Garevcu nastanjenih Srba da održavaju i njeguju svo ono blago što zatekoše, što jamačno govori o njihovom, samo privremenom boravku što oni i ne poriču. Sve češći privatni posjeti svojim domovima još više podgrijavaju osjećaje Srba da osmišljavaju način kako da se i oni vrate svojim domovima.

Miće Gašić

Dovoljno im je staviti ključ oko vrata, da bi mogli otvoriti vrata pri povratku iz škole. Nešto će se već naći u hladnjaku za jelo. Ako im bude dosadno, mogu i televiziju pogledati. I na kompjuteru se mogu zabaviti...

Kakvu strašnu pogrješku čine roditelji dovodeći u stan, u obitelj mladu osobu koju ne poznaju?! Zele osigurati kvalitetan odgoj svojoj djeci od djevojke koja treba i sama odgoja.

Nerijetko je i ona žrtva roditelja koji su radili, a njih drugima povjeravali na čuvanje i odgoj. Sama dob im kaže da one ne mogu imati nikakvog certifikata, pogotovu ne pedagoškog, a da bi im se mogla povjeriti tako velika odgovornost. Upravo kad je odgoj djetetu najpotrebniji, on mu je uskraćen. Djetetu je potrebna ljubav i nježnost, a to može dobiti samo od oca i majke i samo ponekad bake! Svi drugi su bez kvalifikacija na tom području. Oni su krivi i za kasnije životne promašaje. To postaje vidljivo kad se

„Djevojka koju ste nam preporučili za čuvanje djece strašno nas je razočarala. Tuče djecu, izlazi iz kuće u svako doba dana i noći, čudno se ponaša... Mi smo je morali otpustiti“.

Roditelji, tko vam odgaja djecu?

Ponekad se može čuti s druge strane telefonske žice: "Djevojka koju ste nam preporučili za čuvanje djece strašno nas je razočarala. Tuče djecu, izlazi iz kuće u svako doba dana i noći, čudno se ponaša..., mi smo je morali otpustiti". Ali nije rijetkost čuti ni ovako: "Žena ili obitelj koju ste mi preporučili je nemoguća. Radim po cijeli dan od jutra do sutra. Dvoje djece mi je na brizi. Uz to perem, glačam rublje, kuham, goste poslužujem... Za sve to plaćena sam s nekoliko stotina franaka mjesečno i nemam nikakvo osiguranje. Strepim od upada policije, ne usuđujem se ni na ulicu izići..."

Prije nego se osvrnemo na spomenute izjave, želi se Misija ograditi od bilo kojih preporuka. Misija je zamoljena da posreduje u dostavljanju telefona između onih koji traže djevojku ili ženu za "čuvanje" djece kao i djevojaka koje traže obitelj u kojoj bi "čuvale" djecu. Ovdje nije riječ o preporuci nego oobičnoj usluzi. A što se tiče onih koji traže da im netko čuva djecu ili da čuvaju djecu, ima istine i u jednoj i u drugoj izjavi, osim da je preporuka stigla od Misije.

Muš i žena traže djevojku koja će ih zamijeniti dnevno desetak i više sati u kuhanju, pranju, čišćenju i posebice odgoju. Žena (majka) bi željela sačuvati svoje radno mjesto, a djeci dok su mala osigurati osobu koja će biti cijeli dan s njima, a poslije kada malo odrastu, mogu biti tako i tako sama.

dijete počinje družiti s drugom djecom u dječjem vrtiću, na igralištu, u školi i sl. U svakom djetetu vidi svoga neprijatelja. I učitelja u školi ne štede takva djeca, iako su sada agresivna samo na riječima. Učitelj im je dosadan, kako u švicarskoj tako i u HDŠ, on ih muči, oni bi radije drugog učitelja koji ih bolje razumije. Sve što učitelj govori je suvišno i nepotrebno, u najmanju ruku dosadno. Što njega zanima nekakav hrvatski jezik, kad će on tako i tako ovdje živjeti. Zar je potrebna škola da bi se moglo živjeti? Jedva čeka kada će proći to vrijeme učiteljevog dosađivanja i doći do svoje slobodice. Ni sa svećenikom nije bolje. I svećenik priča o nečemu što on nikada nije u kući čuo. Ne razumije ga, kao da je svećenik pao s Marsa. I kako bi ga razumio, kad ga ne odgaja katehista nego vrlo često osoba kojoj i samoj treba govoriti o Bogu da bi ga zavoljela i prihvatila.

Dakako, ovo se ne može odnositi na svaku djevojku. Roditelji koji traže mladu djevojku za čuvanje djece moraju se uvjeriti da su našli pravu i kršćanski odgojenu djevojku. Treba razgovarati s njezinim roditeljima. Nije suvišno znati u kakvom je ozračju živjela i rasla ta djevojka. Ako se roditelji nisu složili s njezinim odlaskom, već to upućuje na oprez. Ne bi se smjelo dogoditi da jedva punoljetna djevojka ode iz roditeljske kuće pod izlikom čuvanja djece u nekoj obitelji, a ustvari cilj joj je "nauživati se slobode". I namjesto da obitelj

ima pomoć, ima jednu brigu više. Ništa manje i sama djevojka se mora uvjeriti da je našla kršćansku obitelj u kojoj se neće osjećati ropkinjom ni na kojem području. Ta nova obitelj joj mora zamijeniti vlastitu obitelj. Za svoj rad mora biti odgovarajuće nagrađena, barem po švicarskim propisima. Njezina nevolja ne smije biti iskorištena i zlorabljena. Samo zadovoljno i sretno djevojci može se povjeriti dijete i biti bez straha da mu barem namjerno neće učiniti loše. Ali kako je gore spomenuto, ne može netko dati nešto što nema. Tako ni djevojka koja i sama treba oca i majku i njihove savjete, ne može nadomjestiti djeci oca i majku u odgoju. Kad bi roditelji bili svjesni, da odgoj njihova djeteta počinje u prenatalnoj dobi (dok majka nosi dijete pod svojim srcem) i da se praktički odgojni proces završi do treće ili najkasnije do pete godine, nikada ne bi ispustili odgojnu palicu iz svojih ruku, bez obzira na sve materijalne poteškoće. Teško je sresti nekoga kome je novac riješio sve probleme. Prije bi se moglo reći, da ih je povećao, pogotovo kad novac postane svrhom, a ne sredstvom. Toga postanu roditelji redovito svjesni kad već bude prekasno i kada se više ništa ne može promijeniti. Zato bi mladi bračni drugovi morali na samom početku svog bračnog zajedništva donijeti pravu odluku. Ne mogu imati ovce i novce, što znači, moraju se opredijeliti za bračno zajedništvo, za ljubav, za djecu i njihov pravi odgoj. Korijeni tog opredjeljivanja skrivaju se u onim prvim životnim godinama rasta i odgoja. Zato nije nevažno tko pomaže da ti korijeni budu temelj i nositelj budućeg stabla s kojeg će se moći brati ugodni i slatki plodovi. U jednom malom žiru krije se veliki i krošnjati hrast. Koliko je visoko stablo i koliko je široka krošnja toliki su i njegovi korijeni koji su nevidljivi. Ono što je sada nevidljivo, bit će kasnije vidljivo iako se mora dugo čekati. Da bi se netko mogao opredijeliti za istinsko bračno zajedništvo, mora biti u tom smjeru i odgajan. Duhovne i vjerske vrijednosti moraju biti naglašavane i življene. I tada se neće dogoditi da mladić i djevojka stupe u nekakvo "bračno" zajedništvo prije nego su se dovoljno upoznali i uvjerali da su im duhovni i vjerski korijeni dovoljno duboki na kojima će počivati doživotna bračna i obiteljska vjernost zapečaćena međusobnom ljubavlju, a potvrđena pred Bogom i Crkvom.

fra Karlo Lovrić

Žrtve svoga učenja

Priradio: fra Karlo Lovrić

Jehovini svjedoci nisu kršćani. To, među ostalim, ističe isusovac Giuseppe De Rosa u novom broju časopisa "La Civiltà Cattolica", pojašnjavajući svoj stav: falsificirali su Sveto pismo. Osim toga, nemaju niti ono što se može nazvati vlastitim vjerskim životom, i što je možda još gore, u organizaciji trpe od vrsta mentaliteta plagijatorstva koje ih dovodi do prekidanja svih međuljudskih odnosa sa svima koji ne pripadaju njihovoj organizaciji. Jasno je da autor ne daje samo "puste" izjave, već sve svoje tvrdnje potkrepljuje i nizom dokaza.

Tako primjerice, Jehovine svjedoke ne možemo nazvati kršćanima jer čak niječu dvije dogme bez kojih kršćanstvo ne bi niti postojalo: dogmu o Presvetom Trojstvu i božanstvu Isusa, koji se utjelovio kao Sin Božji. Unatoč činjenici da se Jehovini svjedoci sami nazivaju "jedinim pravim kršćanima", za njih "Isus nije Bog nego prvo stvorenje Božje i poistovjećuje ga s arkandjelom Mihaelom". Ne može ih se nazvati kršćanima niti zato što "imaju vlastitu Bibliju koja nije židovsko kršćanska", a prevedena je i prerađena tako da potvrđuje ono ono što sami Jehovini svjedoci naučavaju. Dakle, nije autentična, već što više falsificira i iskrivljuje bitne stvari tako da se čini da znače i govore ono što uistinu ne govore, ili čak toliko iskrivljuju svetopisamske tekstove da kazuju ono što je u potpunom proturječju sa Svetim pismom i kršćanskom objavom.

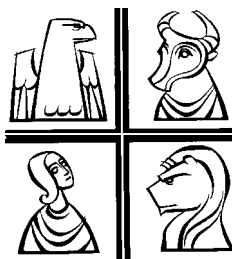
Osim toga Jehovini svjedoci nemaju vjerske prakse niti sakramentalnog života. De Rosa osobito ističe slučaj krštenja koje je za Jehovine svjedoke tek vanjski znak da netko želi slijediti Jahvu (Jehovu). Jednom godišnje sastaju se kako bi komemorirali Isusovu smrt. Svečanost uključuje svečane molitve, himne, sjećanje na Isusovu posljednju večeru, te "prolazne simbole" kruha i vina kojega ipak ne "konzumiraju" svi već samo oni koji se osjećaju dijelom od 144000

"pomazanih" određenih da budu u nebu s Isusom, dok će svi ostali Jehovini svjedoci živjeti u nekoj vrsti zemaljskog raja.

"Kraj svijeta" Jehovini svjedoci najavili su 1874.,-1914., 1925. i 1975. Dogodilo se - ništa! Zato sada kažu da će "doći uskoro", ali ne specificiraju datum i godinu.

No, ni ti promašaji nisu doveli do krize među Jehovininim svjedocima. Zašto? Zato

” I sam sam počeo propovijedati novu nauku. "Udruženje ozbiljnih istraživača Biblije" promijenilo je svoje ime u "Jehovini svjedoci" 1931. Sve više sam uviđao nedosljednost i krivovjernost svoga udruženja. Ta organizacija je imala i svoje špijune koji su tužakali one ljude koji su se suprostavljali upravi.

što su, ističe De Rosa, podvrgnuti "psihološkim udarcima" i pritiscima. To uzrokuje uništenje onoga što je u čovjeku ljudsko: njegovu sposobnost da samostalno misli, razmišlja i koristi svoju kritičku snagu, svoju slobodu. Jehovini svjedoci imaju razloga i za strah, jer prema njihovom učenju Jahve (Jehova) nije Otac i prijatelj svakom čovjeku. Samo su Jehovini svjedoci njegovi sinovi i prijatelji, i zemaljski raj je namijenjen samo njima. Ono što očekuje sve one koji nisu "njihovi" je uništenje i iskorjenjenje. Drugim riječima, Jahve Bog Jehovinih svjedoka je "Bog-Uništitelj milijuna ljudi". Zato se i mogu smatrati svojevrsnim "dragovoljnim žrtvama" svojeg naučavanja.

(Preuzeto iz GK, br. 35, 29. kolovoza 1999.)

OVO JE SVJEDOČENJE ČOVJEKA KOJI JE BIO 30 GODINA ROB "KULE STRAŽARE"

Ime mi je W.J. Schnell. Rođen sam 1905. Jersey City. S obitelji sam se preselio u Berlin. Tu nas je posjetio tzv. "ozbiljni istraživač Biblije" i pridobio za svoju sljedbu. I sam sam počeo propovijedati novu nauku. "Udruženje ozbiljnih istraživača Biblije" promijenilo je svoje ime u "Jehovini svjedoci" 1931. Sve više sam uviđao nedosljednost i krivovjernost svoga udruženja. Ta organizacija je imala i svoje špijune koji su tužakali one ljude koji su se suprostavljali upravi. Godine 1938. odlučili naša organizacija slomiti i posljednji trun slobodne volje kod svojih članova pa im naredi da potpišu naredbu da će se pokoravati svojoj organizaciji. Moja uprava nije me rado gledala, jer sam proučavao Bibliju bez komentara Jehovinih svjedoka. Stoga su me 1951. izbacili iz svoje organizacije.

Proveo sam čitavu noć u molitvi. Kajao sam se i zahvaljivao Bogu da sam konačno oslobođen iz te strašne organizacije. Godine 1953. napisao sam prvo pismo koje je raskrinkalo tu čudnu diktaturu. Rekao sam i drugim robovima da postoji put za spasenje, a taj je: da prokuru otrovnu literaturu Jehovinih svjedoka i da se okrenu izravno Bibliji i mole Isusa Krista da ih spasi... Ti koji još nisu pod komandom Kule stražare, nek čuju moju opomenu. Svako kupovanje i proučavanje literature Jehovinih svjedoka je karika jednoga snažnog lanca koja se neprimjetno mota oko tvoje duše i na kraju će te zarobiti za organizaciju koja se naziva Kula stražara. Molim te svim srcem, dopusti da ti moj strašni doživljaj s Jehovininim svjedocima posluži kao opomena.

Napominjem uz ovo nekoliko proturječja u nauci Jehovinih svjedoka:

1. Jehovini svjedoci se smatraju kršćanima, a odriču se svih oblika kršćanstva i smatraju ga đavolskom organizacijom,
 2. Nagovaraju svoje članove da ne služe vojsku, a huškaju ih da se bore i upotrebljavaju brutalne metode za ostvarivanje svojih vlastitih ciljeva.
 3. Bore se glasno i bez prestanka za slobodu svoga vjerskog uvjerenja, a ugnjetavaju pokrete i pomisli svojih članova.
 4. pozivaju se na Krista kao svoga Spasitelja, ali ne vjeruju da je on svemoguć Bog i da može spasiti ljude i dati im vječni život.
 5. Vješto citiraju Bibliju i oholo govore o grčkom značenju riječi u originalnom tekstu Biblije. Većina Jehovinih svjedoka posjeduje knjige za studiranje Biblije koje je izdala izdavačka kuća Kule stražare i uče napamet grčke riječi koje su tiskane na rubu njihove posebne "Diaglot" Biblije i njihovog "Novi svijet" prijevoda.
- Bog mi je svjedok da spomenute tvrdnje odgovaraju istini, upravo onako kako sam ih i sam doživio. Vodeći članovi Jehovinih svjedoka koji se nalaze u svom efektom birou udruženja Kule stražare u 124 Columbia Hights u New Yorku možda će reći da me nisu ni poznavali, ili da sam otpadnik koji je pao u nemilost. Oni međutim ne mogu pobiti istinu o svojoj povijesti u kojoj sam i ja sudjelovao i makar u maloj mjeri doprinio njihovom napretku.
- Ako se i ti nalaziš u okovima ove organizacije, a imaš želju da je se oslobodiš i postaneš pravo dijete Božje, onda predaj svoj život Isusu Kristu. "Spasjenja nema ni u jednom drugom, jer je pod nebom to jedino ime dano ljudima, u kom nam se treba spasiti" (Dj 4,12).

● Uzeto iz knjižice U PRAVI TRENUTAK, Đakovo

Krštenja

Zürich

Ana Maria Katičić, kći Ružice Katičić r. Anđelić, 5. lipnja 1999. u Zürichu
Marina Ivičić, kći Ivica i Dijane r. Špančić, 19. lipnja 1999. u Zürichu
Mario Šošić, sin Jure i Mire r. Mijatović, 20. lipnja 1999. u Zürichu
Barbara Šošić, kći Ivica i Marine r. Pejić, 20. lipnja 1999. u Zürichu
Nick Matković, sin Dragana i Ružice r. Gašparević, 26. lipnja 1999. u Zürichu
Josip Šušnja, sin Vite i Mare r. Bošnjak, 26. lipnja 1999. u Urdorfu
Petra Tomas, kći Damira i Snježane r. Behara, 5. srpnja 1999. u Zürichu
Sven-Zdravko Tomas, sin Damira i Snježane r. Behara, 5. srpnja 1999. u Zürichu
Tomislav Starčević, sin Ivica i Snježane r. Ciglenečki, 11. srpnja 1999. u Winterthuru
Filip Iveljić, sin Julijana i Vesne r. Krešić, 11. srpnja 1999. u Wetingenu
Ana Maria Jurina, kći Josipa i Marije r. Jozak, 17. srpnja 1999. u Urdorfu
Petar Filipović, sin Predraga i Ivane r. Jurić, 15. kolovoza 1999. u Zürichu
Darko Drmić, sin Dalibora i Vikice r. Žepačkić, 22. kolovoza 1999. u Wetingenu
Katarina Matić, kći Vlade i Ane r. Šimić, 28. kolovoza 1999. u Zürichu
Martina Petrić, kći Martina i Branke r. Kunc, 28. kolovoza 1999. u Zürichu
Ivan Raić, sin Mate i Mare r. Mijatović, 4. rujna 1999. u Winterthuru
Jakov Vukadin, sin Joze i Zorice r. Krivić, 11. rujna 1999. u Thalwilu
Jelena Vukadin, kći Joze i Zorice r. Krivić, 11. rujna 1999. u Thalwilu
Anđela Jukić, kći Željka i Anite r. Pavela, 11. rujna 1999. u Thalwilu

Basel

Pamela Bandjak, kći Joze i Svjetlane r. Komšo, 12. lipnja 1999. u Baselu
Ivana Marić, kći Joze i Marije r. Đukić, 19. lipnja 1999. u Baselu
Daniel-Luka Dujmović, sin Miroslava i Kate r. Barbić, 26. lipnja 1999. u Baselu
Sandra Zirdum, kći Nike i Serafine r. Matić, 26. lipnja 1999. u Baselu
Iris Košmerlj, kći Vjekoslava i Sare r. Jedrinović, 26. lipnja 1999. u Baselu
Dario Marković, sin Marka i Renate r. Plazibat, 3. srpnja 1999. u Baselu
Valentina Papić, kći Franje i Violete r. Rakitić, 14. kolovoza 1999. u Baselu
Michael Garić, sin Ivica i Katice r. Gudelj, 21. kolovoza 1999. u Baselu

Jelena Tunjić, kći Gabrijela i Ljubice r. Stojčić, 28. kolovoza 1999. u Baselu
Ivan Filipović, sin Stipe i Snježane r. Vurbić, 4. rujna 1999. u Baselu
Ivan Vidović, sin Nike i Katice r. Matić, 4. rujna 1999. u Baselu
Oliver Pejić, sin Augustina i Silvane r. Filipović, 4. rujna 1999. u Liestalu

Bern

Marko Paurević, sin Štefe i Davorke r. Paurević, 19. svibnja 1999. u Trimbachu
Martina Knezović, kći Dragana i Ankice r. Barišić, 5. lipnja 1999. u Solothurnu
Mike Corić, sin Vladislava i Renate r. Wiedmer, 6. lipnja 1999. u Thunu
Kevin Vrbat, sin Maria i Anđelke r. Zubak, 20. lipnja 1999. u Langenthalu
Anita Ledić, kći Ivica i Kaje r. Lukić, 26. lipnja 1999. u Thunu
Natalia Jedrinović, kći Vladimira i Vesne r. Petrić, 26. lipnja 1999. u Zuchwilu
Antonio Bosankić, sin Viktora i Janje r. Tulumović, 3. srpnja 1999. u Balsthalu
Anita Knežević, kći Ante i Ive r. Krajinović, 3. srpnja 1999. u Bernu
Valeri Cvitanović, kći Borisa i Vesne r. Hrkać, 3. srpnja 1999. u Bernu
Robert Šiljić, sin Jakova i Kate r. Kovač, 10. srpnja 1999. u Bielu
Matteo Šimić, sin Marka i Slađane r. Đaković, 11. srpnja 1999. u Trimbachu
Šimun Cvitanović, sin Hrvoja i Katarine r. Radatović, 24. srpnja 1999. u Bernu
Petar Jelinić, sin Ilije i Dragice r. Begić, 7. kolovoza 1999. u Mümliswilu
Viktor Jelinić, sin Ilije i Dragice r. Begić, 7. kolovoza 1999. u Mümliswilu
Leon Nekić, sin Vjekoslava i Anđelke r. Mandir, 21. kolovoza 1999. u Bernu
Leonardo Ružić, sin Filipa i Ane r. Jokić, 22. kolovoza 1999. u Trimbachu
Iva Bulić, kći Viktora i Marijane r. Turković, 22. kolovoza 1999. u Bernu
Marina Mićanović, kći Ive i Mande r. Šarčević, 28. kolovoza 1999. u Bernu
Petar Hrnjak, sin Ilije i Ive r. Bilić, 28. kolovoza 1999. u Bernu
Anton Garić, sin Ilije i Ankice r. Klobučar, 5. rujna 1999. u Thunu
Valentina Kukuruzović, kći Kristijana i Željke r. Juko, 5. rujna 1999. u Thunu

St. Gallen

Maja Vukojević, kći Franje i Silvane r. Suton, 19. lipnja 1999. u St. Gallenu
Josip Di Benedetto, sin Elia i Anđe r. Zeko, 08. kolovoza 1999. u Joni
David Jurić, sin Pavla i Natalije r. samardžić, 21. kolovoza 1999. u St. Gallenu
Dominik Poernja, sin Maria i Julijane r. Lovrinović, 29. kolovoza 1999. u Joni
Magdalena Barbić, kći Marka i Marice r. Barić, 29. kolovoza 1999. u Joni
Iva Roso, kći Nikše i Jasne r. Herceg, 4. rujna 1999. u St. Gallenu
Antonela Jezeraković, kći Ante i Silvane r. Bajo, 4. rujna 1999. u St. Gallenu
Petar Frančesević, sin Mladena i Valerije r. Kalais, 5. rujna 1999. u Joni
Andrea Mijić, kći Zdravka i Luce r. Džidžić, 5. rujna 1999. u St. Gallenu

Luzern

Toma Slišković, sin Dragana i Lidije r. Džaja, 05.06. 1999. u Luzernu
Antonio Knežević, sin Vinka i Jadranke r. Dominović, 19.06. 1999. u Luzernu

Luka Lozić, sin Zlatka i Antonije r. Kovač, 14.08. 1999. u Luzernu
Maria-Magdalena Debeljak, kći Dragana i Josipe r. Sučić, 21.08. 1999. u Luzernu

Lausanne

Lucija Topčić, kći Marka i Nade r. Buljan, 6. lipnja 1999. u Fribourgu
Toma Marijanović, sin Marka i Monike r. Tunjić, 20. lipnja 1999. u Lausanne-i
Kaja Križić, kći Marka i Kate r. Čutunić, 3. srpnja 1999. u Yverdonu
Marija Benić, kći Zlatka i Marinele r. Andrić, 22. kolovoza 1999. u Neuchatelu

Graubünden/Gonzen/FL

Katarina Tomić, kći Antuna i Marije r. Šimičić, 27. lipnja 1999. u Buchsu/SG
Anamarija Marojević, kći Franje i Šimice r. Ivelj, 8. kolovoza 1999. u Churu
Petar Primorac, sin Slobodana i Nevenke r. Vidaković, 21. kolovoza 1999. u Thusisu
Anto Gazibarić Gučanin, sin Ilije i Milkice r. Čulanić, 28. kolovoza 1999. u Churu

Aarau

David Duvnjak, sin Nikice i Mande r. Filipović, 26. lipnja 1999. u Zurzachu
Fabijan Bilić, sin Zorana i Vesne r. Visković, 03. lipnja 1999. u Fricku
Žaklina Kafadar, kći Kaže i Vlatke r. Jurčević, 03. lipnja 1999. u Zofingenu
Katarina Bičević, kći Marka i Matije r. Marić, 03. lipnja 1999. u Leibstadtu
Filip Barac, sin Srećka i Ane r. Anić, 03. lipnja 1999. u Bruggu
Anđelina Zovkić, kći Željka i Elizabete r. Zelka, 21. kolovoza 1999. u Zofingenu
Marin Samardžija, sin Ante i Ljubice r. Miličević, 04. rujna 1999. u Rheinfeldenu
Valentina Frlić, kći Ante i Vikice r. Matković, 11. rujna 1999. u Aarau
Tamara Petrović, kći Mladena i Gordane r. Pavlović, 11. rujna 1999. u Aarau
Mario Jakobčin, sin Spomenka i Ljube r. Hrgić, 18. rujna 1999. u Bruggu.

Zug

Ivana Pejić, kći Maria i Ivanke r. Josipović, 28. kolovoza 1999. u Altdorfu

Ticino

Anto Grgić, sin Ivica i Dragice r. Kopačević, 19. travnja 1999. u Luganu
Ivan Tadić, sin Petra i Ane r. Kovačević, 20. lipnja 1999. u Biasci
Paola Tedeschi, kći Hilme Žilić i Smiljane r. Nikolić, 29. lipnja 1999. u Asconi
Katarina-Martina Petrak, kći Milana i Nade r. Stanojević, 18. srpnja 1999. u Asconi
Danijel Čančar, sin Dragana i Višnje r. Milojević, 24. srpnja 1999. u Asconi
Nikola Rajkovačić, sin Tomislava i Serene r. Bonetti, 31. srpnja 1999. u Asconi
Marin Pepić, sin Jure i Blaženke r. Antunović, 22. kolovoza 1999. u Asconi
Franjo Gagulić, sin Matka i Jele, r. Dubravac, 28. kolovoza 1999. u Luganu

Vjenčanja

Zürich

VLADO JURČEVIĆ - MIRELA KAFADAR,
26. lipnja 1999. u Affolternu a. A.
IVICA BRNADA - NATAŠA ČAVIĆ,
5. srpnja 1999. u Zürichu
DAMIR TOMAS - SNJEŽANA BEHARA,
5. srpnja 1999. u Zürichu
JOSIP ROŠČIĆ - BRANKA MILKA MRKIĆ,
24. srpnja 1999. u Zürichu

Basel

JOZO BANDJAK - SVJETLANA KOMŠO,
12. lipnja 1999. u Baselu
MILENKO ZRILIĆ - MILENA KNEZ,
19. lipnja 1999. u Baselu
MIJO KRAMAR - JASNA ČOLIĆ,
19. lipnja 1999. u Baselu
IVICA KRAMAR - VESNA DUSPARA,
19. lipnja 1999. u Baselu
ANDREA SWILK - MARIJANA POKRAJČIĆ,
3. srpnja 1999. Baselu
JUGOSLAV MARTINOVIĆ - DANIJELA MARJANOVIĆ,
28. kolovoza 1999. u Oltenu

Bern

DAMIR-JOSIP JELOVČIĆ - JASNA ŠARIĆ,
26. lipnja 1999. u Solothurnu
SMILJAN ČORIĆ - SILVANA DI PRETE,
4. rujna 1999. u Kanderstegu

St. Gallen

MARIJAN MARKANOVIĆ - MAGDALENA, RAVLIJA, 19. lipnja 1999. u Joni
ANĐELKO MARKIOLI - IVKICA PEŠA,
10. srpnja 1999. u Joni
ANTO JURILJ - BRANKICA MARKOTIĆ,
28. kolovoza 1999. u St. Gallenu

Luzern

ANDREAS ANTE VEROVIĆ - LUZIA ANNA HAECKI,
24. srpnja 1999. u Ettiswilu

Lausanne

PERO MARTINOVIĆ - SLAVICA MARKOVIĆ,
3. srpnja 1999. u Neuchatelu.

Aarau

IVICA TOMIĆ - IVANA PUTNIKOVIĆ,
28. kolovoza 1999. u Buchsu AG

Sion

Zug

DANIJEL REZIĆ - JASNA JAKŠIĆ,
1. kolovoza 1999. u Hünenbergu

Ticino

TOMISLAV RAJKOVAČIĆ - SERENA BONETTI
31. srpnja 1999. u Asconi
TOMO KOVAČEVIĆ - PAMELA BURCHIETTI
11. rujna 1999. u Asconi

Kada trazite krštenje

Sakramenti se dopuštaju i dijele samo onima koji vjeruju i vjeru u život sprovode. Budući da su sakramenti krštenja i vjenčanja najvažniji, za njih se treba posebno i pripremiti. Kod krštenja neodrasle djece tu pripremu obavljaju - umjesto njih - njihovi roditelji i kumovi.

Radi toga, oni koji traže primanje sakramenta krštenja za svoju djecu, trebaju se prijaviti u misiju da bi im se omogućila potrebna priprava.

a) Najaviti se misionaru misije najmanje 15 dana prije primanja sakramenta.

b) Roditelji i kumovi dužni su dostaviti potvrdu o crkvenom vjenčanju, ukoliko su u braku.

Kada trazite vjenčanje

a) Najaviti se misionaru barem dva mjeseca ranije.

b) Pribaviti krsni i slobodni list iz svoje župe krštenja.

c) Imati dokumente o obavljenom civilnom vjenčanju.

Hrvatska predstavništva u Švicarskoj

Veleposlanstvo Republike Hrvatske

3074 Muri bei Bern
Gürtenweg 39
telefon 031/952 66 59
faks 031/952 66 93

Konzularni odjel Veleposlanstva RH

3005 Bern, Thunstrasse 43 A
telefon 031/352 50 80
faks 031/352 80 59

uredovno vrijeme:
ponedjeljak-petak od 9.00-12.00
utorak i od 16.00-18.00

Generalni konzulat RH u Zürichu

8008 Zürich, Bellerivestr. 5
telefon 01/422 83 18
faks 01/422 83 54

uredovno vrijeme:
ponedjeljak od 9-13.00 i 15-18.00 sati
utorak-petak 9-13 sati.

Konzulat RH u Luganu

6900 Lugano, Via Folletti 20
telefon 091/966 63 19
faks 091/967 21 10
2. i 4. ponedj. u mj. 10.00-12.00 i 13.00-15.00

Hrvatska dopunska škola

Zürich, Löwenstr. 22
telefon/faks 01/212 65 44
ponedjeljak i petak: 9.00-13.00 i 14.00-17.00
srijeda i četvrtak: 9.00-12.30

Socijalna služba hrvatskih katoličkih misija

9479 Buchs, Bahnhofgebäude, Postfach
telefoni 081/756 51 47
081/756 13 55
faks 081/756 61 08
socijalne radnice: Blagica Alilović
Ljiljana Olujić-Galić

Caritas Ticino
6963 Pregassona, Via Merlecco 8
telefon 091/936 30 20 fax 091/936 30 21
socijalna radnica: Vera Podpečan

5400 Baden (Josefhof) Theaterplatz 1
telefon 056/221 74 88
socijalna radnica: Rajka Baumgartner-Kraljić
četvrtak i petak: 14.00-18.30 i subota: 8.30-11.00

Gradsko savjetovalište za strance u gradu Zürichu

Fachstelle für interkulturelle Fragen der Stadt Zürich (FiF)
Brahmsstrasse 28, 8003 Zürich
telefon 01/497 60 60 fax 01/497 60 51
!!potrebna je telefonska najava
Tajništvo radi od ponedjeljka do petka:
8.30-12.00 i 13.30-16.00 sati
Savjetovanje na hrvatskom jeziku srijeda:
13.30-18.00 sati

Savjetovalište i terapija na hrvatskom jeziku

Beratungs- und Therapiestelle
in kroatischer Sprache
8006 Zürich, Universitätstr. 89
telefon 01/364 04 74
faks 01/364 05 45
psiholog i obiteljski terapeut: Marijan Markotić
ponedjeljak i utorak: 8.00-12.00 i 13.00-17.30
srijeda: 13.00-17.30
Savjetovalište nudi pomoć u prevladavanju
bračnih, obiteljskih i osobnih problema, te
problema alkohola, droge, potištenosti i sl.